

KAVYAKALAPA.

No. 4.

CONTAINING

A BEST COUPLE OF SANSKRIT POEMS :

GEETAGOVINDA

AND

RADHAVINODA

WITH COMMENTARY

PUBLISHED BY

HARIDAS HIRACHAND,

EDITOR OF "DHATUMANJARI."

Bombay :

PRINTED AT THE "VRITTADEEPA" PRESS.

(Registered under Act XX. of 1847.)

1865.

Price Rs. 1

काव्यकलापः

अंक ४

तत्र

श्रीगीतगोविंदाख्यं काव्यं सटीकं

अपरं

श्रीराधाविनोदाख्यं काव्यं सटीकं

एवयुग्मं

सच्छास्त्रितः शोधयित्वा

हरिदास वि० हिराचंदनेन

मुंबण्यां

वृत्तदीपमुद्रालये

अंकीकृतं

संवत् १९२१ शक १७८७

मौल्यं रु० १॥

To

SHETT HANSRAJ KARAMSHI ESQUIRE.

This Work is Dedicated

As an humble token of gratitude for the boon he
confers on Sanscrit learneds, by supplying
them with most interesting Sanscrit
works with great facility, and for
the encouragement he gives
to vernacular literature,

BY HIS OBLIGED AND OBEDIENT SERVANT,

HARIDAS HIRĀCHAND

श्री

रघुकुलावतंसश्रीमद्रामचंद्रसूनुः

लवस्तद्वंशतिलकधर्मधुरंधरः

श्रेष्ठ कर्मसिंह रणमल्लः

तस्यात्मजस्य हंसराजस्य

उदाराम्भिकया प्रेरणया अमुयोः काव्ययोः

अंकनं जातं

PREFACE.

IN Northern *Hindustan*, near *Jagannath*, there lived in a village named *Kindubilva*, *Bhojadeva* a Brahmin of *Kanyakubja* family, he had a wife named *Radha* from whom *Jayadeva*, the king of poets, took birth. *Jayadeva*, from his infancy used to take his lesson once for a fortnight from his teacher, hence his other name was *Paxadhara misra*, or a fortnight Student. He was an able Logician, Rhetorician, Dramatist, Songster, and strictly addicted his faith on *Krishna* as we find his works on all the subjects.* In *Geetagovinda* he has sung most delicately and tastefully the description of departure and meeting of *Radha* and *Krishna*. There being 24 songs, each of 8 *Padas* in this work it is also called *Ashtapadi*. The author has adored its language both literally and significantly. No such interesting work is produced up to this time.

In the time of *Jayadeva*, there was a king named *Satvika* near *Jagannath*, who being envious of *Jayadeva's* work, made a new work similar to it, and distributed some of its copies amongst learned Brahmins. The Brahmins fell in dispute about the superiority and inferiority of both the works, and to settle the dispute they decided to put the works in the presence of the Idol of God *Jagannath*, and shut the doors and the one which the God would choose he would keep by himself and throw the other. It was done accordingly, and the God kept to himself the work of *Jayadeva* and threw away that of *Satvika*. Afterwards *Jayadeva* added

* (The work on logic by this author is named in a commentary by *Gadadhar* on *Shivomani*, a work on the same subject) on Logic. *Chandraloka* on Rhetorics. *Prasanna* *Raghava* drama, *Geetgovinda* for Singing and faith on *Krishna*.

some Shlokas of the other work in his own, and asked pardon from the God for his doing so.

In preparing this work the author was once in doubt how to define the body of *Radha*, and nothing coming in thought he went to bathe leaving the work as it was. Then *Krishna* coming himself wrote the appropriate lines and became invisible. Afterwards the author came, and was amazed by looking the lines written as he desired.

There are many other miracles described in *Bhaktamala*, *Bhaktivijaya* and *Santamalika* about this author.

Geetgovinda was sung in the Court of *Vikramaditya*, and singers of *Karnatic* sing these songs most delicately in various modes. In the *Kalinga desha* they sing the songs on the birth-day of *Krishna*; and the followers of *Vallabhacharya* sing them on the night of *Kartik Shudha 11th* and in spring season those of *Vasanta Raga*.

Subsequent to *Geet Govind*, many works similar to this (*Ashtapadi*) have been made about *Shiva* and *Vishnoo*, but none has been equal to this as is decided by Sanscrit learneds.

2. Nothing else without the name of the author of *Radhavinoda* is known about it, which is written at the end of the work.

3. The first number of this *Kavyakalapa* consists of 37 poems of ancient famous poets, the second contains *Laxmisahasra* by *Venkatadhvary Acharya*, and the third contains *Vidagdha Mukha Mandana* by *Dharmadasa* with commentary.

• • H. H.

प्रस्तावना

श्रीजगन्नाथक्षेत्र पासै, किंदुबिल्व नामै गाममां, कम्पकुब्ज जा-
तीमा भोज देव नामै एक ब्राह्मण हता, तेनी राधा नामै स्त्री ह-
ती. तेथी श्रीजयदेवकावि उत्पन्न थया, ते बाळावस्थाधीज गुरुपासैथी
बीजे पुरुषे १५ दिवसै भणाय एटलुं पोते एक दिवसै भणता, तेथी
एनुं बीजुं नाम पक्षधरमिश्र एवं प्रसिद्ध थयुं अने ते न्यायशास्त्रमां पारां.
गत हता तेथी तेना रचेल्ला ग्रंथनु नाम गदाधरीमां प्रसिद्धे. अने
रसालंकारादिकमां पण घणा चतुर हता एवं एना रचेल्ला चंद्रालोक
ग्रंथिथी जणायछे. अने नाटकमां पण परिपूर्ण हता ते एना रचेल्ला.
प्रसन्नराघव नाटकथी जणायछे. वळी ते गायन विद्यामां अने श्रीकृष्णनी
भक्तिमां धरंधर हता एवं एना रचेल्ला गीतगोविंदना २४ प्रबंधना राग
ताळ नराळा नराळा छे तेथी जणायछे गायनविद्यामां जे प्रकरण थाय
छे ते प्रबंध कहेवायछे तेमां पहेला प्रबंधमां दशावतारना वर्णनथी ११
पद थयांछे. अने बीजा प्रबंधमां विष्णु लीळाना वर्णनथी ९ पद थयांछे
अने दशमा प्रबंधमां अति विरहनुं वर्णन विशेषे थयुं नही तेथी ५ पद
थयांछे अने बीजा २१ प्रबंधमां तो अठ आठज पदछे तेथी ए गीत
गोविंदनुं बीजुं नाम अष्टपदि एवं पण प्रसिद्धे. तेमां संयोग विप्रयोग
द्विद्व्यात्मक शृंगार रसनुं वर्णन श्रीराधाकृष्णना विहारमां गायुंछे. ते
मां शब्दालंकार अने अर्थालंकार पुष्कळछे तेमां पण अर्थालंकार उपर
ए कविनां लक्ष घणो रहेलोछे. अने एवो मनोहर रसात्मक ग्रंथ आज
सुधो बीजो थयो नथी.

તે સમયમાં શ્રીજગન્નાથ ક્ષેત્રવિષે એક સાત્વિક નામે રાજા હતો તેણે જયદેવસ્વામી ઉપર રૂપ્યાં લાવિને એક સુંદર ગ્રંથ રચ્યો તેની કેટલીક પ્રત્તી લંબાવી લોકોમાં વેંચીને એણે પ્રસિદ્ધ કરી. તેવજ તે બ્રાહ્મણોય પરસ્પર તે ગ્રંથની શ્રેષ્ઠતા કનિષ્ઠતાવિષે વાદ ચલાવ્યો પછે તેના ત્રાહત શ્રીજગન્નાથજી ઠરાવિને બેય ગ્રંથ મંદિરમાં મુકીને કમાડ બંધ કર્યાને નિશ્ચય કર્યોજે જે ગ્રંથ શ્રેષ્ઠ હશે તે શ્રીજગન્નાથજી પાસે રાખશે ને કનિષ્ઠને નાહી દેશે. પછી શ્રીજગન્નાથજીયે ગીતગોવિંદ પાસે રાખ્યું અને બીજો ગ્રંથ ફેંકી દીધો. પછી શ્રીજયદેવજીયે તે ગ્રંથના કેટલાક શ્લોક ગીતગોવિંદમાં મેળવ્યા અને પ્રભૂની પ્રાર્થના કરીને ક્ષમા માગી.

આ ગ્રંથ રચતાં એક દિવસ કવિને એવું થયું જે શ્રીરાધિકાજીના અંગનું વર્ણન બરાબર હું લોકમાં કે રીતે પ્રસિદ્ધ કરું, તેવું કાંઈ ન સૂચતાં ગ્રંથ એમજ મુકીને જયદેવ નાવા ગયા. પછે સાક્ષાત્ શ્રીકૃષ્ણ ત્યાં આવિને શ્રીહસ્તે તે પ્રસંગ લખી પુરો કરીને અંતર્ધાન થયા. તાર પછે જયદેવ આવિને જુવે તાં તે પ્રસંગ પુરો વાંચિને આશ્ચર્ય પામ્યા.

પેહેલાં વિક્રમરાજાની સભામાં ગીતગોવિંદ ગવાતાં હતાં અને હાલ પણ કર્ણાટક દેશમાં ગવૈયા અનેક રાગ તાલમાં ઘણાં મનોરંજક ગાયછે. કાલિંગદેશમાં શ્રીકૃષ્ણનો ઉત્સવ વર્ષો વર્ષ થાયછે તાં આહી રાત ગીત-ગોવિંદ ગાઈને જાગરણ કરવાની ચાલ્યછે. શ્રીવલ્લભાચાર્યના સંપ્રદાયમાં પણ કાર્તિક શુદ્ધિ ૧૧ ની રાતે ગીતગોવિંદ ગવાયછે અને વસંતપંચમીથી પણ ખેલમાં વસંતરાગનાં ગીતગોવિંદ ગવાયછે.

તાર પછી અષ્ટપદિ નામે વિષ્ણુની ને શિવની કાવ્યો ઘણો થઈછે તે જો મર્મજ્ઞ પંડિત જોસે તો તેને ગીતગોવિંદ બરાબર સુંદરતા ને જણાય.

॥ श्रीगोपीजनवल्लभायनमः ॥

॥ काव्यकलापः ॥

॥ अकश्चतुर्थः ॥

॥ तत्र ॥

गीतगोविंदकाव्यं

॥ मेघैर्मंदुरमंबरंवनभुवःश्यामास्तमालद्रुमैर्नक्तभीरुरयंतं
मेवतदिमंराधेर्गृहंप्रापय ॥ इत्थंनंदनिदेशतश्चलितयोःप्र-
त्यध्वकुंजद्रुमंराधामाधवर्योर्जयंतिर्यमुनाकूलैरहःकेलयः ॥ १

॥ श्रीराधाकृष्णायनमः ॥ भद्रायभयतांभूयात्कृष्णः सद्भक्तिभाषितः
कालिंदीजलससर्गमेघःश्यामोतिसुंदरः १ इहकवि प्रारीप्सितस्यनि-
र्विघ्नपारेसमाप्त्यर्थकृष्णस्मरणरूपंवस्तुनिर्देशलक्षणमंगलाचरणंतावदाचरति
मेघैरिति राधामाधवर्योःरहःकेलयोयमुनाकूलेजयंतीत्यन्वयः राधाकृ-
ष्णयोःरहःकेलयःएकांतक्रीडाःयमुनाकूलेयमुनातीरेजयंतिसर्वोत्कर्षेणवसंते
कथंभूतयोःराधामाधवर्योःप्रत्यध्वकुंजद्रुमं अध्वनिमार्गे कुंजलतागृहेद्रुमवृक्षे
च इत्थंइतिनंदनिदेशतःनंदाज्ञयाचलितयोः अथवा अध्वकुंजद्रुमान्प्रति-
उद्दिश्यचलितयोः इतिकि हेराधेअंबरंआकाशमेघैर्मंदुरंव्याप्तमित्यर्थः वनभु-
वःतमालद्रुमैर्वृक्षैःश्यामाः अतःकृष्णःनक्तंरात्रौभीरुःभयशीलःअतर्बिलत्वात्
तस्मादिदमंपुरोवर्तिनंकृष्णगृहंप्रापयएवंकरणेनंदस्यान्यास्मिन्निश्वासाभावात्

॥ वाग्देवताचरितचित्रिताचित्तसद्भाषणावतचिरणचारण
चक्रवर्ती ॥ श्रीवासुदेवरतिकेलिकथासमेतमेतं करोति .
जयदेवकविः प्रबंधम् ॥ २ ॥

इदानीं कविः सरस्वतीलक्ष्म्योः कीर्तनपूर्वकरुणस्य सुरतक्रीडावर्ण
नं कर्तुमाह वाग्देवतेति जयदेवकविः एतत्प्रबंधं करुणकेलिकथाप्रतिपाद
कं ग्रंथं करोतीत्यन्वयः कथं भूतो जयदेवकविः वाग्देवताचरितचित्रिताचित्त
सद्भाषणावतचायाः सरस्वत्याश्रितेन वचनरचनानि विशेषेण चित्रितं मांडितं
चित्तसद्ग्रमनो ग्रहं यस्य सः पुनः कथं भूतः पद्मावत्यालक्ष्म्याश्रणेन संवाहनेन च क्र
वर्त्तनं नृपइवलक्ष्मीसेवी हि चक्रवर्ति त्वं प्राप्त इति कथं भूतं प्रबंधं श्रीवासुदेवेति श्रीरू
पा राधावासुदेवः श्रीरुणस्तयोः रतिकेलिकथा सुरतक्रीडा कथनेन समेतं युक्तं

॥ यदि हरिस्मरणे सरसं मनो यदि विलासकलासुकुतूहलं ॥

॥ मधुरकोमलकांतपदावलीं शृणुत दाजयदेवसरस्वतीं ॥ ३ ॥

अथ कविर्निजग्रंथप्रयोजनमाह द्रुतविलंबितेन वृत्तेन यदीति हेरुणभ
क्ततातर्हि जयदेवसरस्वतीं शृणु इत्यन्वयः यदा यर्हि हरिस्मरणेरुणचित्तने
सरसं सानुरागतवमनः अस्तीत्यभ्याहारः यदियर्हि विलासकलासुविलासः श्री
रुणविलासः कलाचतुः षष्टिस्तासुकुतूहलमस्तीति ' कथं भूतां जयदेवसरस्व
तीं मधुरासरसा अर्थतः कोमलाः शब्दतः अतएव कांता मनोहरापदावली
पदसमूहोऽस्यांसातां

॥ वाचः पल्लवयत्युभापतिधरः संदर्भशुद्धिगिरां जानीते जयदे
वएव शरणः श्लाघ्यो दुरुहहृतेः शृंगारोत्तरसत्प्रगेयरचनैराचार्य
गोवर्द्धनः स्वर्द्धी कोपिन विश्रुतः श्रुतिधरो धोईकविष्मापतिः ४

कविरन्यग्रंभेभ्योमद्भ्येबहवोगुणाः संतीतिद्योतयन्नाहूँलविकीडिवेनाह
वाचइति उमापतिधरः नामकविर्वाचः वचनानिपुणज्ञयतिविस्तारयति
नतुगुणान् संदर्भशुद्धितः शब्दतश्चग्रथनविशुद्धिजयदेवपरंजानीते
नान्यइत्यर्थः ॥ शरणः नामकविः दुरूहकृतेः विषमग्रंथस्यशीघ्रोच्चारतः स्थाप्यः
स्तुत्यः शृंगारेति शृंगारोत्तमगणिशृंगारप्रधानानिसंतिउत्कृष्टानिप्रमेया
निवावचानिरचनैः प्रबंधैः आचार्यगोवर्द्धनः स्पर्द्धिकोऽपिनिश्रुतः आचार्य
गोवर्द्धनः कविः शृंगारप्रधानमेवप्रबंधं करोतीत्यर्थः बोईनामकावक्षमा मातेः क
विराजः प्रतिधरः श्रुत्याश्रवणमात्रेणैवधारयतिनपुनरर्थोदिग्रहणेऽपीनः
तिराजपदेनमहाहंकारकथनं

॥ मालवरागेणरूपकतालंगीयते ॥

प्रलयपयोधिजलेधृतवानसिखेदं ॥ विहितवह्निचरित्रम
खेदं ॥ केशवधृतमीनशरीरजयजगदीशहरे ॥ १ ॥

कविरधुनाभक्तानुग्रहार्थविप्राभावार्थचदशावतारवर्णनमाह प्रलयेत्या
दिजगदोशइत्यंतं अस्म्यगीतस्यमालवरागः रूपकतालः तल्लक्षणं नितं
बिनीचुंबितवक्रपद्मः शुक्रद्युतिः कुंडलवान्किरीटी संकेतशालांप्रविशन्प्रदोषे
मालाधरोमालवरागराजः १ रूपकेस्थातुदंतलघुरिति हेकेशव
धृतंमीनस्यशरीरवेदोद्वारिणार्थयेनसः हेजगदीशहरेजयजगदर्थेणवर्द्ध
स्व कस्मादित्यतआह त्वंप्रलयपयोधिजले कस्यांतसमुद्रजलेनिमग्नवेदधृत
वानसि कथंअखेदं अपरिश्रमंयथाभवतितथा पुनः कथंयथास्यात्तथाविहिते
ति विहितं कृतंचरित्रंसमुद्रतरणकारणनीकाचोष्टितंयत्रक्रियावा
॥ क्षितिरतिविपुलतरेतबतिष्ठतिपृष्ठे ॥ धरणिधरणाकिण
चक्रगरिष्ठे ॥ केशवधृतकच्छपरूपजयजगदीशहरे ॥ २ ॥

॥ क्षितिगिति हेकेशवधृतकच्छपस्यरूपयेनसः तत्संबोधनंहेजगदीशहरेजय

पूर्ववत् तवपृष्ठेक्षितिः पृथ्वीतिष्ठतीत्यन्वयः कथंभूतेपृष्ठेअतिविपुलतरातिक्वां
तःविपुलतरपदार्थेयिन पुनः कथंभूते धरण्याः क्षमायाधरणेनवहनेनयतांकिण
चक्रंमृतापिंडस्तेनगरिष्ठेदृढे

॥ वसतिदशनंशिखरेधरणीतवलग्रा ॥ शशिनिकलंककले
वनिमग्रा ॥ केशवधृतसूकररूपजयजगदीशहरे ॥ ३ ॥

वसतीतिहेकेशवेत्यादिपूर्ववत् धृतंसूकरस्यरूपंयेनतवदशनाशिखरेदंताग्र
भागेधरणीःपृथ्वीलभासंबद्धावसति तत्रदृष्टांतःकेव शशिनिचंद्रेनिमग्राअं
तस्थिताकलंककलेवकलंकरेखेव

॥ तवकरकमलवरेनखमभ्रुतशृंगं ॥ दलितहिरण्यकशिपु
तनुभृंगं ॥ केशवधृतनरहरिरूजयजगदीशहरे ॥ ४ ॥

तवेति हेधृतंनरहरेः रूपंनरसिंहस्यस्वरूपंयेनतत्संबोधनं तवकरकमलवरेह
स्तपश्चप्रेनखमस्तीत्यध्याहारः कथंभूतंनखं प्रद्वृतशृंगंभाश्चर्यकरंशृंगमग्र
भागोयस्य अद्भुतत्वेहेतुमाह दलितः विदारितःहिरण्यकशिपोदैत्यस्यत
नुवभृंगोभ्रमरोयेन अन्यत्रभ्रमरेणकमलोदल्पतेइहतुवैपरीत्येनाश्चर्यं

॥ छलयसिविक्रमणेबलिमद्भुतवामन ॥ पदनखनीरजनि
तजनपावन ॥ केशवधृतवामनरूपजयजगदीशहरे ॥ ५ ॥

छलयसीति धृतंवामनस्यरूपंयेन हेअद्भुतवामन आश्चर्यहेतुवामनत्वं
विक्रमणेगदचित्तेपेकर्तव्यबलिंअसुरंछलयासिप्रवंचयसिकीदृशस्त्वभितिसंबो
धनं पदेति पदनखनीरेण पदेनखाग्रसंबंधिजलेनगंगारूपेणजनितंकृतंजन
पावनंलोकपाविध्ययेन

॥ क्षत्रिंरुधिरमयेजगदपगतपापं ॥ रनपर्यसिपयसिशमि
तभवतापं केशवधृतभृगुपतिरूपजयजगदीशहरे ॥ ६ ॥

क्षत्रियोति हेधृतभृगुपतिरूपधृतपरशुरामरूप . क्षत्रियरुधिरपयपयासेजग
तूलपयसोत्यन्वयःक्षत्रियाणांशोणितविकारेजलेजगत्तुनापयति स्नानेनक
लमाह कथंभूतंजगत् अपगतपापंगतकलुषं पुनःकथंभूतंशमितभंवतापिदू
रीकृतसंसारतापं . . .

॥ वितरसिदिक्षुरणेदिकपतिकमनीयं ॥ दशमुखमौलिबलि
रमणीयं ॥ केशवधृतरघुपतिरूपजयजगदीशहरे ॥ ७ ॥

वितरसाति हेधृतरामशरीर त्वरणेसंग्रामे दशमुखमौलिबलिरावण
मस्तकोपहारंदिक्षुदिशामुवितरसिददासि कीदृशंदिकपतिकमनीयंइंद्रादी
नांकाव्यंश्च्छाविषयमित्यर्थः रमणीयंमनोहरंदिक्षुदशदानात्

॥ वहसिवपुषिविशदेवसनंजलदाभं ॥ हलहतिभीतिमिलि
तयमुनाभं ॥ केशवधृतहलधररूपजयजगदीशहरे ॥ ८ ॥

वहसीति हेधृतहलधारूपधृतबलभद्ररूप त्वंवपुषिवसनंयस्त्रंधारयसि क
थंभूतंवपुषि विशदेशुभे कथंभूतंवसनं जलदाभंसजलमेघसदृशं पुनः क
थंभूतहलहातेभीत्यालांगलशतभयेनमिलिता उपस्थितायायमुनातद्वत् आ
भादीतिर्यस्यतन्भयेनातिशयामत्वंभवति

॥ निंदसियज्ञत्रिबेरहहश्रुतिजातं ॥ सदन्यददयदर्शितप
शुघातं ॥ केशवधृतबुद्धशरीरजयजगदीशहरं ॥ ९ ॥

निंदसीति हेधृतबुद्धशरीरधृतबुद्धावतार हेसदन्यददयदयासाहितातः
करणजय ननुवेदानंदकस्यकथंस्तुतिरित्यतआह त्वयज्ञविधेःकृतविधान
संबंधिश्रुतिजातंवेदवाक्यसमूहं निंदसिदूषयसि नतुसर्वमित्यर्थः सोपि
किमितिनिंदतेइत्यतआह अहंकष्टंदयायावां दर्शितः बोधितः शूनांघातोव
धोयेनतादृशं वेदोपिपशूनांघातंबोधयतीत्यतअहंकष्टमित्येवनिंदयसीतिभावः

॥ म्लेच्छनिवहनिधनेकलयसिकरवालं ॥ धूमकेतुमिवकि
मपिकरालं ॥ केशवधृतकल्किशरीरजयजगदीशहरे ॥ १० ॥

हेधृतकल्किशरीरधृतकल्पवतारशरीर तच्चेष्टितमाह त्वंम्लेच्छनिवह
निधनेम्लेच्छानानिवंहाः समूहास्तेषांनिधनेनाशनिमित्तंकिमपिभिर्निर्वचनीयं
करवालंखड्गंकलयसिप्रारयासेकयंभूतंकरवालं धूमकेतुमिवऔत्पातिकता
रकापातमिवकरालंभयानकं अथवाधूमकेतुरमिस्तं

॥ श्रीजयदेवकवेरिदमुदितमुदारं ॥ शृणुसुखदंशुभदंभव
सारं ॥ केशवधृतदशविधरूपजयजगदीशहरे ॥ ११ ॥
॥ इतिश्रीगीतगोविंदेप्रथमःप्रबंधः ॥ १ ॥

धृतवामसीत्यादिभिर्वर्तमानप्रयोगैरवताराणांभगवत्श्रुतल्लियाःनित्यत्वं
दर्शितंएवंतत्तदवतारगुणैःस्तुतिरुत्वासंप्रत्यवतारिणस्तुवन्नार्थयते श्रीजयदे
वेति हेकेशवधृतानेदशविधानिरूपाणि येन तत्संबोधनं श्रीजयदेवकवेःइदं
गीतंउदितंभाषितंशृणु आकर्णयेतिभक्तजनंप्रत्याक्तिः कीदृशंउदारंभगोहरंमु
श्राव्यत्वात्शुभदंकल्याणदायकंभवसारंसंसारोधनरूपं

॥ वेदानुद्धरतेजगन्निवहतेभूगोलमुद्विभ्रतेदैत्यंदारयतेव
लिच्छलयतेक्षत्रक्षयंकुर्वते ॥ पौलस्त्यंजयतेहलंकलयतेकारु
ण्यमातन्वतेम्लेच्छान्मूच्छयतेदशारुतिरुतेरुष्णायतुभ्यंनमः ॥

उक्तानेवावतारान्पुनःसंक्षेपेणकीर्तयति वेदानिति तुभ्यंरुष्णायनमःअस्तु
इत्यन्वयः- कथंभूताय वेदानुद्धरतेमीनरूपेण पुनःकथंभूताय जगन्निवह
तेधारयतेवृक्षरूपेण भूगोलपृथ्वीचक्रंउद्विभ्रतेऊर्ध्वधारयतेबाराहरूपेण दै
त्यंहारण्यकशिपुंदारयतेनृसिहरूपेण बलिदैत्यंछलयतेवंचयतेवामुनरूपेण

क्षत्रक्षयक्षत्रियनाशकुवतिपरशुरामरूपेण पौलस्त्यरावणेजयतेरामरूपेणहस्त
लांगुलकलयतेधारयतेबलभद्ररूपेण कारुण्यदयांआसन्न तेविस्तारयतेबुद्ध
रूपेण म्लेच्छान्अंत्यजान्मूर्छयतेनाशयतेकल्किरूपेण अतएवदशाकृतिकृते
दशाविधरूपधारिणे

॥ गुर्जरीरागेणप्रतिमंठतालैर्गमयते ॥

॥ श्रितकमलाकुचमंडलधृतकुंडलए ॥

॥ कलितललितवनमाल जयजयदेवहरे ॥ १ ॥

कविरिदार्मीगुर्जरीरागेणरूपंस्तौतिरागलक्षणं श्यामास्तुकेशीमलय
द्रुमाणामृदुलसत्पल्लवतल्पयंतीं श्रुतेःस्वराणांदधतीविभागंतंत्रीमुखादक्षि
णगुर्जरीयांइति श्रितेःतिहेदेवहेहरेजयजयस्वभक्तपक्षपातेसर्वोत्कर्षेणवद्धस्व
श्रितेत्यादीनिसप्तपद्याःपदानिसंबोधनानिज्ञातव्यानि एइतिपदंहेइत्यर्थःहे
श्रितकमलाकुचमंडलश्रितंआश्रितंकमलायाःलक्ष्म्याःकुचमंडलस्तनमंडलये
नहेधृतकुंडलधृतेकुंडलेनतस्यसंबोधनेकलितेति कलिताधृताललितासुं
दरवनमालापुष्पदामयेन

॥ दिनमाणिमंडलमंडनभवखंडनए ॥

॥ मुनिजनमानसहंस ॥ जयजयदेवहरे ॥ २ ॥

दिनमणीति हेदिनमणिमंडलमंडनसूर्यमंडलालंकारहेभवखंडनभक्तानांसं
सारनाशक हेमुनिजनमानसहंस मुनिजनानांमानसहंसइव मानसेसर
सिंहंसोऽस्ति जयजयेतिपूर्ववत्

॥ कालीयविषधरगंजनजनरंजनए ॥

॥ यदुकुलनालिनादिनेश ॥ जयजयदेवहरे ॥ ३ ॥

कालियेति कालियनाम्नःसर्पस्यगजनहिंसकहेजनरंजन यदुकुलनेति
दवकुलकमलसूर्य

॥ मधुमुरनरकविनाशनगरुडासनए ॥

॥ सुरकुलकेलिनिदान ॥ जयजयदेवहरे ॥ ४ ॥

मधुमुरेति मधुमुरनरकसंज्ञानांदैत्यानां नाशन गरुडाशनगरुडएवआ
सनयस्य सः सुरकुलेति, सुरकुलानां देवसमूहानां केलिः क्रीडायाः सुखस्येति यां
वत्निदानादिकारण

अमलकमलदललोचनभवमोचनए ॥

त्रिभुवनभुवननिधान ॥ जयजयदेवहरे ॥ ५ ॥

अमलेति अमलकमलवत्तानिर्मलपद्मपत्रवत्लोचनेयस्य भवमोचन संसा
रभंजक त्रिभुवनेति त्रिभुवनमेव भवनं ग्रहंतत्रनिधानमिव निधिरिव

॥ जनकसुताकृतभूषणजितदूषण ॥

॥ समरशमितदशकंठ ॥ जयजयदेवहरे ॥ ६ ॥

जनकेति जनकसुतायाः सीतायाः कृतभूषण कृतालंकार जितोदूषण
नामाराक्षसायेन समरेति समरेसंग्रामेशमितोमारितोदशकंठोरावणोयेन ६

॥ अभिनवजलधरसुंदरधृतमंदरए ॥

॥ श्रीमुखचंद्रचकोर ॥ जयजयदेवहरे ॥ ७ ॥

अभिनवेति अभिनवजलधरसुंदरधृतमंदर धृतमंदराचलश्रीमुखलक्ष्मी
मुखमेवचंद्रस्तत्रचकोरइव

॥ तवचरणेप्रणतावयमितिभावयए ॥

कुरुकुशलंप्रणतेषु ॥ जयजयदेवहरे ॥ ८ ॥

तवेति एवंभूतदेहरे जयजयतितवचरणेवंप्रणताः अतीवनम्राः भा
वयजाजीहि प्रणतेषुमादृशेषुकुशलंकल्याणंकुरु,

॥ श्रीजयदेवकवेरिदंकुस्तेमुदण् ॥ मंगलमुज्ज्वलगति ॥

॥ जयजयदेवहरे ॥ ९ ॥

॥ इति श्रीगीतगीर्णिवेद्वितीयप्रबंधः ॥

श्रीजयदेवेति हेदेवहेहरेजयजयेति प्रथयते श्रीजयदेवकवेः इदं उदितं मंगल
गीतविशेषः मुदं हवं रुस्ते शृण्वतां भक्तानामिति शेषः कथं भूतं इदं मंग
लं उज्ज्वलगतं तदनुगमने रम्यं गीतं गानं यस्मिन्

॥ पद्मापयोधरतटीपरिरंभलग्नकाश्मीरमुद्रित
मुरोमधुसूदनस्य ॥ व्यक्तानुरागमिव खेलद
नंगखेदस्वेदांबुपूरमनुपूरयतु प्रियंवः ॥ १ ॥

अधुना कविः कामोदीपकत्वात् वसंतस्य व्याजेन कृष्णक्रीडां वक्तुं भक्तान् प्रतिभा
शिखं ब्रूते पश्येति मधुसूदनस्य उरो वक्षःस्थल वः युष्माकं प्रियमभीष्टम
नूरयतु संपूर्णं करोतु कथं भूतं मधुसूदनस्य उरः पश्येति पद्मायाः लक्ष्म्याः प
याधरतटीस्तनपरिसरस्तस्य परिरंभणेन आलिंगनेन कृष्णप्रयत्नं काश्मीरं कुंकुमं के
शरं तेन मुद्रितं चिह्नितं अमैवेदं वक्षःस्थलं नान्यस्य इति भावः पुनः कथं भूतामिव
व्यक्तानुरागमिव पुनः कथं भूतं उरः खेलदिति , खेलन् खेलनं गतिं कुर्वन् न्योऽ
नंगस्तस्य खेदेन मुरतायासेन स्वेदांबुपूरं धर्मजलप्रवाहो यत्र

॥ वसंते वासंतीकुमुममुकुमैरिवैवैभ्रमंतीकांतारैबहुवि
हितकृष्णानुसरणं ॥ अमंदंकंदं पञ्चरजनि तचिंताकुल
तया चलद्वाधाराधां सरसमिदमूचे सहचरी ॥ २ ॥

अधुनाविरहोऽकठितायाः राधायाः काचित्सखीरुष्णवात्तवकुमाह वसंत इति वसंतकाले काचित्सहस्रशिसखीसविलासबन्धुमाणां राधाप्रत्यूचे अवदत् कथंभूताराधा वासंतिकुसुमसुकुमारैर्माधवीपुष्पकोमलैरवयवैरंगैरुपलक्षितां उपलक्षणे तृतीया कथंभूताराधाकांतारे दुर्गमिवर्त्मनि भ्रमंतीं पुनः कथंभूतां बहुविहितवारंवारं दूतिद्वारेण कृतंरुष्णानुसंधानं यया पुनः कथंभूतां अमंदं उतकं ठं यया स्यात्तथा कंदर्पज्वरेण जनिता उत्पादिताया चिता तत्कृताया आकुलता तया कृत्वा चलंती उद्भ्रंती बाधापीडाय स्याः

॥ वसंतरागेण रूपकतालगीयते ॥

॥ ललितलवंगलता परिशीलनकोमलमलयसमीरे ॥

॥ मधुकरनिकरकरंबितकोकिलकूजितकुंजकुटिरे ॥ १ ॥

॥ विहरति हरिरिह सरसवसंते ॥ नृत्याति युवति

जनेन समंसखिविरहिजनस्य दुरंते ॥ ध्रु० ॥

पूर्वोक्तमर्थगीतेनाह ललितेति एतस्य वसंतरागः रूपकतालः तल्लक्षणं शिखंडबर्होच्चयबद्धचूडः पुष्पांशिकंचूतलतांकुरेण भ्रमन्मदावासमनंगमार्तिर्भक्तो मतंगस्य वसंतराग इति हेसखिहरिः इह सरसवसंते विहरति युवति जनेन समनृत्याति चेति ध्रुवगतपदेनान्वयः हेराधेहरिः रुष्ण इह अस्मिन् मनोहरवसंतसमये क्रीडति काभिनी समूहेन सदनं न करोति च कुत्र स्थले इत्यपेक्षायां समपदास्थितं वृदावनविपिनशब्देनान्वयः कीदृशे वसंतसमये लालितेत्यादिसप्तपदपदानिवसंतसमये विशेषणानि ललितायाः मनोहरायाः लवंगलतायाः लवंगशाखायाः परिशीलेन संपर्केण कोमलोगंधमनोहरमलयसमीरोमलया निहोयत्र अनेन बायोः सुगंधत्वेन शीतत्वादीन्युक्तानि मधुकरेति मधुकरनिकरेण भ्रमरसमूहेन करंबितैर्मिश्रितैः कोकिलैर्कूजितः शब्दितः कुंज एव लताग्रहमे

बकुटिरोऽन्पाकुटीयत्र

॥ उन्मदमदनमनोरथपथिकवधुजनजनितविलापे ॥

॥ अलिकुलसंकुलकुसुमसमूहनिराकुलबकुलंकलापे ॥ १ ॥

उन्मदेति उद्भूतौमदमदनौहर्षकामौयत्रएवभूतोमनोरथौयस्य एवभूतो
यःपथिकजनःपांथस्त्राजनस्तेनोत्पादितोविलापःपरिदेवनयत्र अलिकुलोतिअ
लिकुलैःभ्रमरसमूहैःसंकुलोव्याप्तः कुसुमसमूहस्तेननिराकूलोऽस्तव्यस्तःबकु
लानांबृक्षाणांकलापःसमूहोयत्र

॥ मृगमदसौरभरभसवशंवदनवदलमालतमाले ॥

॥ युवजनतृदयविदारणमनसिजनखरुचिकिशुकजाले ॥ ३ ॥

मृगमदेति मृगमदस्यकस्तूरिकायाःसौरभरभसवशंवदासुरभितोत्साहस्या
यत्तवादिनी नवानूतनादलमालापत्रपांक्तिर्षोषाईशास्तमालायत्र नूतनपत्र
स्तमालोमृगमदगंधमनुकरोतीति युवजनानांतरुणजनानांतृदयविदारयति
एवंविधोयोनसिजःकंदर्पस्तस्ययानिनखानितदत् रुचिर्होसिर्षोषाएवभूता
नांकिशुकानांपलाशपुष्पाणांजालंसमूहोयत्र

॥ मदनमहीपतिकनकदंडरुचिकेशरकुसुमविकाशे ॥

॥ मिलितशिलीमुखपाटलिपटलकृतस्मरतूणाविलासे ॥ ४ ॥

मदनेति मदनमहीपतेः कामनृपस्यकनकदंडश्छत्रतद्वत्तृचिर्यस्य एव
भूतःकेशरकुसुमविकाशे नागकेशपुष्पप्राचुर्ययत्र मिलितेति मिलिताः
शिली मुखाः भ्रमराभेषुतैःपाटलोपटलैः पाटलपुष्पसमूहैः कृतः स्मरतूणवि
लासःकामतूणीरचेष्टितंयस्मिन्तस्मिन्

॥ विगलितलज्जितजगदवलोकनतरुणकरुणकृतहासे ॥

॥ विराहिनिर्कृतनकुंतमुखाकृतिकेतकिदंतुरिताशे ॥ ५ ॥

विगलितेति विगलितस्यशिथिलावयवस्यअतएवलज्जितस्यजगतः अ
वलोकनेनदशनेनतरुणकरुणैः तरुणकरुणवृक्षैः पुष्पाविकाशव्याजेनकृतोहा
सोहास्यंत्र विरहीति विरहिनिर्कृतनानिवियोगमारकानि कुंतमुखा
कृतीनि भल्लमुखाकाराणियानिकेतकीपुपाणिर्दंतुरिताव्याप्ताआशादि
शोयस्मिन्तस्मिन्

॥ माधविकापरिमलललितेनवमालतिजातिमुगंधौ ॥

॥ मुनिमनसामपिमोहनकारिणितरुणाकारणबंधौ ॥ ६ ॥

माधविकेति माधविकायाःवासंतिलतायाःपरिमलनगंधेनललितेमनोहरे
नवमालिकानिवारपुष्पाणिजातिःजातिपुष्पाणिताभ्यांसुगंधौ मुनिमनसाम
पिक्वावेचित्तानामपिमोहनकारिणिमदनजनके तरुणानांपूनांअकारणबंधौ
सहजमित्रे

॥ स्फुरदातमुक्तलतापरिरंभणमुकुलितपुलकितचूते ॥

॥ वृंदावनविपिनेपरिसरपरिगतयमुनाजलपूते ॥ ७ ॥

स्फुरादिति वृंदावनविपिनेहरिःक्रीडतीत्यन्वयःस्फुरत्याश्चलंत्याअतिमुक्तलता
याःपरिरंभणेनआलिङ्गनेन मुकुलितःपुष्पितःपुलकितःइष्टःआभ्रवृक्षोयत्रकथं
भूतेवृंदावनविपिने परिसरोति परिसरपेयंतभुविपरिगतंप्राप्तयत्यमुनाजलंते
नपूतेपवित्रे

॥ श्रीजयदेवभणितमिदमुदयतिहरिचरणस्मृतिसारं ॥

॥ सरसबसंतसमयवनवर्णनमनुगतमदनविकारं ॥ ८ ॥

॥ इति श्रीगीतगोविन्दतृतीयप्रबंधः ॥

श्रीजयदेवेति श्रीजयदेवकवेरिदंभणितउदयं प्राप्नोतु इत्यर्थः हरि
चरणयोः स्मृतिः स्मरणसारो मुख्यो यत्र सरसं सुमनोहरं बसंतसमयसंबन्धिनो
वनस्य वर्णनं यत्र अनुगतः अनुकृतः मदनविकारो कामविलासो यस्मिन्

॥ दरविगलितमल्लीवह्निचंचत्परागप्रकटितपटवासैर्वा
सयन्काननानि ॥ इह हि दहति चेतः केतकी गंधबंधुः

प्रसरदसमबाणप्रागवद्रंधवाहः ॥ १ ॥

वियोगिनांदुःसहं बसंतवार्युवर्णयति दरोति इह बसंते गंधबाहो बायुः वि
रहिणांचेतः दहतीत्यन्वयः अर्थात् किं कुर्वन् दरविगलिताया ईषत्त्विकसिता
याः मल्याः मल्लिकायावल्लीपुलतासु चंचद्विरुद्धछद्भिः परागैः पुष्परजोभिः प्रक
टितपटवासैः स्फुटीकृतपटवासचूर्णैः काननानिवनानि वा सयन्सुभीकुर्वन् प्र
नः कथं भूतः केतकी पुष्पाणां गंधस्य बंधुभिर्नित्रं प्रसरं ज्ञोये असमबाणाः कामबाणा

स्तेषां प्राणवत् प्राण इव

॥ उन्मीलन्मधुगंधलुब्धमधुपंव्याधूतचूतांकुर ॥

॥ क्रीडत्कोकिलकाकलीकलकलैरुद्गीर्णकर्णज्वराः ॥

॥ नीयंते पथिकैः कथंकथमपि ध्यानावधानक्षणे ॥

॥ प्राप्तप्राणसमासमागमरसोच्छसैरमीवासराः ॥ २ ॥

नसंतवासराणामनंगोदीपकत्वमाह उन्मीलदिति अमीवसंतसंबन्धिना
 सराः दिवसाः पथिकैर्मार्गस्थैर्विरहिभिः कथंकथमपिकेनापि दुःखेन नीयन्ते उ
 ल्लङ्घ्यन्ते कथं भूताः वासराः उन्मीलदिति उन्मीलंश्चासौ मधुगंधश्च पृष्परसगंध
 स्तत्र लुब्धा ये मधुपाः भ्रमरास्ते व्याधूता कपिताः ये चूतां कुरा आम्नां कुरास्तेषु क्री
 डतां कोकिलानां का कली कलकलैः सूक्ष्माव्यक्तमधुरध्वनिकोलाहलैः कष्टन
 नकत्वेन उद्वीर्णः प्रकाशितः कर्णज्वरः श्रवणोपतापो येषु कथं नीयत इत्यत आ
 ह ध्यानेन चित्तने अवधानां चित्तैकाग्र्येन क्षणं अल्पकालं प्राप्ताया अनुभूतायाः प्रा
 णसमायाः समागमरसेन संबंधस्वरूपरसेन उल्लासो येषां ते ॥

॥ अनेकनारीपरिरंभसंभ्रमस्फुरन्मनोहारिविलासलालसं ॥

॥ मुरारिमारादुपदर्शयंत्यसौ सखीसमक्षं पुनराहराधिकां ॥ १ ॥

अनेकोति असौ सखीराधिकां पुनराह इत्यन्वयः कथं भूता सखी आरा
 त्दूरे वर्तमानं समक्षं यथास्यात्तत्कारुण्यं उपदर्शयंती विषयं कारयंती कथं भूतं
 हरिं अनेकनारीणां परिरंभसंभ्रमेणालिंगनादरेण स्फुरन् नूतस्ततोगच्छन्
 मनोहारिमनोबोयोविलासः क्रीडातत्र लालसः आदरवान्

॥ रामकरिरागेण रूपकतालैर्गीयते ॥

॥ चंदनचार्चितनीलकलेवरपीतवसनवनमाली ॥

॥ केलिचलन्मणिकुण्डलमंडितगंडयुगास्मितशाली ॥ १ ॥

॥ हरिरिह मुग्धवधूनि करे विलासिनि विलसतिकेलिपरे ॥

॥ ध्रुवपदं ॥

अमुं मे वक्ष्ये क्रोक्तमर्थं गीतेनाह चंदनेति रामकरिरागः तस्य लक्षणं
 स्वर्णप्रभाभस्वरभूषणाचनीलनिचोलं स्वतनौ वहंती कांतोपदोपांतमधि
 त्रितोपिर्मनोन्नतारामकरीप्रदिष्टा इति १ हे विलासिनि राधे इह मुग्ध

वधूनि करे मनोहरकामिनी समूहेहरिर्विलसति क्रीडतीत्यन्वयः कथं भू-
 ते मुग्धवधूनि करे केलिपरे क्रीडातत्परे कथं भूतो हरिः चंदनेति चंदनेन मल-
 यजनत्राचितं रेखाकारेणानुलिप्तं नीलकलेवरशरीरं यस्य पीते सुवर्णवर्णवसनं
 वस्त्रं यस्य वनमालायस्यास्तीति ततः प्रत्येकं कर्मधारयः पुनः कथं भूतः
 केलिना क्रीडया चलंती येमणियुक्ते कुण्डले ताभ्यां मंडितं शोभितं गडयुगं यस्य
 स्मितेन ईषद्वास्येन शालते शोभते ततः कर्मधारयः

॥ पनिपयोधरभारभरेण हरिपरिरभ्यसरागं ॥

॥ गोपवधूरनुगायतिकाचिदुदंचितपंचमरागं ॥ २ ॥

पीनेति हेराधेकाचित् गोपवधूगोपांगनापीनपयोधरभरेण विपुलकुचगौर-
 वाति शयेन सरागं यथापरिरभ्य आलिंग्य हरिं अनुपश्वादुर्द्रुतं पंचमरागं गाप-
 ति गानं करोति

॥ कापिविलासविलोलविलोचनखेलनजनितमनोजं ॥

॥ ध्यायति मुग्धवधूरधिकं मधुसूदनवदनसरोजं ॥ ३ ॥

कापीति काचिन्मुग्धवधूर्मनोहरगोपांगनाधीकाति शयेन मधुसूदनवदनसरो-
 जं कृष्णस्य भुखां बुजं ध्यायति चिंतयति विलासेन विलोलयां विलोचनयोः खेल-
 नेन संचारेण जनित उत्पादितो मनोजः कामोयेन तत्

॥ कापिकपोलतले मिलितालपितुं किमपिश्रुतिमूले ॥

॥ चारुचुचुंबनितं बवती दयितं पुलकैरनुकूले ॥ ४ ॥

कापिकपोलेति कापिनितं बवती गोपांगनादयितं कृष्णं कपोलतले गण्डदेशे
 चारुमनोज्ञयथास्यात्तथा चुचुंबं चुंबितवती कथं भूता किमपि कार्यं लपितुं
 कुं श्रुतिमूले कर्णप्रदेशे मिलिता संलभा कीदृशे कपोलतले पुलकैरामोदमैः

अनुकूले प्रेमप्रियकथने

॥ केलिकलाकुतुकेनचकाचिदमुंयमुनाजलकूले ॥

॥ मंजुलवंजुलकुंजगतंविचकर्षकरेणदुकूले ॥ ५ ॥

केलीति काचिद्वापी केलिकला कुतुकेनशृंगाररसक्रीडातात्पर्येणहेतुनाकरेण
हस्तेनामुंक्णदुकूलेवस्त्रेविचकर्ष आकृष्टवती कथंभूतंअमुं यमुनाजलकूले
यमुनाजलोपलक्षितेकूलेतीरेमंजुलोमनोहरोयोवंजुलकुंजेवेतसलतागृहं तत्र
गतंवर्तमानं

॥ करतलतालतरलवल्यावलिकलितकलस्वनवंशे ॥

॥ रासरसेसहनृत्यपराहरिणायुवतिप्रशशंसे ॥ ६ ॥

करतलेति काचित्युवतिर्गोपांगनाहरिणाकृष्णेनप्रशशंसेस्तुता रासरसेगो
पक्रीडानुरागेसहनृत्यपराकृष्णसमकालंनृत्यति कथंभूतेरासरसे करत
लयोर्हस्तयोस्तालेनचंपटध्वनिना तरलयाचंचलयावल्यावल्याकंकणपं
त्तयाकलितःमिश्रितः कलस्वनवंशोऽव्यक्तमधुरशब्दसहितोवंशोवेणुयंत्र

॥ श्लिष्यतिकामपिचुंबतिकामपिरमयतिकामपिरामां ॥

॥ पश्यतिसस्मितचारुतरामपरामनुगच्छतिवामां ॥ ७ ॥

श्लिष्यतीति हेराधे श्रीकृष्णः कामपिगोपिकांश्लिष्यतिआलिंगतितथाका
मपिचुंबतितथाकामपिरामांरमयतिक्रीडयति अपरानायिकांस्मितचारुह
सनोहरंयथस्यात्तथापश्यति अपरांवामांमंदरीमनुगच्छतीत्यर्थः

॥ श्रीजयदेवकवेरिदमद्भुतकेशवकेलिरहस्यं ॥

॥ वृंदावनाविपिनललितंवितनोतुशुभानियशरयं ॥ ८ ॥

॥ इतिश्रीगीतगोविंदेचतुर्थःप्रबंधः ॥

श्रीजयदेवेतिश्रीजयदेवकवेरिदंशुभानिकव्याणानिवितनोतुअर्थात्

भक्तानां गीतं कीदृशं बहुतं आश्चर्यकरं केशवस्वरुणस्य केलिरहस्यं कीडाह
 र्यो यत्र अद्भुतत्वं पुगपत्सर्वासां प्रीत्युत्पादनात् वृंदावनप्रियेन वृंदावननाम्नि वने
 छलितं नानारसान्वितमित्यर्थः यशस्यं यशसे हितं यशस्करमित्यर्थः

॥ विश्वेषामनुरंजनेन जनयन्नानन्दमिदं विर ॥

॥ श्रेणीश्यामलकोमलैरुपनयनं गैरनंगोत्सवं ॥

॥ स्वच्छंदं व्रजमुंदरीभिरभितः प्रत्यंगमालिङ्गितः ॥

॥ शृंगारः सखि मूर्तिमानिव मधौ मुग्धो हरिः क्रीडति ॥ १ ॥

विश्वेषामिति हे सखिराधेमधौ वसन्ते मुग्धो मनोहरो हरिः रुणः क्रीडतीत्य-
 न्वयः कश्चिन्मूर्तिमान् शरीरधारी शृंगाररसश्च किं कुर्वन् अनुरंजनेन अनुरा-
 गेण विश्वेषां सर्वेषां भक्तानां आनन्दं ततोऽप्यनयन् पुनः किं कुर्वन् इंदीवरश्रेणि-
 नां कामला तद्दृश्यामलकोमलैरुपनयनो हरे रंगैरवयवैः अनंगोत्सवं कामहर्ष-
 पनयन् उत्पादयन् पुनः कथं गतः स्वच्छंदं वेच्छया व्रजमुंदरीभिः गोपीभिः अभि-
 तः सर्वतोभावेन प्रत्यंगं प्रत्यनयनं अलिङ्गितः गोपीभिरालिङ्गने ययायदंगं प्राप्सं-
 तया तदेवालिङ्गितमिति भावः श्यामां भवति शृंगारः सितो हासः प्रकाशित इति
 शृंगारविशेषणान्यप्येतानि पदानि

॥ अद्योत्संगवसद्गुणगवल्लेशादिवेशाचलः ॥

॥ प्रालेयप्लवनेच्छयानुसरति श्रीखंडशैलानिलः ॥

॥ किंचित्स्निग्धरसालमौलिमुकुलान्यालोक्य हर्षोदया ॥

॥ दुग्धमिलंतिकुहुः कुहूरितिकलोत्तालः पिकानां गिरः ॥ १ ॥

मलयानिलस्यदुःसहत्वेकारणमाह अदेति हेराधे अद्यद्दामोवसंतसमये श्री
 खंडशैलानिलः मलयजपवनः उत्संगेक्रोडेवसंतोयेभुजंगासर्प्यास्तेषां कवलहे
 शादिबयासोपतापादिव ईशाचलं हिमाचलं प्रालेयध्रुवनेच्छयानुहिनमज्जनेछ
 यानुसरति अनुगच्छति किंच पक्षांतरेपिकानां गिरोवाप्यः स्निग्धरसालमौ
 लिमुकुलानिकोमलचूतस्तंबककुड्मलानि आलोक्य दृष्ट्वा हर्षोदयात् आनं
 दोदयात् उन्मीलंति उद्गच्छंति कथं भूतागिरः कुहुः कुहूरितिकलोत्तालाः कुहु
 कुहूरित्याकारेणाव्यक्तमधुरशब्देनोत्तालाः प्रकाशाः

॥ रासोल्लासभरेण विभ्रमभृतामाभीरवामभ्रुवा ॥

॥ अभ्यर्णपरिरभ्यनिर्भरमुरः प्रेमांधयाराधया ॥

॥ साधुत्वद्वदनं मुधामयमिति व्याट्टत्यगीतश्रुति ॥

॥ व्याजादुद्भटचुंबितः स्मितमनोहारी हरिः पातुवः ॥ ३ ॥

॥ इति श्रीगीतगोविंदे महाकाव्ये कविराजश्रीजयदेवकृते ॥

॥ सामोददामोदरोनामप्रथमः सर्गः ॥ १ ॥

कविः कथोपक्रमं त्यक्त्वा लोकानां शिषयाति रासोल्लासेति हरिः कृष्णः वः यु
 ष्मान्पातु इत्यभ्यः कथं भूतो हरिः रासोल्लासभरेण गोपीक्रीडायां हर्षातिशयेन
 विभ्रमभृतां शृंगारविलासधारिणीनां आभीरवामभ्रुवां गोपिकानां अभ्यर्णं
 समीपान् निर्भरगाढं यथा तथा उरः वक्षः स्थलं रित्यभ्यालिंग्यराधया उद्भटप्रक
 रं यथा स्यात्तथागीतश्रुतिव्याजात् गानप्रशंसाछलेन चुंबितः न तु भवतु ताः
 सविभ्रमः प्रत्यक्षं वृत्तिगणपदं स्यात्तथा कथं चुंबितस्तत्राह प्रेमांधया प्रेम्णाह
 र्पातिशयेनांधयारुष्णविनान्यभ्यर्णं त्यंतीति या के कृत्वा त्वद्वदनं त्वन्मुखं सुधा

मयममृतमयंसाधुशोभनं इतिव्यावृत्यउत्का कथंभूतोहरिःस्मितमनोहारी
राधायाःचुम्बनकौशलंदृष्ट्वा स्मितेनईषदंस्तेनमनोहर्तुंशीलंयस्यसः

॥ विहरतिवनरोधासाधारणप्रणयेहसौ ॥

॥ विगलितनिजोत्कर्षादीर्ष्यावशेनगतान्यतः ॥

॥ कचिदपिलताकुंजेगुंजन्मधुव्रतमंडली ॥

॥ मुखरशिखरेलीनादीनाप्युवाचरहःसखी ॥ १ ॥

विहरतीति राधारहःएकांतेसर्जोडवाच कथंभूताराधा वनेवृंदावनेहरो
कृष्णोविहरतिक्रीडतिसति विगलितनिजोत्कर्षात् गतनिजभागात् ईर्ष्या
वशेन असहिष्णुतया अन्यतोऽन्यस्मिन्स्थलेगताकथंभूतेहरो साधारणप्रणये
अन्यगोपीतुल्यंप्रमृष्टि अतएवकचिदपिलताकुंजेलतागृहेलीनागुप्ता कथंभू
तेकुंजे कूजतांगभोरंशब्दंकुर्वता मधुव्रतानांभ्रमराणांमंडल्या समूहेनमुख
रशिखरेशब्दायमानाग्रभागेअतएवदीनापिदुःखितापि

॥ गुर्जररिगेणरूपकतालंगीयते ॥

॥ संचरदधरसुधामधुरध्वनिमुखरितमोहनवंशं ॥

॥ चलितदृगंचलंचलमौलिकपोलविलोलवतंसं ॥ १ ॥

॥ रासेहरिमिहविहितविलासं स्मरतिमनोममकृतपरिहासं ॥

॥ ध्रुवपदं ॥

श्लोकोक्तमर्थगीतेबाह् संचरादिति हेसखिमममनःहरिस्मरति गोचरंकरोति
सर्वानुभूतविषयत्वात्कथंभूतं हरिसंचरताउल्लसताअधरंसुधवामधुरेण अधः

मृतमनोद्वरेणध्वनिनाशब्देन मुखरितः शब्दितो मोहननामार्वाक्षेन पुनः कीदृशं
 शं बालतोत्तिचलितः भवजितः दगंचलः कटाक्षोयेन चंचलः शोलायमानां मौलिः
 शंखरोयस्य कपोलयोगंडस्थलयोर्विलोलौचंचलौ बतंतौ कर्णाभरणेयस्य तंत
 तः प्रत्येकं कर्मधा (यः) पुनः कीदृशं इदरासे गोपोक्रीडायां विहितः कृतः विलासो की
 द्रायेन मया सह कृतः परिहासः नर्मोयेन तं

॥ चंद्रकचारुमयूरशिखंडकमंडलुलयितकेशं ॥

॥ प्रचुरगुरंदरधनुरनुरांजितमेदुरमुदिरसुवेशं ॥ २ ॥

चंद्रकेति चंद्रकेण विचित्रवर्णाचिन्हेन चारुणां मयूरशिखंडकानां मयूरपिच्छा
 नां मंडलेन सहैव बलयिताः बलयाकारेण वेष्टिताः केशाः येन अतएव प्रचुरे
 ण विस्तीर्णेन पुरंदरधनुषा इन्द्रधनुषा अनुरांजिताः श्रितो मेदुरो निविडः स्निग्धो
 यो मुदिरो मेघस्तद्वत्सुवेशं सुदं

॥ गोपकदंबनितंबवतीमुखचुंबनलंबितलोभं ॥

॥ बंधुजीवमधुराधरपल्लवमुल्लसितस्मितशोभं ॥ ३ ॥

गोपेति गोपकदंबस्य गोपसमूहस्य नितंबवतीनां स्त्रीणां मुखचुंबनेन लंबितः
 लोभायेन पुनः कीदृशं बंधुजीवपुष्पवत् मधुरो मनोहरोऽधरपल्लवोऽभोष्टपल्लवो
 यस्य उल्लसितेन विकाशितेन स्मितेन शोभायस्य तं

॥ विपुलपुलकभुजपल्लववलयितवल्लवयुवतिसहस्रं ॥

॥ करचरणोरसिमणिगणभूषणकिरणविभिन्नतमिस्रं ॥ ४ ॥

विपुलेति विपुलाः बहुलाः पुलकारो मोद्गमाय योस्ताभ्यां भुजपल्लवाभ्यां

बलयितं चोष्टितं बलवानां अभिराणां च वती सहस्रं गोपिका दृश्येन पुनः कीदृशं
कौचरणी उरश्चरणां समाहरः करचरणोरस्तास्मिन् चर्तमानानां मणिगणयु
क्तभूषणानां किं ज्योतिर्नदीत्यादिभिर्भानां शितं तामिस्रमंधकारोपेन सतः

॥ जलदपटलचलदिंदुविनिंदकचंदनतिलकुललाटं ॥

॥ पनिपयोधरपरिसरमर्दननिर्दयत्तदयकपाटं ॥ ५ ॥

जलदेति पुनः कीदृशं हरिं जलदपटले मेघसमूहे चलतः इंदोश्चंद्रस्य विनिंद
कं समा न चंदनतिलकं चंदनरुततिलकं यत्र तादृशं लाटं यस्य अभूतोपमेयं
क्वचिज्जलदपटलचलदिंदुविनिंदकचंदनविंदुललाटमिति पाठः तदा जलदप
टले चलन्संचरन् यद्दृश्यं तस्य विशेषेण निंदकास्तरस्कारकः चंदनविंदुमं
दलाकृतितिलकोललाटस्य सतः पुनः कीदृशं पीनो मांसलौघोपयोधरोस्तनोत
योः परिसरस्य पर्यंतं देशस्य मर्दने निर्दयं दयाराहितं दयकपाटं कपाटवद्विस्ती
र्णद्वयं यस्य तादृशं

॥ मणिमयमकरमनोहरकुंडलमंडितगंडमुदारं ॥

॥ पीतवसनमनुगतपुनिमनुजमुरासुरं वरपरिवारं ॥ ६ ॥

मणिमयेति मणिमयेन मणिरूपेण मकरवन्मनोहराभ्यां कुंडलाभ्यां मंडितोऽलं
कृतो गंडो गंडश्छलयस्य पुनः कीदृशं महांतं उदारं अभोष्टवातारं वा पुनः
कीदृशं पीतवसनवस्त्रं यस्य महत्त्वमाह अनुगता आश्रितापेमानिवराः शु
कनारदादयः मनुजाः पुरीक्षितादयः सुरवरा ब्रह्मरक्षादयः अमुगप्रहादादयस्ते
परिवाराः परिजना यस्य तादृशं इदं ते वरपदस्य तेषां वराशर्तिग्रहणं

॥ विशदकदंबतलेमिलितंकलिकलुषभयंशमयंतं ॥

॥ मामपिकिमपितरंगदनंगदशामनसारमयंतं ॥ ७ ॥

विशदेति विशदकदंबतलेमिलितं उपस्थितं पुनः कीदृशंकलिकलुषात्कलिकालजातपापाद्भयंतं आशयंतं पुनः कीदृशं मां अपि किमपि अनिर्वचनीयं यथा स्यात्तथा तरंगन् उद्गच्छन् अनंगयोगोऽस्यांतादृशादृष्ट्या मनसा तद्दयेन चरमयंतं

॥ श्रीजयदेवभणितमसुंदरमोहनमधुरिपुरुषं ॥

॥ हरिचरणस्मरणंप्रतिसंप्रतिपुण्यवतामनुरूपं ॥ ८ ॥

॥ इति श्रीगीतगोविंदे पंचमः प्रबंधः ॥ ५ ॥

श्रीजयदेवेति श्रीजयदेवभणितं पुण्यवतां भक्तानां हरिचरणयोः स्मरणं प्रति अनुरूपयोग्यं भवतु इयं व्याहारः कथं भूतं अतिसुंदरं मोहनं मोहकारकं मधुरिपोः रूपं कृष्णस्य रूपं यस्मिन्

॥ गणयति गुणग्रामं भ्रामं भ्रमादपि नेह तेव हतिचपरीतोषंदो

षं विवुंचति दूरतः ॥ युवतिपुचलतृष्णे कृष्णे विहारिणि मां

विना पुनरपि मनो वामं कामं करोति क्रीमि किं ॥ १ ॥

इदानीं राधायाः कृष्णे वसतश्चेतसो वश्यत्वमाह हेसखि मम मनश्चितं पुनरप्ययुना पिकृष्णं काममिच्छां करोति किं करोमि निवृत्तौ उपायांतरं नास्तीत्यर्थः युवतिषु गोपीषु च लतृष्णे जातभिलाषे पुनः कीदृशे मां विनाविहारिणि कीडाशीले कीदृशं मनः वामं अवश्यमित्यर्थः वामत्वे कारणमाह मम मनः सागराधस्यापिकृष्णस्य गुणग्रामं गुणसमूहं गणयति भ्रमादपि भ्रमं विस्मरणं नेह तेन चेष्यते भ्राममपीति पाठे

भ्रामंक्रोधंनेहेतेनवाञ्छति तद्गुणाकर्णनेनपरितोषसंतोषवंहति दोषमदियाव
आदिकदूरतएवमुचतिपरिःयजति

॥ मालवरागेणएकतालीतालंगीयते ॥

॥ निभृतनिकुंजगृहंगतयानिशिरहसिन्निलीयवसंतं ॥

॥ चकितविलोकितसकलदिशारतिरभसभरेणहसंतं ॥ १ ॥

॥ सखिहेकेशिमथनमुदारं ॥

॥ रमयमयासहमदनमनोरथभावितयासविकारं ॥

॥ ध्रुवपदं ॥

पुनरपिराधागीतेनसखीमाह निभृतेति हेसखित्वेकेशिमथनंरुणमयासह
रमयक्रीडांकारय कीदृशंरुणंउदारंमहांतं कथंभूतयामया मदनस्यम
नोरथःइच्छास्मिन्भावोरत्याख्यःसंजातोयस्याः कथंभूतरुणं सविकारंभाव
साहितं कीदृश्यामया निभृतंगूढंयन्निजंगृहंगतयाप्राप्तया कथंभूतरुणं
निशिरात्रौरहसिण्कांतस्त्रुलेनिलीयतिरोहेतीभूयवसंतंतिष्ठंतं कथंभूत
यामया चकितंसभयंयथातयाविलोकितादृष्टाःसकलदिशायया पुनःकथं
भूतरुणंरतेरभसउत्साहस्तस्यभरेणआधिक्येनहसंतं सस्मितमुखं अस्मिन्
गीतेपूर्वार्द्धराधाविशेषणउत्तरार्द्धरुणस्येतिबोद्धव्यं

॥ प्रथमसमागमलज्जितयापटुचाटुशतैरनुकूलं ॥

॥ मृदुमधुरस्मितभाषितयाशिथिल्र्भ्रुकृतजघनदुकूलं ॥ २ ॥

प्रथमेति प्रथमसमागमेनूतनसौमित्र्येनलज्जितयालज्जापुक्तया कथंभूतरु
णवैलक्ष्ण्यदूरीकरणाय पटुचाटुशतानिकुशलानैयानिचाटुशतानिस्तवशता

नितेरनुकूलं आनुकूल्यकारकं मृदुकोमलमधुरास्मितपूर्वकभाषितयस्याः

सातयाशिथिलीकृतजघनदुकूलजघनस्थितपट्टवस्त्रयेनतं

॥ किशलयशयननिवेशितयाचिरमुरसिममैवशयानं ॥

॥ कृतपरिरंभणचुंबनयापरिरंभ्यकृताधरपानं ॥ ३ ॥

किशलयेति किशलयशयनेपल्लवकृतशय्यायां निवेशितया कथंभूतं कृष्णं म

मैवोरसिवस्त्रस्थलेचिरंशयानंकृतालिंगननित्यर्थः कथंभूतयामया कृतं परिरंभ

णपूर्वकं आलिंगनपूर्वकं चुंबनयया सातया कथंभूतं कृष्णं परिरंभ्य आलम्ब्य कृतं

अधरपानं ओष्ठपानं येन सः तं

॥ अलसनिमीलितविलोचनया पुलकावलिललितकपोलं ॥

॥ श्रमजलसिक्तकलेवरयवरमदनमदादतिलोलं ॥ ४ ॥

अलसेति अलसेन तुरतसौख्येन निमीलिते मुद्रिते नेत्रे यस्याः सातया पुलकाव

स्फारोमांचपक्त्वा ललितौ मनोहरौ रूपोलौ यस्य तं श्रमजलेन मुरतजनितेन वा

रिणासिक्तं कलेवरांशरीरं यस्यास्तया वरमदनमदात् उत्तमकामजनितहर्षात्

अतिलोलं अतिचंचलं सत्पृष्ठाभित्यर्थः

॥ कोकिलकलरवकूजितभाजितमनसिजतंत्रविचारं ॥

॥ श्लथकुमुमाकुलकुंवलयानखलिखितघनस्तनभारं ॥ ५ ॥

कोकिलेति कोकिलकलरववत् अव्यक्तस्वनिवत् कूजितं शब्दायस्थास्तया

जितः मननिजस्य कामस्य तंत्रविचारः शास्त्रसिद्धांतो येन सः तं श्लथाः शिथिलाः

कुसुमेः पुष्पैराकुलाः व्याप्ताः कुंतलाः चूर्णकुंतला यस्याः सातया नखनलिखि

तबिन्धितो घनो निबिडः स्तनभारो येन सः तं

॥ चरणरणितमणिनूपुरयापरिपूरितसुरतवितानं ॥ ५ ॥

॥ मुखरविशंखलमेखलयासकुचग्रहकुंबनदानं ॥ ६ ॥

चरणेति चरणयोः पादयोः रणितौ शब्दौ मणियुक्तनूपुरौ यस्याः परिपूरितं
संपूर्णकृतं सुरतवितानं सुरतसमूहो येन तं मुखराः शब्दायमाना विशंखला उन्मु-
क्ता मेखला कांचीयस्याः सा तया सकचग्रहं कुचग्रहणसहितं कुंबनदायं यस्य तं

॥ रतिसुखसमयरसालसयादरमुकुलितनयनसरोजं ॥

॥ निःसहनिपतिततनुलतयामधुसूदनमुदितमनोजं ॥ ७ ॥

रतिसुखेति रतिसुखसमये सुरतसुखकाले प्रीत्या भलसया भलसयुक्तया व-
रमुकुलितनयनसरोजं ईषन्मीलितनेत्रकमलं निःसहा असमर्थनिपतिता तनु-
लता शरीरलता यस्यास्तया कथंभूतं कृष्णं मधुदेवं सूदयतीति तं उदितः
जातो मनोजः कामो यस्य तं

॥ श्रीजयदेवभणितमिदमतिशयमधुरिपुनिधुवनशीलं ॥

॥ सुखमुत्कंठितराधिकया कथितं वितनोतु सलीलं ॥

॥ इति श्रीगीतगोविंदेषष्ठः प्रबंधः ॥ ६ ॥

श्रीजयदेवोति इदं श्रीजयदेवेन भणितं उत्कंठीतं कर्तुं सुखं पारलौकिकं
सुखानि एते हि कानि च वितनोतु विस्तारयतु केषां गायतां शृण्वतां च कथंभूतं
श्रीजयदेवभणितं अतिशयमधिकं मधुरिपोः कृष्णस्य निधुवनशीलं सुरतचरि-
तं यस्मिन् पुनः कीदृशं उत्कंठितया गोपवन्द्याराधिकया कथितं सलीलं शृ-
गाररसक्रियासहितं

॥ हस्तस्य विलासवंशमनूजुभ्रवल्लीमद्वल्लवी ॥
 ॥ वृंदोस्मारिदृग्गतवीक्षितमतिस्वेदाद्गंगदस्थलं ॥
 ॥ मामुद्गीह्य विलज्जितस्मितसुधामुग्धाननंकानने ॥
 ॥ गोविंदं व्रजसुंदरीगणवृतं पश्यामिदृष्यामिच ॥ १ ॥

अधुनात्युत्कंठया सद्यः नोपमाना सा गोपीगणवृतं रूपं दृष्ट्वा परावृत्य सखीमाह
 हस्तेति हैसाखीगोविंदं अहं पश्यामिदृष्यामिह वंप्राप्नोमि पश्यामीति वर्त्तमा
 नसापीप्याद्वर्त्तमानता कथं भूतंगोविंदं कानने वृंदावने व्रजसुंदरीगणनगंगा
 समूहेन वृतं वाष्टेतं ननु सपत्नीभिः परिवृतं दृष्ट्वा कथं ते हर्ष इत्यत आह मां उद्गीह्य
 दृष्ट्वा हस्तस्त्वस्तव्यस्तो विगाले ॥ विलासवंशो कीडांशापस्यतं अनूजुभ्रवल्लीम
 तानां टिलभ्रुलतापुक्तानां गोपीनां समूहे उन्मारे उद्धर्ग्य गामिदृग्गते मकटा
 क्षेणे वीक्षितमोक्षणस्य तं मय्यागतायां भियाद्वगतचेष्टां न्यगापरिपसारयतं मि
 तिभावः अतिस्वेदेनातर्जनेणाद्गंगदस्थलं यस्य तं विलज्जितं स्मितसलज्जाहा
 स्यंतं देवसुधामृतं तया मुग्धाननं मनोहरं मुखं यस्य तं

॥ दुरालोकस्तोक्तवकनबद्धाः शोके ललितिका ॥

॥ विकाशः कासारोपवनपवनोपिव्यथयति ॥

॥ अपि भ्राम्यद्गंगरिणितरमणीयानं मुकुल ॥

॥ प्रसूतिश्चुतानां सखि शिखरिणी मुखयति ॥ २ ॥

पुनः विभावयन्नाह दुरालोकोतिहे सखि दुरालोकपते वियोगिनामुद्गजानितत्वात्
 स्तोकोऽप्यस्तवकः गुह्यो यस्य नवं शोके ललितिकायाः विकाशः उद्योतः प्रव्यथय
 ति पीडयति किंच कासारोपवनस्य तरोरनि कटवनस्य पवनोपिव्यथयति

कासारह्यनेनवायोः क्षीयंउपवनसंबन्धिवेनसौम्यंनृपहृतगतिनेनमां
चञ्चनितं अचि चूतानामाद्याणाद्वपमुकुलप्रसूतिः कलिकन्देवोमानसुफ
यति कथंभूताप्रसूतिः भ्राम्यतीनांचलतीनांभरगनानारणितैः सकि
तैः रमणीयामनोवापी यदः शिखरिणीप्रसूताप्रभागवतीभृंगीनांचल
ननायकाम्बेवणार्थनितिञ्चनितंशिखरिणीनामकंछंदइतीदं चितं

॥ साकूतस्मितमाकुलाकुलगलद्वमिहमुह्यसित ॥ डेरे

॥ भ्रूवल्लीकमलिकदशितभुजांभ्रूलादहस्तस्तनं ॥

॥ गोपीनानिभृतंनिरीक्ष्यललितंकांचिच्चिरंचितय ॥

॥ नंतर्मुग्धमनोहरोहरतुबःक्षेशंनवःकेशवः ॥ ३ ॥

॥ इतिश्रीगीतगोविंदेमहाकाव्येकविराजश्रीजयदेवकृतं

अकृशकेशवोनामद्वितीयःशर्गः ॥

अपुनाकविः गोकानाशिष्ययिसाकूतेतिनवःशृंगारस्तरुणोवाकेशवःवयुष्मा
कंभक्तानांक्षेशंदःखंहरतुदरी करोतु दीदृशःसाकूतं साभिप्रायास्मितमीपदा
नयत्र गोपीनानिभृतंगोप्यभावंनिरीक्ष्यःष्ट्वा कांचिदायिता अंतर्भनसि
चिंचितयन् मुग्धमनोहरःमोहयुक्तसुंदरः कथंभूतंनिभृतं आकुलाकुला
त्यतास्तव्यस्तःगलत्तुंमुक्तीभवन् धम्मिल्लः केशपाशायत्रउह्यसिताउ
चैःकृताभ्रवल्लीत्रअलिकेन भ्रमणादिउल्लेनदशिताःभुजबालादहस्तस्तनाः

यास्मि भुजौचदालाभ्यादहस्तीचस्तनौचतिद्वंद्वः

॥ कंसारिरपिसंसारवासनाबुधशंखलां ॥

॥ राधामीधायत्तदयेतत्याजव्रजसुंदरीः ॥ ४ ॥

एवंराधायाः विरहमुत्कारुणस्यापि विरहव्यथां तस्यामाह कंसारिरपि कृष्णोपिराधां हृदये मनसि अधाय स्थाप्य ब्रजसुन्दरीगोपीस्तत्याजत्यक्तवान् कीदृशीं राधां संसारे वासनासंस्कारस्तस्याबन्धाय शृङ्खलां निगडरूपां सौन्दर्यवतीं बन्धिरपितत्याजेति राधायां कृष्णस्यानुरागातिशयोध्वनितः

॥ इतस्ततस्तामनुसृत्य राधिकामनंगबाणव्रणखिन्नमानसः ॥

॥ कृतानुतापः सकलं दिनं दिनीतटांतकुंजे निषसादमाधवः ॥ २ ॥

पुनः किं कृतवान् इतस्ततेति समाधवः कालदनं दिन्याय मुनायास्तटांतकुंजे तीरलतागृहे निषसादस्थितवान् किं कृत्वा इतस्ततः अनेकस्थानेषु ताराधिकां अनुसृत्यान्वेष्य कीदृशः अंगवशाणव्रणेन कामशरसतेन खिन्नदीनमनो यस्य कृतोनुतापोपश्चात्तापो येन सः

॥ गुर्जरीरागेण प्रतिमंठतालं गायते ॥

॥ मामियंचलिता विलोक्य वृत्तं वधूनि च येन ॥

॥ सापराधतया मयापि नवारितातिभयेन ॥ १ ॥

॥ हरिहरिहतादरतया गता सा कुपितेव ॥

॥ ध्रुवपदं ॥

कृतानुतापमेवाह गीतेन मामिति गीतस्यास्य गुर्जरीरागः प्रतिमंठतालः तयोर्लक्षणं प्राक् कथितं हरिहरीति खंदानुकारे साराधाहतादरतया हतबहुमानवेन कुपितो बकोपश्रुतेषु गता अन्यस्थाने गता ननु सा कुपिता त्वया कथं ज्ञातं तत्राह मां कृष्णं वधूनि च येन गोपीसमूहेन बतवेष्टितं विलोक्य चलिता इतो

गता इतिभिन्नैवाक्यरचनातर्हि सागच्छंतीत्युक्तानि वारिता तत्राह मयापि
 कृष्णनाथिसापराधतया कृतापराधत्वेन हेतुना अतिभयेन मवारिता यद्वाक्यं
 यं भूतेन मया अतिभयेनातिशयितं भयं यस्येति

॥ किं करिष्यति किं विद्विष्यति साचिरं विरहेण ॥

॥ किं जनेन धनेन किं मम जीवितेन गृहेण ॥ २ ॥

किं करिष्यतीति साराधाचिरं विरहेण चिरकालमद्विभोगेन किं करिष्यति वि-
 रहतापशांत्यर्थं कमुपायं करिष्यतीत्यर्थः किं विद्विष्यति ननु एतावता तस्या
 नेव को वाग्रहः अन्यगो जीनधनादिना चित्तव्यावर्तनं कर्तव्यं तत्राह ताराधा
 विना मम जनेन लोकेन किं तद्विभोगेन सर्वजनपरित्यागात् धनेन किं ननु
 धनविना गृहसौख्यं न स्यात् तत्राह गृहेण किं प्रयोजनं न किं मापि तद्विभोगेन वन-
 वासादिकारात् ननु सुखास्पदं गृहं विना सखं न स्यात् तत्राह मम सुखेन किं ता-
 विना सर्वानि फलानि यर्थः सैव मे सुखरूपेति भावः

॥ चिंतयामि तदाननं कुटिलभूरोपभरेण ॥

॥ शोणपद्ममिवोपरि भ्रमता कुलं भ्रमरेण ॥ ३ ॥

चिंतयामीति अहं तस्याः राधायाः आननं मुखं चिंतयामि स्मरामि कीदृशं
 माननं रोषभरेण क्लृप्तातिशयेन कुटिलेव क्लृप्तवैयत्र किमिव उपरि व्या-
 मं शोणपद्ममिव अत्र रोषारुणे मुखे शोणपद्मसादृश्यं बोध्यं बारंवारं रोषाद्ब्रवीति भवं
 त्वोर्भुवोर्भ्रमद्भ्रमरोपमा बोध्या

॥ तामहं हृदि संगताममनिशं भृशं रमयामि ॥

॥ किं वने नु सरामि तामिह किं वृथा विलपामि ॥ ४ ॥

तामिति अहंत्वादिसंगताराधां अनिशंवारंवारं भृशमतिशयेन गमयान्ती
 दयानितिभावः . इहवनेतराधाकिमनुसराभित्त्वादिसंगतत्वादेव वृथाव्ययमेव
 किविलपाभिविलापं करोमि

॥ तन्विस्विन्नमसूययात्तदयंतवाकल्यामि ॥

॥ तन्नवेद्विकृतोगतासिनतेनतेनूनयामि ॥ ५ ॥

तद्विगतांतां प्रत्याह तन्वीति हेतान्विअसयया अहिष्णुत्वेन दुःखितंतव
 इदं अरुलशमितर्कयामितत्तत्त्वादहंनवेद्विन नानुकुतः कुत्रगतासि तेन
 कारणेन ते भुङ्क्ष्वनानूनयानि न सादशमिके शायोपपदमिति चतुर्थीति शति

॥ दृश्यसेपुरतोगतागतमेवमेविदधासि ॥

॥ किंपुरेवससंभ्रमंपरिरंभणंनददासि ॥ ६ ॥

दृश्यसेशनि हेरायिन्वममदूतः अग्रेगतागतंग नागमनमेवदिद सिकरोषी
 तिदृश्यते तर्हिपरेवपूर्ववत्संभ्रमंसवेगंपरिरंभणाल्लिंगनं किंकेनकारणंन
 नददातिविराहणाहेचि तानुपंगात्सर्वतस्तामेवपश्यन्ति

॥ क्षम्यतामपरंकदापितवेदृशंनकरोमि ॥

॥ देहिमुंदरिदर्शनंममन्मयेनदुनोमि ॥ ७ ॥

क्षम्यतानिति हेसंदरिपूर्वकृतमपराधंक्षम्यतां अपरमीदृशंतवापराधंकदा
 पिनकरोमिनकरिष्यामि अतएवममदर्शनंदेहि यतः अहंमन्मयेनकामे
 नदुनोमि पीडामनुभवामि

॥ वार्षितजयदेवकेनहरोरिदंप्रणतेन ॥

॥ किंदुबिस्वसमुद्रसंभवरोहिणीरमणेन ॥ ८ ॥

॥ इतिश्रीगीतगोविंदेसमत्पःप्रबंधः ॥

वार्षितमिते जयदेवकेनस्वार्थेकश्रुतमीतवार्षितं कीदृशेनजयदेवकेन ह
रेःप्रणतेनरुणस्याराधनेन पुनःकीदृशेन किंदुबिस्वजयदेवकुलंतदेवसमू
हस्तस्मात्संभवेत्य एतादृशारोहिणीरमणश्चइव यथासागरादुत्पन्नश्च
स्तथाकिंदुबिस्वोत्पन्नोजयदेवइति यद्वा किंदुबिस्वशासनं

॥ लृदिबिसलताहारोनायंभुजंगमनायकः ॥

॥ कुवलयदलश्रेणीकंठेनसागरलघुतिः ॥

॥ मलयजरजोनेदंभस्मप्रियारहितेमयि ॥

॥ प्रहरनहरभ्रांत्यानंगक्रुधाकिमुधावसि ॥ १ ॥

इदानींकाव्यमेदुःखंप्रयच्छतीतितमपालंभगांचंकारोमीत्याशयेनाह त
दोतिहेअनंग त्वंविहरभ्रांत्यामहादेवभ्रमंगनप्रहर प्रहारंकुरुक्रुधाकांपेन
किमुक्तिमिति धावसिमा पितुंधावनंकरोषि कीदृशेमाशेषारहिरोधा
वियांगिनिमयिहरभ्रांत्यांनप्रहरप्रहारंमाकुरु सर्वदाप्रिया कंठंअहंबधुनापि
पाराहेतइतिमयिहरभ्रमोनयुक्तइतिभावः ह्यभ्रांतिपरिहरति हेकामममव
दिविशलतायाःहारोमृणालंउतायाहारस्तद्विरहज्यस्तंतांशांययंवृतः नायं
भुजंगमनायकःशेषः इयंनेकंठेकुवलयदलानांनीलापलानांश्रेणीपिंपंकेःशैत्या
यमृतानतुसागरलघुतिर्हीलाहलदीप्तः इदंमलयजरजोचंदनलेपासर्वांगेदाप
शांत्यंभवंसनतमस्मविभंतिः

॥ पाणौमाकुरुचूतसायकममुमाचापमारोपय ॥

॥ क्रीडानिर्जितविश्वमूर्छितजनाघातेनकिंपौरुषं ॥

॥ तस्याएवमृगीदृशोमनसिजप्रेखत्कटाक्षानिल ॥ X

॥ ज्वालाजर्जरितंमनागपिमनोनायापिसंधुक्षते ॥ २ ॥

पुरुषसायकत्वेनकामः प्रसिद्धोतः इमान्चूतमंजरीरूपोनेषबाणान्धनुष्या
रोप्यमांताडयिष्यतीतिशंक्यापुनरपिकामायैवदैन्यं करोति पाणाविति
हेक्रीडानिर्जितविश्वक्रीडयालीलयाजितंभुवनंयेनसः अमुंचूतसायकं आ
भ्रुष्यबाणंपाणौहस्तेमाकुरुचापंधनुः मारोपय सशरंमाकुरु हस्तेपि
चेत्करोषितस्त्वमुसायकंमासंधेहीत्यर्थः हेमनसिजमदनयतःमूर्छितस्यमूर्छां
प्राप्तस्यमादृशजनस्याघातेनपीडयाकैतेपौरुषंरुस्तवपुरुषार्थः नकिमपीत्यर्थः
मूर्छितत्वेकारणमाह तस्याएवमृगीदृशाहरिणीनयनायः तस्याएवेतिखिर
हाभिक्षेनराधानामग्रदृणाशक्तिःप्रतिपाद्यते प्रेखंतोचलंतोकटाक्षएवान
लाःबन्धयस्तेषांश्रण्यापत्तयाजर्जरितंखंडखंडीभूतंमममनःमनागपिस्वल्पमपि
नाद्यापिसंधुक्षतेस्वस्ठुंनभवति काचित्कटाक्षाशुगेतिपाठःतदाकटाक्षएवाऽ
शुगाबाणाः

॥ भूपल्लवधनुरपांगुतरंगितानि ॥

॥ बाणागुणाःश्रवणपालिरितिसंस्मरेण ॥

॥ तस्यामनंगजयजंगमदेत्संबिया ॥

॥ मस्त्राणिनिर्जितजगंतिकिमर्पितानि ॥ ३ ॥

मनुत्कटाक्षादिचित्तनादेवर्तवदुःखंभवतिमदनस्यतर्हि कोपराधस्तत्राह भ्र
पल्लवमिति इतीत्यं प्रकारेणस्मरेणकायेनस्तस्यांराधायांअस्त्राणिआर्पितानि

ध्यापितानि किं तर्कयामि किं वितर्केन न्वस्त्राणि वीरेण स्वहस्ते स्थापयितुं मु-
चि तानि न त्वन्यत्रेत्याह निमित्तानि जगति येषां तैरेवास्त्रैर्जगत्त्रयं जित्वा
तत्र स्थापितानीति भावः तर्ह्यन्यत्र किं स्थापितानीत्याह अनंगस्य कंदर्पस्य जयेत्रै
लोक्यविजये जंगमदेवतायां गमनशीलदेवतारूपायां इतीति किं भूपल-
बन्धूलतातदेवधनुः अपांगतरंगितानि कटाक्षनिरीक्षणानि एव बाणाः श्रवणपा-
लिः कर्णप्रदेश एव गुणः प्रत्यंचा

॥ भूचापे निहितः कटाक्षविशिखो निर्मातुमर्भव्यथां ॥

॥ श्यामात्मा कुटिलः करोतु कबरीभारोपिमारोद्यमं ॥

॥ मोहं तावदयंचतन्वितनुतांबिबाधरो रागवान् ॥

॥ सद्रत्नस्तनमंडलस्तव कथंप्राणैर्मम क्रीडति ॥ ४ ॥

अधुना मनोविषयीकृतारं प्राधान्यं प्रति स्वीयंदुःखमाह भूचाप इति हेतुविरुद्धा-
गिभूचापे भ्रुवावेव चापं धनुस्तत्र निहितः अर्पितः कटाक्षविशिखः कटाक्षबाणः म-
र्मव्यथां मर्मपीडां तावन्निर्मातुं करोतु विशिखस्य मर्मव्यथाजनकत्वं युज्यत एव-
ति भावः अनुचश्यामात्मा श्यामवर्णः कुटिलः वक्राकारः कबरीभारोपि केशस-
मूहोपिमारोद्यमं कामौ न त्यंतावत्करोतु यो तर्मलिनः कुटिलश्च भवति सोऽन्यमा-
रणा ययत्त एवेति सूचितं अयंच बिंबाधरः बिंबोष्ठः मोहं तनुतां विस्तारयतां
कथं भूतो बिंबाधरः रागवान् लोहितवर्णः रागिणो विषयिणः मोहो मम त्वय्युज्यत
एव सद्रत्नः साधुवर्तुलः तवस्तनमंडलः मम प्राणैः कथं क्रीडति ये सद्रत्नासन्मार्ग-
प्रवर्तकास्ते तु परप्राणघातकाः न भवंति विरोधनामालंकारः

॥ तानि स्पर्शसुखानि ते च तरलस्निग्धादृशो विभ्रमा ॥

॥ स्तब्धक्रांजुजसौरभंसचसुधास्यंदीगिरांचक्रिमा ॥

॥ साविबाधरमाधुरीतिविषयासंगेपिमन्मानसं ॥

॥ तस्यालप्रसमाधिहंतविरहव्याधिःकथं वर्तते ॥ ५ ॥

तानीति ताव्येवस्पर्शसुखानि यानिपुरानायिकासंगमानुभूतानि एते
नत्वागोद्वेगविषयलाभःते चतरलाचंचलाःस्निग्धाःप्रेमान्विताःदृशोश्चक्षुषांवि
भ्रमाविलासाःएतेनस्वं तदेववक्रांजुजसौरभंवदनकमलसौरभित्वं एतेनगंध
त्वंसचसुधास्यंदीभमृतद्रवयुक्तःगिरावचसंयःक्रिमावकत्वंएतेनशब्दःसांच
विबाधरमाधुरीविबसदृशौष्ठमाप्यंतदेवएतेनरसःइत्येवंप्रकारेणविषयासंगे
पितस्यास्त्वरसस्पर्शादीनांतामिव्येपिममानसंभनस्तस्वाराध्यायलप्रसमा
धिप्राप्तस्तानवेद्यदि तदाहंतइतिखेदंविरहः व्याधिःव्याधकथं वर्ततेध्यान
युक्तस्ययोगिनोव्याधिनाशात्

॥ तिर्यकंउविलोलमीलितरलोत्तंसस्यचंशौचर ।

॥ इतिस्थामकृतावधामललनालक्षैर्नसंलक्षिताः ॥

॥ संमृगधमधुमुदनस्यमधुरेणधानुखंदौमृदु ॥

॥ स्पंदं पल्लविताश्चिरंददनुवक्षेमंकटाक्षोर्मयः ॥ ६ ॥

॥ इति श्रीगीतगोविंदमहाकाव्येकविराजश्रीजयदेवकृतेमुग्ध
मधुमुदनेनामनृतीयःसर्गः ॥ १ ॥

अधनाकरिःसर्पजिभक्तनाक्षिष्यति तिर्यकंउते मधुमुदनस्यकृष्णस्यक
टाक्षोर्मयःकटाक्षदर्शितरंगाःवः युष्माकंभक्तानांक्षेमंकल्याणंददनुप्रयच्छंतु

कीदृशाः मधुरेसुन्दरेराधायाः मुष्णमिदुमिवतरिभक्तु संभृगंधंअभ्यक्षेमुदुस्पंदंकिं
 निश्चलनंचयथास्यात्तथा रुंदलिताः पल्लवित्ताः इंदुदृश्यात्तरंगाः अतीत्यं
 तीतिकटाक्षाणांतरंगसाध्यं नन्वन्वात्पश्यंतीषुकधराधामुत्तचंद्रएवपल्ल
 विताउर्ध्वयः अतआह वंशाद्व्यरन्तृषेजोर्निर्गच्छत्तु गीतस्थानेषुमानपदेव
 कृतावधानैर्दत्तमनोभिल्लल लक्ष्मिगोपांगनासहस्रैर्नरुलक्षिताः नञाताः कथं
 भूतस्यमधुमदनस्यातिर्व्यक्तः कंठोयस्यबिलोलचंचलोभीलिर्मभक्तः कीरिटो
 वायस्यतरलचंचलउत्तंसवतंतोयस्य नः पश्चात्कर्म्मधारयः लक्षपदंबदुत्थोपल
 स संभुग्धोहरिविरहीत्यर्थः

॥ यमुनातीरवानीरनिकुंजेमदमास्थितं ॥

॥ प्राहप्रेमभरोद्भूतंमाधवंराधिकासखी ॥ १ ॥

इदानींराधातखीकृष्णंप्रत्याह यमुनेति राधिकायाः सखीमाधवंकृष्णंवक्ष्य
 माणांप्राह उक्तवर्ताकीदृशमाधवंयमुनायास्तीरेयः वानीरनिकुंजः वेतसांपल
 वितंतलागृहंमदूर्णी आस्थितंभासीनंपुनः कीदृशं प्रेम्णाराधायान्निमाति
 शयेनउद्भूतं उद्विगच्छितं कथंमयिप्रसादंयास्यतीत्युद्भूतं

॥ कर्णाटकरागेणएकतालीतालैर्गन्धिते ॥

॥ निंदतिचंदनमिंदुकिरणमनुविंदतिखेदमधीरं ॥

॥ व्यालानिलयमिलनेनगरलमिवकलयातिमलयसमीरं ॥ १ ॥

॥ साविरहेतवदीना ॥

॥ माधवमनसिज्ज ॥ विशिखमयादिवभावनयाखयिलीना ॥

॥ शुधपदः ॥

उक्तश्लोकार्थगीतेनाह निंदतीति अस्यकर्णाटकरागःतल्लक्षणं कपोलपाणि
 गर्जदंत तत्रमेकत्रहन्दाक्षिणकर्णपुरेसंस्तूयमानःसुरचारणौषैःकर्णाटरागःसि
 तनीलकंठःइति अत्रगीतेविरहीत्कंठावर्णनीयावासकशब्दासीत्कंठास्वाधीन
 भवृकास्तथाकलहांतिरताचीपावप्रलब्धानसीरकांखिडतोप्रीषतौचवनी
 काश्वाष्टसंमृताःतत्रोत्कंठालक्षणंभरतोक्तं यस्याःसमुचितेप्यन्दिप्रिवासीनेति
 बल्लभःसास्मरानलसंतप्ताविरहोत्कंठितामता इति गीतार्थस्तुहेमाधवसाराधा
 तवविरहेसतिदीनादुःखिता त्वयित्वद्विषयेभावनयाअनुचितनेनकामबाणः
 कृष्णहृदयेप्रविश्यस्थितांमानपीडयिष्यतीतिभावनयालीनांप्रविष्टाकस्मादि-
 व मनसिजविशिखभयादिव केनप्रकारेणेत्याह हेकृष्णसाराधाचंदनाने
 दति ईदुकिरणंचंद्रदीपि अनुलक्षीकृत्य अधीरंअनल्पखेदंविदतिलभते
 मलयसमीरंमलयवातं व्यालनिलयंसर्पस्थानं चंदनवृक्षस्तस्यामिलनेनस्प
 र्शनेनगरलामिवाविषमिवकलयतिमन्यते

॥ अविरलानिपतितमदनशरादिवभवद्वनायविशालं ॥

॥ स्वहृदयमर्मणिवर्मकरोतिसजलनलिनीदलजालं ॥ २ ॥

अविरलेति हेकृष्णसाराधास्वहृदयमर्मणिसजलनलिनीदलजालंसजलकम
 लिनीपत्रसमूहमेववर्धतनुत्रंकरोतिकस्मैप्रयोजनायभवद्वनायस्वहृदयस्थि
 तस्यभवतोरक्षणाय कस्मादिवअविरलंनिरंतरंपतितोयोमदनशरःकामबा
 णस्तस्मादिव कीदृशंवर्मेविशालंविस्तीर्णत्वंतस्याहृदयेसर्वदाइतिभावः

॥ कुसुमविशिखशरतल्लपमनल्पविलासकलाकमनीयं ॥

॥ व्रतमिवतवपरिरंभसुखायकरोतिकुसुमशंयनीयं ॥ ३ ॥

कुसुमेति कुसुमशयनीयपुष्पशय्यां करोति कीदृशं अनन्यविलासकलाभिः
बहुरक्रीडाभिः कमनीयसुंदरपुष्पशय्यास्वयमेव मनोऽज्ञा इयं शय्याविरचना
कुशलाशय्याभवे पुष्पशय्यां करोतीत्यर्थः कमिव कुसुमविशिष्टः कामस्तस्य
शरः पुष्पाणि तान्येव तत्पशय्यातादृशं व्रतमिव शरशय्याशयनरूपं दारुणव्रतमि
ति भावः किमर्थं व्रतमित्यत आह तथपारिरंभसुखाय आलिंगनसुखं प्राप्तमित्यर्थः

॥ वहति च गलितविलोचनजलधरमाननकमलमुदारं ॥

॥ विधुमिव विकटविधुंतुददंतदलनगलितामृतधारं ॥ ५ ॥

वहतीति साराधा उदारं मनोज्ञं आननकमलं वहति धारयति कीदृशं चालि
तं उद्धसितं यद्विलोचनजलं नेत्राश्रुतद्धारयतीति कमिव विधुमिव कीदृ
शं विधुं विकटेन दारुणेन महता विधुंतुदस्य राहोदंतेन दलनात् गलितामृतधा
रायस्मात्

॥ विलिखति रहसिकुरंगमदेन भवंतमसंमशरभूतं ॥

॥ णमतिमकरमधोविनिधाय करे च शरं नवचूतं ॥ ५ ॥

विलिखतीति हेरुष्णसाराधा असंमशरभूतं कंदर्पस्वरूपं भवतं त्वां रहसि ए
कांतं कुरंगमदेन मृगमदेन मत्तसूरीकया विलिखति अथः कामरूपस्य भवतोऽथ
स्तान्मकरं कामवाहनं विनिधाय कृत्वा करे हस्ते नवचूतं नूतनाम्ररूपं शरं बाणं च
विनिधाय संस्थाप्य णमतिपूजानंतरं प्रणामोयुज्यत एवमर्करस्य ध्वजत्वे प्रसि
द्धे वाहनत्वेऽपि न दोषः

॥ प्रतिपदमिदमुपनिषदतिमाधवंतवचरणैपतिताहं ॥

॥ त्वयि विमुखे मयि सपदिसुधानिधिरेपितनुते तनुदाहं ॥ ६ ॥

प्रतिपदमिति हेरुष्णसाराधामतिपदंप्रतिक्षणंइदमपिनिमदतिइदंकि हे
 माभवहेरुष्णतवचरणेअहंप्रतिता किमित्यवग्रह त्वपिनिमुखेपराकुमुखेस
 तिमपिसपदितक्षणसंधां चिरि चं षेपितनुदाहंशरीरपीडांतनुतेनिरताएव
 तियतश्चंद्राप्यंबुकवतेअतस्तवचरणपतिता

॥ ध्यानलयेनपुरःपरिकल्प्यभवंतमतीवदुरापं ॥

॥ विलपतिहसतिविपीदतिरोदितिचंचतिमुंचतितापं ॥ ७ ॥

ध्यानेतिहेरुष्णअतीवदुरापदूतिद्वाराभिदुर्लभंभवंतध्यानलयेनचित्रैकाग्र्यशे
 षेणपुरोग्रेपरिकल्पकल्पनांरु वार्धायस्नेहइदानीमपिनकरोतीतिविलापंर
 तीति हसतितवदर्शनेन विषादतिहास्यानंतरअनर्थक्यात् अतएवरो
 दिति चंचतिस्थानांतरंगच्छिस्थानांतरेआलमनादिकंकारिष्यतीति अत
 एवतामुंचतिमनस्तापंयजति

॥ श्रीजयदेवभणितमिदमधिकंयदिमनसानटनीयं ॥

॥ हरिविरहाकुलबल्लवयुवतिसखीवचनंपठनीयं ॥ ८ ॥

॥ इतिश्रीगीतगोविंदपंचमःप्रबंधः ॥

श्रीजयदेवेति श्रीजयदेवेनभणितंकथितंगीतं मनसाचित्तेनअधिकंसाति
 शायंमदिनटनीयंनृत्तयितव्यं तदाहरिविरहंरुष्णवियोगेनाकुलायाःबल्लव
 युवशाः राधायाःसखीवचनंगीतरूपंपठनीयंश्रीजयदेवगीतेष्विदमतिशयि
 तव्यमितिभावः

॥ आवासोविधिनायतेप्रियसखीमालापेजालायते ॥

॥ तापोविश्वसितेनदावदहनज्वालाकपालायते ॥

॥ सापित्वद्विरहेणहंतहरिणीरूपायतेहाकथं ॥

॥ कंदर्पोपियमायतेविरचयन्शार्दूलविक्रीडितं ॥ १ ॥

गीतोक्तमर्थश्लोकेनाह आवासइति हेरुष्णहंतेतिखेदानुकारे साराधा-
पित्वद्विरहेणभवद्वियोगेन हरिणीरूपायतेऽगृहीतनिवाचरति कथमित्य-
तआह आवासःगृहंविधिनायतेवननिवाचरतीति तद्विरहात् प्रियसखी
मालापिसखीसमूहोऽस्वेच्छमननिवारकतयाजालायतेजालमिवाचरति
तापापिदेहदाहोपिश्वसितेनश्वासोऽनुतेनदावदहनज्वालाकपालायते अरण्य-
गृह्णित्वालापरंपरेवाचरति कंदर्पोपिकथंयमायतेयमइवाचरति हाशब्दःस्ना-
त्वनोदुःखाधिक्यसूचनार्थः कीदृशःकदर्पःशार्दूलविक्रीडितंन्याग्रचष्टितंनि-
रचयन् मृगीवरणशार्दूलादवभवति

॥ देशास्तरागेणएकतालीतालगीयते ॥

॥ स्तनविनिहितमपिहारमुदारं ॥

॥ सामनुतेकशतनुरतिभारं ॥ १ ॥

॥ राधिकाविरहेतवकेशव ॥

॥ ध्रुवपदं ॥

इदानींसखीपुनरपिराधायादुःखचोष्टितंमतेनाह स्तनोति गीतस्यास्यदेशा-
स्तरागःएकतालीतालःतल्लक्षणं आस्फोटनविकृतरामहर्षान्तिदुःखसम्ब-
विशालबाहुः हेकेशवरुष्णतवविरहेजतिस्ति साराधाएवंचष्टिते कीदृशमित्य-

तथाह कशतनुःविरहकशशरीरासास्तनविनिहितमपिस्तनयोस्थापितेउदा
 . . . रंबहुमूल्यंहारमपिभारमिवमनुते

॥ सरसमसृणमपिमलयजपंकं ॥

॥ पश्यतिविषमिववपुषिसशंकं ॥ २ ॥

सरसमिति साराधासरसमसृणंसार्द्रचिकणंद्रवरूपमलयजपंकमपिचदनले
 पमपि वपुषिसशंकंविषमिवपश्यतितवविरहात्

॥ श्वसितपवनमनुपमपरिणाहं ॥

॥ मदनदहनमिववहातिसदाहं ॥ ३ ॥

श्वसितेति साराधाश्वसितपवनंनिश्वासबायुंमदनदहनिमिवकामाग्निमिववह
 तिधारयति वायोरपिदाहकत्वात् कीदृशं अनुपमःउपमारहितःपरिणा
 होनिशालतायस्यतं अतिदीर्घसदाहंउष्णत्वादाहयुक्तं

॥ दिशिदिशिकिरतिसजलकणजालं ॥

॥ नयननलिनमिवविगलितनालं ॥ ४ ॥

दिशीति साराधासजलकणजालं अभ्रुब्बिंदुसमूहसंहितंनयनमेवनलिनंप
 दंदिशिदिशिभेददर्शनवाञ्छयाविकिरतिक्षिपति कीदृशमिवगलितदंढमिव
 सर्वतःपश्यतीत्यर्थः

॥ नयनविषयमपिकिशलयतल्पं ॥

॥ कलयातिविहितहुताशविकल्पं ॥ ५ ॥

नयनेति सङ्गाधानयनविषयमपिनेत्रगोचरमपिकिशलयतर्पणलवशबनीप
नकलयतेनजानातिकथंभूतं विहितःरुतःदुताग्रास्याभेःविकर्षःसंशयो
त्रतंअतिसंतापजनकत्वात्तादृशंगणयतिमनुते

॥ त्यजतिनपाणितलेनकपोलं ॥

॥ बालशशिनमिवसायमलोलं ॥ ६ ॥

त्यजतीति सापाणितलेनहस्ततलेनकपोलंगंदस्थलंनत्यजति शंकितत्वा
त् कमिव सायंसंध्या कालेअलोलंनिश्चलंबालशशिनमिवदितीयाचंशमिवह
स्तेनाच्छादितत्वात्संध्यासाम्पं

॥ हरिरितिहरिरितिजपतिसकामं ॥

॥ विरहविहितमरणेवनिकामं ॥ ७ ॥

हरिरितिसानिःकाममतिशयेनसकामंसाभिलाषंहरिहरिरितिजपतिकथंभूतव
विरहेणत्वद्वियोगेनविहितंरुतंमरणंयस्याःसैवअन्येपिमरणेहरिरितिमंत्रंजपति

॥ श्रीजयदेवेभणितमितिगीतं ॥ सुखयतुकेशवपदमुपनीतं ॥ ८ ॥

॥ इतिश्रीगीतगोविंदेनवमःप्रबंधः ॥

श्रीजयदेवोक्तंइतिपूर्वगीतंकेशवपदंविश्रांतिस्थानंयस्यतत्भक्तसुखयतु-
कीदृशं उपनीतंउपस्थितिरुतं

॥ सारोमांचतिसत्तिकरोतिविलयत्युत्कंपतेकाम्यति ॥

॥ ध्यायंत्युद्गमतिप्रमीलतिपतत्युद्यातिमुर्छत्यपि ॥

॥ एतावत्यतनुज्वरेवरतनुजीवेन किं ते रसः ॥

॥ च वै च प्रतिमप्रसीदसि यदि त्यक्तो न्यथा हस्तकः ॥ १ ॥

अधुना सातवविरहेणावश्यं मृगयति इति सूचयन् शार्दूलविक्रीडितवृत्तेन श्लोके-
नाह सारोमांचतीति हेस्ववैद्यप्रतिम अभिनीकुमारतुल्य यदि त्वंप्रसीदसि
प्रसन्नो भवसि वरतनुः सुकुमारांगीसाराधा एतावति अतनुज्वरे सति तवर
सात्किं न जीवेत् अपि जीवेदेव रसः शृंगारः औषधं च अन्यथा प्रसंगताभावे
हस्तकः हस्तालंभस्त्यक्तः ज्वरे सति एताव्याधयो भवन्ति ते तस्यावच्छेद इत्या-
ह साराधरोमांचतिरोमांचा भवन्तीत्यर्थः सीत्करोति सीत्कारशब्दं करोतीत्य-
र्थः विलपति विलापं करोति उत्कंषते स कंषा भवति भ्राम्याति ग्लानियुक्ता भवति
ध्यायति चिंतयति उद्धमति उच्चैर्भाता भवति प्रमीलति नेत्रनिमीलनं करो-
ति पतति शय्यादौ गच्छति उद्याति उच्चैर्गच्छति मूर्च्छा प्राप्नोति ज्वरिणः पुरुष
स्य एतावद्भवतीति

॥ स्मरानुरादैव तवैद्यत्वे दंगसंगामृतमात्रसाध्यां ॥

॥ विमुक्तबाधांकु रूषेन राधामुपेद्रवज्जादपि दारुणोसि ॥ २ ॥

पुंभरुपेद्रवजावृत्तेनाह स्मरानुरामिति हेदैव तवैद्यवत् अभिनीकुमारवत्
त्वेद्यमुंदर हेउपेद्रइंद्रानुज त्वं राधाविमुक्तबाधांत्यक्तपीडान्कुरुषे अतो वजा
त्कुलिशादपि दारुणोसि अधिकविषमोसि स्मरानुरां कामात्तापुनः कीदृशी
त्वदंगसंगंतवशरीरसंबंध एवामृतं तन्मात्रेण साध्यां प्राति कार्यां

॥ कंदर्पज्वरसंज्वराकुलतनोराश्रयमस्याश्विरं ॥

॥ चेतश्चंदनचंद्रमः कमलिनी चिंतासुसंतप्याति ॥

॥ किंतुक्षांतिवशेनशीतलतनुत्वामेवमेकांप्रियं ॥

॥ ध्यायेत्तरिहसिस्थिताकथमसौक्ष्मीणाक्षणंप्राणिती ॥ ३ ॥

एवंविधापराधात्वाच्चैतनेनैवजिवितित्याह कंदर्पेति हेरुण्यअस्याराधाभावे
तोमनः चिरंचिरकालं चंदनस्यचंद्रमसः कमलिन्याश्चंचितामुस्मरणेष्ठ
पिंसताम्यतिग्लानिप्राप्नोति इदंमहदाश्चर्यं कीदृश्याः अस्याः कंदर्प
ज्वरेणतापेनयः सज्वरः पीडितेनाकुलाच्चंचलातनुः शरीरंयस्यास्तस्याःकि
तुरहातिएकांतस्थितासौराधात्वामेवएकंअसाधारणंप्रियंवल्लभंभ्यायति क्ष
णंमहूर्नक्षांतिवशेनक्षांतायत्ततयात्वकांतेवशेनेतिपाठः तदाअस्मिन्क्षणेन
यातःक्षणांतरेआगमिष्यतीति अनुरागेणकथंप्राणीतिजीवतीति कथमि
तिप्रश्नेकीदृशीक्षीणाकृशांगी

॥ क्षणमपिविरहःपुरानसेहेनयननिमीलन
खिन्नयाययाते ॥ श्वसितिकथमसौरसालशा
खांचिरविरहेणविलोक्यपुष्पिताग्रां ॥ ४ ॥

पुनरपिउद्दीपनविभूवेनविरहोद्रेकंपुष्पिताग्रावृत्तेनाह क्षणमिति हेरुण्य
याराधयातेवियोगः पुरांपूर्वक्षणमापेनसेहेनसोढः कीदृश्याराधयानयनयो
र्नैत्रयोर्निमीलनेननिरंतरदर्शनघाताच्चक्षुर्निमेषेणखिन्नयादुःखितया असौ
राधाचिरविरहेणतवचिरवियोगेनकथंकेनप्रकारेण श्वसितोजीवतीमहाप
ते किरुत्वावसंतेपुष्पितोप्रभागोयस्यास्तारसालस्यांघ्रस्पशाखाविलोक्यदृष्ट्वा

॥ वृष्टिव्याकुलगोकुलावनरसादुद्धृत्यगोवर्धनं ॥

॥ बिभ्रद्वल्लवमुंदरीभिरधिकानंदश्चिरंचुंबितः ॥

॥ कंदर्पेणतदर्पिताधरतटीसिंदुरमुद्रांकितो ॥

॥ बाहुर्गोपतनोस्तनोतुभवतांश्रेयांसिकंसद्विषः ॥ ५ ॥

इति श्रीगीतगोविंदमहाकाव्येकविराजश्रिजेयदवकृते

॥ स्निग्धमाधवोनामचतुर्थसर्गः ॥ ४ ॥

इदानीं कथोपक्रमं त्यक्त्वा कविर्भक्तानां शिषयति शार्दूलविक्रीडितवृत्तेन-
वृष्टीति गोपतनोर्गोपशरीरस्य कंसद्विषः कृष्णस्य बाहुर्हस्तभवतस्तवभक्तस्ये-
त्यर्थः श्रेयांसिकल्याणानितनोतुविस्तारयतु कथंभूतः बाहुः वृष्टया जलवर्षेण व्या-
कुलस्य दुःखितस्य गोकुलस्य गोपसमूहस्य अवनपालनं तत्र सो नुरागो वीर्यं वात-
स्मात् मोवर्द्धनं पर्वतं उत्थृत्य उत्पाद्या चिरं समाहं बिभ्रन्धारयन् पुनः कोदृशः वल्लवा-
भिः गोपोभिरधिकानंदं ददाति हर्षांश्चुंबितः कंदर्पेण कामवशात्ताभिर्गोपाभिः अ-
र्पिताः स्थापिताः अधरतरणवसिंदुराचिन्हाति लोहितत्वात् तैरंकिता न्हितः स्नि-
ग्धतः स्नेहवान्

॥ अहमिह निवसामि याहिराधाम नुनयमद्वच

नेन चानयेथाः ॥ इति मधुरिपुणा सखीनियु

क्तां स्वयामिदमेत्यपुनर्जगादराधां ॥ १ ॥

इदानीं कृष्णप्रेगितासखीराधामाह अहमिति इति मधुरिपुणा कृष्णेन नियुक्ता प्रे-
रिता सखी स्वयमेत्य इदं वक्ष्यमाणे राधां पुनर्जगाद ऊचे इतीतिकि हे सखी
अहमिह नुनैव सतामि स्थितोऽस्मि त्वं राधां प्रति याहि अनुनयचसां त्वय मद्व-
चनेन मद्वचसि राधामः नयेथाश्च आनयस्व इति

॥ वरांडीरागेणरूपकतालंगयिते ॥

॥ वहतिमलयसमीरेमदनमुपनिधाय ॥

॥ स्फुटतिकुसुमानिकरेविरहित्दृदयदलनाय ॥ १ ॥

॥ तवविरहेवनमालीसखिसदिति ॥

॥ ध्रुवपदं ॥

यत्सखिजगादतदेवगीतेनाह वहतीति गीतस्यास्यवरांडीरागःरूप
कतालः तल्लक्षणं विनादयंतीदयितंसुक्केशीसुकंकणाचामरचाल
नेन कर्णेदधानासुरपुष्पगुच्छं वरांगनेयंकथितावरांडी अभिसारिका
नायिकावर्णनीयारसिकरसस्वे संस्कृताप्राकृताभिष्टातते।पञ्चशभाषणा
ततःप्रियतरावेश्यासर्वतश्चाभिसारिका इति तस्याःलक्षणंभरते
लज्जां हित्वासमाकृष्ययौवनेनमदेनवा अभिसारयतेकांतंकीर्तीतासाभि
सारिका गीतार्यस्तु हेसखिराधेत्वद्विरहेऽवद्वियोगेवनमालीकृष्णःसी
दतिदुःखितोभवति।कस्मिन्सतिमदनंकार्मउपनिधायसाहायंरुत्वा मलयसमीरे
दक्षिणसंबंधिनिपवनेवहति।सति विरहिणावियोगिनां दृदयदलनायआस्फो
टनाय कुसुमानांनिकरेसमूहेस्फुटतिसतिविकसतिसति

॥ दहतिशिशिरमयूखेमरणमनुकरोति ॥

॥ पततिमदनविशिखेविलपतिविकलतराति ॥ २ ॥

दहतीति हेराधेसःकृष्णःशिशिरमयूखेहिमकरेदहति।सतिसंतापंजनप्रतिस
तिमरणमनुकरोति।दशम्यवस्याजनितापीडामनुभवतित्वत्प्राप्याशंयाकेष्टन

जीवनंधारयतीत्यर्थः मदमविशिखेकामबाणेपततिसति अतिविलसति
अतिशयेनविलापं करोति कीदृशः कृष्णः विकलतरः विव्हलतरः

॥ ध्वनतिमधुपसमूहेश्रवणमपिदधाति ॥

॥ मनसिबलितविरहेनिशिरुजमुपयाति ॥ ३ ॥

ध्वनतीति मधुपिबंतीतिमधुपाश्रमरास्तेषांसमूहेध्वनतिशब्दं कुर्वतिसतिश्रव
णं कर्णोऽपिदधाति अंगुल्यग्रेणाच्छादयति मनसिबलितविरहेसतिनिशि
निशेप्रातिरात्रिरुजपीडां उपयातिप्राप्नोति

॥ वसतिविपिनवितानेत्यजतिललितधाम ॥ -

॥ लुठतिधरणिशयनेबहुविलपतितवनाम ॥ ४ ॥

वसतीति साविपिनवितानेअरण्यविस्तारेवसतितिष्ठति अणरंललितधाम
सुंदरंगृहं त्यजति पृथ्विशय्यायां लुठतिविचेष्टतेतवनामबहुअनेकवारंविलपति
अथवाधामशरीरं आखिललावण्यास्पदं श्रीविग्रहमापेत्वाविनानाशास्तइत्यर्थः

॥ भणतिकविजयदेवेविरहिविलसितेन ॥

॥ मनसिभसविभवेहरिरुदयतुसुकृतेन ॥ ५ ॥

॥ इतिश्रीगीतगोविंददेशमःप्रबंधः ॥

भणतीति कविजयदेवइति विरहिणावियोगिनाविलसितेनविलासितेन
भणतिसति वियोगिचेष्टितं कथयतिसतीत्यर्थः हरिः कृष्णः मनसिजयदेवसं

बाधिचैत्सकृतेनपूर्वेणार्जितपुण्येनेहतुमाउदयतुर्बयंप्राप्नोतु कीदृशेन
सिरभसस्यदर्षविभवआधिक्यंयस्मिन्

॥ पूर्वयत्रसमंत्वयारतिपतेरासादिताःसिद्धय ॥

॥ स्तस्मिन्नेवनिकुंजमन्मथमहातीर्थेपुनर्माधवः ॥

॥ ध्यायंस्त्वामनिशंजपन्नपितवैबालापमंत्रावलीं ॥

॥ भूयस्त्वत्कुचकुंभनिर्भरपरिरंभामृतंवाञ्छति ॥ १ ॥

किंचित्त्वप्राप्त्यर्थतपःकरोतीत्याह पूर्वमिति श्रीकृष्णःतस्मिन्नेवनिकुंजमन्मथमहातीर्थेनिकुंजमेवलागृहंमन्मथमहातीर्थकामतीर्थतत्र पुनस्त्वाग्निशंभारंवारंध्यायन् तवैवआलापमेवसंभाषणमेवमंत्रावलींमंत्राक्षरसमूहंजपन्निबभूयःपुनरपि त्वत्कुचकुंभनिर्भरपरिरंभामृतंत्वदीयस्तनकलशगाढालिंगनं पीयूषमिवामृतमिववाञ्छति तस्मिन्कस्मिन्त्यत्रमहातीर्थेत्वयासमंपूर्वरातिपतेः कामस्यसिद्धयोनोरथाः आसादिताःप्राप्ताः तस्यतासिद्धिप्राप्त्यनंतरंभोक्षाम् तंप्राप्यतेतद्वत्

केदाररागेणएकतालीतालेगीयते

॥ रतिमुखसारंगतमभिसारिमदनमनोहरवेषं ॥

॥ नकुरुनितंबिनिगवनविलंबनमनुसरतंत्वेदयेशं ॥ १ ॥

॥ धीरसमीक्ष्यमुनातीरेषसातिवनेवनमाली ॥

॥ गोपीपीनपयोधरमूर्ध्नचलितचपलकरशाली ॥

॥ ध्रुवपदं ॥

पुनःकसतिवृक्षपत्रेचलति सति

॥ मुखरमधीरंत्यजमंजीरंरिपुमिवकौलिसुलोलं ॥

॥ चलसखिकुंजंसातिमिरपुंजंशीलयनीलनिचोलं ॥ ४ ॥

हेसाखिराधेत्वंकुंजंचल अभिसारानुरूपांसामग्रीशिक्षयति मंजीरंनूपुरंत्यज
किंभूतंनूपुरं अधीरंअज्ञंअतएवमुखरंवाचालंअभिसारोचिर्तनजानाति अ
थवासाध्येतमंजीरस्यमुखरस्ययतेनिमीमत्तवमैमितकंकुतःमंजीरंअधुनावि
त्युत्पते पुनःकिंभूतं केलौक्रीडायांसलोलंअतएवारिपुमिव अपिच नी
लनिचोलंनीलरूपणंवल्लंशीलयपरिधोहीकैविशिष्टंकुंजं तिमिरपुंजेनसहि
तंअथवासातिमिरपुंजंयथास्यात्तथाचलउद्योतंहीनाभिसारोयुक्तः

॥ उरसिमुरारेरूपहितहारेधनइवतरलबलाके ॥

॥ तडिदिवपीतेरतिविपरीतेराजसिसुकृतविपाके ॥ ५ ॥

हेपीतेपीतवर्णेगौरि त्वंमुरारेःउरसिसुकृतविपाकेदुरापपरिणामेराजसिरा
जयिष्यसि वर्त्तमानसामीप्येकिंविशिष्टेउरसि उपहितहारे आरोपितहारे
कथंकस्मिन्निवतरलबलाकेधनइवमेधइव चंचलपक्षिशोभे केव तडिदि
व कदा रतिविपरीतेपुरुषायितसुरतसमयेउपहितहारउरःतरलबलाका-
द्यनेनोपमीयते सापितातडितातस्यापुरुषायितेत्वंचलत्वं

॥ विगालितवसनंपरित्ठतरसनघटयजघनमापिधानं ॥

॥ किशलयशायनेपंकजनयनेनिधिमिवहर्षनिधानं ॥ ६ ॥

हेराधेकिशलशयनेपंकजनयनेपुंडरीकाक्षेजघनंघटयरोपय किं

भूतं विगलितवसनं स्वयमेव तत एव त्यक्तमेखलं अत एव वसनाभावात् न परि-
धानरहितं भत एव निधिनोपमीयते किमिव निधिमिव किं भूतं निविधन-
चहर्षनिधानं हर्षस्य आदिकारणं

॥ हरिरभिमानिरजनिरिदानीमियमपियाति विरामं ॥

॥ कुरुमवचनं सत्वररचनं पूरय मधुरिपुकामं ॥ ७ ॥

अपि च हारिरिति हेराधे सत्वररचनशीघ्रसाधनं यथास्यात्तथामवचनं कुरु-
कितम्भमवचनं मधुरिपुकामं श्रीकृष्णवाङ्छां पूरय पूरयते चेत्किं स्यात् हरिर-
भिमानो ततो लाघवनं सहते पश्चात्त्वात्यक्षति पश्चादोपकरिष्यसे चेत् इदा-
नीमेव कुरु अन्यथेयं रात्रिरपि विरामं अवसानं याति गच्छति अभिसरिका-
लोपियास्यति वर्तमानयथास्यात्

॥ श्रीजयदेवे कृतहरिसेवे भणति परमरमणीयं ॥

॥ प्रमुदितदयं हरिमतिसदयं नमतसुकृतकमनीयं ॥ ८ ॥

॥ इति श्रीगीतगोविंदे महाकाव्ये एकादशः प्रबंधः ॥

हे वीष्णवाः हरिं नमत नमस्कुरुत किं भूतं हरिजयदेवसदयं किं विशिष्टे जयदेवे प-
रमरमणीयं इदं पूर्वोक्तं भणति तदेव प्रमुदितदयं किं भूते कृतहरिसेवे किं भूतं
हारिं मुकृतमिष्य कमनीयं सुकृतेन वा कमनीयं अभिलक्षणीयं

॥ विकिरतिमुहुः श्वासान्नाशां पुरोमुहुरीक्षते ॥

॥ प्रविशति मुहुः कुंजं गुंजन् मुहुर्बहुताम्यति ॥

॥ रचयति मुहुः शय्यां पर्याकुलं मुहुरीक्षते ॥

॥ मदनकदनेन कृताः कांतिप्रियस्तव वर्तते ॥ १ ॥

इदानीं सत्वरगमनाय प्रोत्साहयति हे कांति तव प्रियः मदनेन कदनेन कदनां ला-
निः कृताः प्राप्ते वर्तते तथा विधः सर्वा ककरोतीत्याह त्वं नागतैवेति कृत्वा मु-
हुः श्वासान् विकिरति निश्वासधाराः मुञ्चति नागतैवेति कृत्वा पुरः अग्रे मुहुर्वां रं वा-
रं आशाः दिशः ईक्षते विलोकयति व्याकुलतया कस्याः दिश आगमिष्यतीति तं स-
र्वादिशः एककालमवलोकयति तत्राप्यदृष्ट्वा विहिर्निर्यातस्तत्रैव निम्नत इत्यतिष्ठ-
तीति मुहुर्मुहुः प्रविशति वारं वारं कुतो नागता किं केन विनिवारिता उत कु-
तो भयाद्वा इत्यादितस्यागमने हेतुं विमृश्य मुहुर्वां रं वारं अव्यक्तशब्दताम्यति ज्ञाप-
यति अथ वा वृथेन विमर्शनं आगमिष्यत्येवेति मुहुः शब्दं च यति तथाप्यदृष्ट्वा
पर्याकुलं यथा स्वात्तयाममानुरागादधुना गमिष्यत्येवेति मुहुर्मुहुः इति कदनेन श-
ब्दस्य तात्पर्यं हरिणी छन्दः दीपकाच्छंकारः

॥ त्वद्वाक्येन समं समग्रमधुना तिग्मांशुस्तंगतो ॥

॥ गोविंदस्य मनोरथेन च समं प्राप्तं तमः सांद्रतां ॥

॥ कौकानां करुणस्वनेन सदृशी दीर्घा मदभ्यर्थना ॥

॥ तन्मुग्धे विफलं विलंबनमसौरम्योभिसारक्षणः ॥ २ ॥

इदानीं सांप्रतमेव गंतुं सांप्रतमिति हेतुमाह त्वद्वाक्येनेति हे मुग्धे मूढे त्वद्वाक्ये-
नासूयामानसहितेन समं सह समग्रसामर्थ्येनाधुना इदानीं तिग्मांशुः सूर्यः अ-
स्तंगतः असूयामानसहितः सूर्योस्तंगतः अभिसरणकालोयमित्यर्थः गोविंद-
स्य करुणस्य मनोरथेन इदानीं रक्षा आगमिष्यतीति बाह्या समं सह तमः अंधका-
रः सांद्रतां निविडतां प्राप्तं तमसि अभिसरणयोग्यमित्यर्थः दीर्घा मदभ्यर्थना दीर्घा

गम्यतामिति मदीयाप्रार्थना कोकानांचक्रवाकानां करुणस्वनेन विरहद्वयशब्देन सदृशी यथा कोकानां करुणस्वनो नाना प्रकारः श्रूयते तदामदीयाः काकूतपः संप्रतिषाये भवन्तीत्यर्थः तस्माद्देतोर्विलंबनं विफलं असौ अभिसारक्षणे अभिसारकालोऽस्योगमनयोऽप्यित्यर्थः सहोक्तिरलंकारः शार्दूलविकीटितं वृत्तं

॥ आश्लेषादनुचुंबनादनुखोल्लेखादनुस्वांतजात् ॥
 ॥ प्रोद्धोधादनुसंभ्रमादनुरतारंभादनुप्रीतयोः ॥
 ॥ अन्यार्थगतयोर्भ्रमान्मिलितयोः संभाषणैर्जानंतो ॥
 ॥ दंपत्योर्निशिको न को न तमसि व्रीडाविमिश्रो रसः ॥ ३ ॥

अभिसारे रसाधिक्यं भवतीत्याह आश्लेषादिति दंपत्योर्जीयापत्यो स्तमसि अंधकारे व्रीडाविमिश्रोऽज्ञायुक्तः कः कः रसो न भवेत् इति न अपितु स नीडः सर्व एव शृंगारादिः रसो भवत्येव कथं भूतयोर्दंपत्योः अन्यार्थे परस्त्रोपरपुरुषार्थे गतयोः संकेतस्त्वनं प्राप्तयोः पुनः कीदृशयोः भ्रमाभ्रान्तः गाढाधिकारे रसात् मिलितयोः संगतयोः अनंतरं आश्लेषादिविशेषणानियोजनीयानित एव संभोगक्रमः प्रथमं आलिङ्गनतत्तुं च नंतरं तोनषस्ततस्ततः कामोद्बोधः तत्तुः सत्वरः ततो मैथुनंततः प्रीतिस्ततो भावनमिति क्रममाह आश्लेषादिति आश्लेषां दालिङ्गनादनुपश्वात् खोल्लेखादनुखस्तत्तत्पश्चात् स्वांतजात् प्रोद्धोधादनुकामोद्घात्यश्वात् संभ्रमादनुवेगात्पश्चात् रतारंभात् अनुसरतोऽस्त्रोगात्पश्चात् प्रीतयोस्तृप्तयोः पुनः कीदृशयोः संभाषणैरालापैर्जानंतो नमभेयं भार्यानायं मम पतिरिति

॥ सभयचकितं विन्यस्यतीदृशं शान्तिमिरं पथि ॥

॥ प्रतितरुमुहुःस्थित्वामंदपदानिवितन्वती ॥

॥ कथमपिरहःप्राप्तमंगैरनंगतरंगिमिः ॥

॥ सुमुखि सुभगःपश्यन्सत्वामुपेतु कृतार्थताम् ॥ ४ ॥

इदानीं त्वल्लामात्कृष्णः कृतार्थो भवतीत्याह सभयेति हे सुमुखि सुभग भेराधे
सुभगः सौभाग्यवान् स कृष्णस्त्वां पश्यन् कृतार्थता उपेतु प्राप्नोतु कीदृशीं तांति
मिरं अंधकारसहितेषां मार्गं सभयचकितं भयविस्मयाभ्यां सहितं यथा स्यात्तथा
दृशनेन विभ्यस्यंती निरीक्षयंती निविडो धकारदर्शनात्पुं अंधकारो निःशङ्कागम
नां तादृस्मयः पुनः कीदृशीं प्रतितरुवृक्षे मुहुः पुनः पुनः स्थित्वामंदं शनैर्पदानि च
रणव्यापारान्वितन्वती मे प्रियतमो यत्रैवागमिष्यतीति मंदं चरणारविंदं
धारयंतीति भावः पुनः कीदृशीं कथमपि अंधकारस्य निविडत्वात् केनापि प्रका
रेण रहः एकांतस्थलं प्राप्तां पुनः कीदृशीं कामस्य यस्तं रंगः पुनरद्वैतधर्माद्येषु
कामोत्थासाः यैर्वातरंगैस्तपादादिभिरुपलक्षित उपलक्षणेन तृतीया

॥ राधामुग्धमुखारविंदमधुपक्षीलोक्य मौलिस्थली ॥

॥ नेपथ्योचितनीलरत्नमवनीभारावतारक्षमः ॥ ५ ॥

॥ स्वच्छंदं व्रजसुंदरीजनमनस्तोषप्रदोषश्चिरं ॥

॥ कंसध्वंसनधूमकेतुरवतुल्यं देवकीनंदनः ॥ ५ ॥

॥ इति श्रीगीतगोविंदमहाकाव्ये कविराजश्रीजयदेवकृतैः अभि
सारिकावर्णने साकांक्षपुंडरीकाक्षोनाम पंचमः सर्गः ॥ ५ ॥

इदानीं कविः सर्गांतं भक्तजनमाश्लिष्यति राधेति देवकीनंदनः श्रीकृष्णः त्वाम्

कंचिरं अबतुद्धरिताद्रक्षतु कद्विषः कृष्णः राधायामुग्धं मुंदरं यन्मुखारविंदं मुख
कमलं यस्य मधुपौध्रमरइव नीलत्वान्मुखपानकर्तृत्वाच्च पुनः कीदृशः अवन्याभा
रावतारैक्षमः समर्थः अवानेभारावतारांतकः इति पाठः तदा वन्याभुवः भाररूपो
ऽवतारो येषामसुराणां तेषामंतको नाशकः पुनः कीदृशः स्वच्छंदानां स्वधीनानां
ब्रजसुंदरीजनानां गोपीनां मनस्तोषे चित्तप्रतीतीप्रदां षरात्रिमुखमिव रात्रिमु
खे हि नार्यस्तुष्यन्ति पुनः कीदृशः त्रैलोक्यस्य लोकत्रयस्य यामौलिस्छलीवृंदाट
नीतस्यानेपथ्योचितमलंकारयोग्यं नीलरत्नमिव स्थितं पुनः कीदृशः कंसस्य
मातुलस्य शरणे भूमकेतुरिव स्थितः राधागमने स कांक्ष इत्यर्थः

॥ अथ तांगंतुमशक्तांचिरमनुरक्तां लतागृहे दृष्ट्वा ॥

॥ तच्चरितं गोविंदे मनसि जमंदे सखा प्राह ॥ १ ॥

अथेति अयं शब्दो मंगलार्थः अनंतरं वासस्त्री गोविंदे कृष्णांति कमागन्त्येत्यर्थः
तच्चरितं राधाचरितं प्राह उक्तवती किं कृत्वा लतागृहे तां राधां आगंतुं अशक्तां दृष्ट्वा
कीदृशी राधाचिरं अनुरक्तां अनुरागिणीं कीदृशं गोविंदे मनसि जेन कामेन न
देपोडिते

॥ गुणकरी रागेण रूपकताले गीयते ॥

॥ पश्यति दिशि दिशि रहसि भवं नं ॥

॥ त्वदधरमधुरमधूनि पिवंतं ॥ १ ॥

॥ नाथ हरे जयनाथ हरे सीदातिराधावासगृहे ॥ ध्रु० ॥

गुणकरी रागः रागलक्षणं रतोत्सुकाकांतपथप्रतीक्षामालापयन्ती मृदुपुण्यतल्ये
इतस्ततः प्रेरितदृष्टिरात्तां श्यामातनुगौणकरीप्रदिष्टा इति अस्मिन्वासकश

आवर्णने वासवेश्मनिकल्पिततल्पेवासमागमविधिर्वेदधाना पश्यतिप्रिय
समागमशय्यापश्यतीस्मप्रियवासकशय्या इति पश्यतीति हेनायहेहरेदि
रुक्तिःसाराधांतववासगृहेसंकेतिकनिकुंजमंदिरत्वत्त्वत्तःहेतोःसीदतिःअवस
नाभवति कथमित्यतआह साराधाएकान्तेस्थितासतीदिशिदिशिभवंतं
त्वांपश्यतिअवलोकयतिकीदृशंत्वांअधरवत्नायकाधरामृतवत्मधुराणिमधु
निमाध्वीकानिपीबंतं

॥ त्वदभिसरणरभसेनवलंती ॥

॥ पततिपदानिकियंतिलंती • ॥ २ ॥

नन्वेवांचेत्तर्हि किमितिनागतेत्यतआह त्वदभिसरणेतवाभिसारेरभसउ
त्साहस्तेनदलंतीअभिमुक्ताभवंति कियंतिकतिपयानिपदानेचलंतेसति
पततित्वद्विरहमूर्छयागंतुंअसमर्थेत्यर्थः

॥ विहितविशद्विसकिसलयवलया ॥

॥ जीवतिपरामिहतवरतिकलया ॥ ३ ॥

हाकष्टमेवचेदशक्तातर्हिकथंजीवतीत्यतआहेहेरुणसाराधातवरतेःकलयासुर
तलेखचितनेनइहसमयेपरंकेवलंजीवति जीवनहेतुरन्योनास्तीत्यर्थःकीदृशी
विहिताःरुताःविशदाः शुभ्रविशकेशलयाः मृणालांकुराएववलयाः कंक
णानियमः सा

॥ मुहुरवलोकितमंडनलीला ॥

॥ मधुरिपुरहमितिभावनशला • ॥ ४ ॥

मुहुरिति साकीदृशीपूर्वपदेनान्वयः पुनःपुनःअवलोकितायामंडनली

लाभलंकारविलासोययातेन विनानिरर्थकमिति पुनः पुनः वदति इति कीदृशी
अहंमधुरिपुःकृष्ण इति भावनं ध्यानमेव शीलं स्वभावः सदृत्तं तस्याः सा

॥ त्वारितमुपैति न कथमभिसारं ॥

॥ हरिरिति वदति सखीमनुवारं ॥ ५ ॥

तदेवाह त्वारितामिति हरिः भञ्जितापहारि अभिसारं संकेतस्थलं त्वारितं शी
घ्रं कथं कस्मादेतोः नोपैति नागच्छतीत्यनुवारं सखी वदति

॥ श्लिष्यति चुंबति जलधरकल्पं ॥

॥ हरिरूपगत इति तिमिरमनलपं ॥ ६ ॥

अपि च श्लिष्यतीति सा हरिरूपगतः प्राप्त इति बुध्याऽनल्पं बहुतिमिरमंधका
रं श्लिष्यति आलिंगति चुंबति च कीदृशं तिमिरं जलधरकल्पं मेघसदृशं कि
म्वत्वा नीलत्वाच्च कृष्णसाम्यं तिमिरस्य

॥ भवति विलंबिनिविगलितलज्जा ॥

॥ विलपति रोदति वासकसज्जा ॥ ७ ॥

भवतीति भवति त्वयि विलंबिनि विलंबं कुर्वतिसति विगलितलज्जा गतलज्जा
साराधा विलपति हेनिः रूपकथं मेतावदौदास्यमपि भयाचारितमिति विलापं क
रोति रोदति अश्रूणि मुञ्चति कीदृशी वासकसज्जा विहितसंविधानेत्यर्थः ल
लक्ष्मणं नूतमेव

॥ श्रीजयदेवकवेरिदमुदितं ॥

॥ रसिकेजनंतनुतामतिमुदितं ॥ ८ ॥

॥ इति श्रीगीतगोविंदेद्वादशः प्रबंधः ॥

श्रीजयदेवेति श्रीजयदेवकवेः उदितं भाषितं इदं गीतं. रसिकजनं शृंगाररस
भावनाभावितान्तःकरणं अतिमुदितं अतिशयेन हर्षयुक्तं तनुतां करोत्वित्यर्थः

॥ विपुलपुलकपालिः स्फीतसीत्कारमंत ॥

॥ जनिताजडिमकाकुव्याकुलं व्याहरंती ॥

॥ तव कितव विधाया मंदकंदर्पचिता ॥

॥ रसजलनिधिमग्राध्यानलग्नमृगाक्षी ॥ १ ॥

इदानीतस्याः त्वदेकपरत्वमाह हे कितवधूर्तसामृगाक्षी मृगशाबलोचना तन
रसजलनिधिमग्रात् शृंगाररससागरे निमग्नानीना बभूवेत्यध्याहारः किरुत्वा
मंदकंदर्पस्य महतः कामस्याचितां स्मरणं विधाय तद्वदिरुत्वा ध्यानेन तवैवाचि
तेलमातत्परारससागरमभायाश्चेष्टितमाह विपुलामहतीपुलकावलीरोमांच
पक्तिर्यस्याः साध्यानकृत्पिततवकरस्पर्शेन रोमांचतीत्यर्थः किं कुर्वती त्वदत्तं
दंतनखक्षतादिकं परिक्लृप्तं स्फीतसीत्कारं प्रवृद्धसीत्कारं यथास्यात्तथाव्याह
रती अंतरभ्यंतरे जनिता उत्पादितः जडिमाजडत्वं यस्यां क्रियायां तद्यथा तथा
काकुनाध्वानेनाध्वनिविकारविशेषेणाकुलं यथास्यात्तथाव्याहरंती ध्यानेन त
वस्तनालंभनाधरपाननीविबंधमोचनोचनसत्तंपरिकल्पं मुंचं मुंचननमाममे
ति निषेधवाक्यं वदंतीत्यर्थः ॥ १ ॥

॥ अंगेष्वभरणं करोति बहुशः पत्रेपिसंचारिणि ॥

॥ प्राप्तत्वां परिशंकते वितनुते शय्यां चिरंध्यायति ॥

॥ इत्याकल्पविकल्पतत्परचनासंकल्पलीलाशत ॥

॥ व्यासक्तापि विना त्वया वरतनुनैषानि शान्नेष्यति ॥ २ ॥

अंगेष्यति एषा वरतनुः सुंदरांगी एषेति बुध्यामृत्यक्षीकृत्य वदति राधा अंगेषु हस्तादिषु अभरणं अलंकारं बहुशः करोति अनेनाकल्पः कथितः पत्रेपि वृक्षपत्रेपिसंचारिणि पक्षादिनाचलति सति त्वामागतं परिशंकते सर्वतः वितर्कयतीत्यर्थः अनेन विकल्पः अपि त्वत्वागतं ज्ञात्वा तव कामकेलिनिमित्तं शय्यां वितनुते कुरुते अनेन तत्परः कथितः चिरं बहुकालं ध्यायति त्वदागमनोपायां चिंतयति रचनेयं दाक्षिणा रुष्णसंगमे मया इदमिदं कर्तव्यमित्यनेन संकल्पलीलाशतमुक्तं इति पूर्वोक्तप्रकारेण आकल्पो भूषणाविकल्पस्तर्कः तत्परचनाशय्यारचनासंकल्पलीलाशतं एतेषु व्यासक्तापि त्वया विना त्वामृते निशंरान्त्रि ननेष्याति प्रभातं प्राप्स्यितुं समर्थान भविष्यतीत्यर्थः

॥ किं विश्राम्यसि कृष्ण भोगि भवने भांडीरभूमीरुहि ॥

॥ आतर्यासिन दृष्टिगोचरमितः सानंदनं दास्यदं ॥

॥ राधाया वचनं तदध्वगमुखान्नं दातिके गोपतो ॥

॥ गोविंदस्य जमंति सायमतिथिप्राशस्त्यगर्भागिरः ॥ ३ ॥

॥ इति श्रीगीतगोविंदे महाकाव्ये कविराजश्रीजयदेवकृते ॥

॥ वांसकसज्जावर्णमिसोत्कृष्टवैकुण्ठानामषष्टः सर्गः ॥

अधुना कविः सर्गातिभक्तानां शिष्याति किमिति गोविंदस्य कृष्णस्वगिरः
 वाचः अयं तिसर्वोत्कर्षेण वर्तते कीदृशाः गिरः सार्यकालेऽतिथीनां प्राश
 स्यं प्रशंसत इह भै आशयेया साताः व्याजोक्तिनामालंकारः कथं भूतस्वगी
 विदस्य नंदाति केन दंगोपपार्थतत्तादृक् संकेत सूचना रूपं अध्वगमुखानिः सृतं
 राधायाः वचनं गोपसंगोपनं कुर्वतः कृण्वतः कित इव च नंत आह हे भ्रातः प
 थिक इति कोमलामंत्रणे भांडोरभूमि रूहि भांडोरिनाम्नि वटवृक्षे कैविश्राम्य
 सिविश्रामं मारुथाः तत्र हेतुः कृष्णश्चासौ भोगी च तस्य भवने कालसर्पवासे
 पक्षे कृष्णस्य भोगिनः शृंगारिणो विलासगृहे पक्षद्वयेनेह स्थेयमिति भातृपदोपा
 दानं श्लेषालंकारश्चात्र तर्हि कथामीत्यत आह इति वटात् दृष्टितो गोश्वरं प्रत्यक्षी
 क्रियमाणं तत्सानंदं सकलं द्विमंतं नंदस्यास्पदं नंदगोपगृहं नयासि अपितु याही
 तिराधावचनं अध्वगमुखान्दाति अतो गोविंदस्या गिरोजयंति यर्थः सोत्कठ उत्कं
 ठा सहितो वैकुण्ठश्रीकृष्णो यत्र

॥ अत्रांतरे च फुलटाकुलवर्मपात ॥

॥ संजातपातक इव स्फुटलांछनश्रीः ॥

॥ वृंदावनांतरमदीपयदंशुजालैः ॥

॥ दिक् सुंदरी वदनचंदनबिंदुरिदुः ॥ १ ॥

अधुना चंद्रोदयव्याजेन राधाया विरहव्यथाधिकृत्य वर्णयन्नाह अत्रांतर इति
 अत्रांतरेऽस्मिन् वसरे इदं श्रुतं अंशुजालैः किरणसमूहैः वृंदावनांतरं वृंदावनम
 ध्यप्रदेशं अदीपयत् प्रकाशितवान् विप्रलंभहेतुत्वं वदन् विज्ञानश्रुति कीदृशः इदुः
 स्फुटाव्यक्तालांछनश्रीः कलंकशोभायस्य कथं भूत इव कुलटानां कृष्णभिला
 रि काणां कुलस्य समूहस्य वर्मपातः संकेतमार्गमातिरोधकस्तेन संजातमुत्पन्नं पा

तंकयस्यतादृशश्च कुर्यात्कितः कलंकोव्यक्तोभवतीतिचंद्रस्योक्षीपनत्वंमाह
 पुनः कीदृशः दिशश्च वसुंदर्यः नायिकास्तासांवदनस्यमुखस्यचंदनबिंदुः श्रीखं
 डतिलकश्च वस्त्रीतिलकोवर्तुलोभवति असतीनांचंद्रोदयेगमनाभावाद्धर्मपा
 तः अत्ररूपकोत्प्रेक्षेऽलं कृती

॥ प्रसरतिशशधराबिंबोविहिताविलंबेचमाधवेविधुरा ॥

॥ विरचितविविधविलापंसापरितापंचकारोच्चैः ॥ २ ॥

अत्रविप्रलब्धानायिकावर्ण्यते तल्लक्षणंभरतेप्रविलसदनुरागादुत्तिकांप्रेक्ष्यप
 रंसरभसमपिधायकापिसंकेतभूमौनभिलतिलखलुपस्याः वल्लभोदैवयोगात्प्र
 वदतिभरतस्तांनायिकाविप्रलब्धां प्रसरतीति साराधाविरचितः कृतः विवि
 धोनानाप्रकारविलापोयत्र उच्चैर्महांतंपरितापंदुःखंचकारकृतवती कसति
 शशधरबिंबंचंद्रमंडलेप्रसरतिउद्गच्छतिसति माधवेरुण्णेवविहितविलंबेसंकेत
 गमनंप्रतिकालातिक्रमंकृतवतिसति

॥ गौडमालवरागेणप्रतिमंठतालंगीयते ॥

॥ कथितसमयेपिहरिरहहनययौवनं ॥

॥ ममविफलमेतदनुरूपमपियौवनं ॥ १ ॥

॥यामिहेकमिहशरणंस्खीजनवचनवंचिता ॥ ध्रु० ॥

विलापमेवगीतेनाह कथितेति गीतस्यास्यमालवगौडरागःप्रतिमंठस्तु
 तालः हेतुस्त्वचित्तसंबोधनं 'इहनिर्जनेवनेसख्याएवजनस्यवचनैःरुण्णग
 मनवेदकैर्वंचिताप्रतारिता अहंकंपुरुषंशरणंरक्षितारंयाभिगमिष्यामिकितु
 कमेवजलमेवशरणंयाभि जलप्रवेशोवरमित्यर्थः किमित्यतआह अहहेत्याश्रये
 हरिः रुण्णः कथितसमयेपिउक्तकालेपिबनंवृंदाधनंसंकेतस्थानंनययौनजगा
 म रुण्णोपभोगाभावात्ममैतदनुरूपयोग्यमपियौवनंविफलंनिरर्थकं

॥ यदनुगमनायनिशिगहनमपिशीलितं ॥

॥ तेनममत्तदयमिदमसमशरकीर्णिलतं ॥ २ ॥

यदिति मयायस्यरुष्णस्यानुगमनायसुरतेनसंतोषयितुंनिशिरात्रीगहनम
पिनिर्जनवनमपिशीलितंसेवितं तेनरुष्णेनहेतुनाममदददयमदीयंचितं
असमशरेणकामेनकीलितंविदं रुष्णागमनाभावात्

॥ मममरणमेववरमतिवितथकेतना ॥

॥ किमिति विषहामिविरहानलमचेतना ॥ ३ ॥

ममेति इहवनेअचेतनाज्ञानशून्याविरहानलंवियोगाग्निकिमिति विषहामिस
हामि तस्मान्मममरणंएववरंश्रेष्ठं मरणेविरहानलाभावात् कीदृशीअहं
अतिवितथैअतिव्यर्थमेवशरीरंयस्याःरुष्णेनशरीरसौंदर्योपभोगाभावात्

॥ मामहहविधुरयतिमधुरमधुयामिनी ॥

॥ कापिहरिमनुभवतिरुतसुकृतकामिनी ॥ ४ ॥

मामिति अहहेतिदुःखानुकारे मधुरमधुयामिनीमनोज्ञावसंतरात्रिर्माविधुर
यतिर्विह्वलयाति कापिरुतंसुकृतंपुण्यंययातादृशकामिनीकांताहरिःरुष्णम
नुभवतिउपभुंक्ते

॥ अहहकलयामिवलयादिमणिभूषणं ॥

॥ हरिविरहदहनवहनेनबहुदूषणं ॥ ५ ॥

अहहेति अहंवलयादिमणिभूषणंकंकणप्रभृतिमुक्तालंकारं हरिविरहदहन
वहनेन रुष्णवियोगभारणेनहेतुनाबहुदूषणं अतिशयापरंकलयामिमन्ये
प्रियदर्शनेनस्त्रीणांअलंकारसाफल्यमितिभावः

॥ कुसुमसुकुमारतनुमतनुशरलीलया ॥

॥ स्रगपि तृदिहंतिमामतिविषमशीलया ॥ ६ ॥

कुसुमेति स्रगपिपुष्पमालापिअतनुशरलीलया कंदर्पबाणाविलासेनमा
दिहंति कीदृशीमांकुसुमवत्सुकुमाराकोमलातनुःशरीरंयस्याःसा की
दृश्या अतनुशरलीलया अतिविषमंअतिदारुणंशीलंस्वभावोयस्याः त
याबाणनहिक्षतांक्रयतेनपुष्पादिना

॥ अहमिहनिवसामिनगणितवनवेतसा ॥

॥ स्मरतिमधुसूदनोमामपिनचेतसा ॥ ७ ॥

अहमितिगणितवनवेतसागणिताप्रतिवनंरुष्णमन्वेषयंत्यापरिसंख्यातावन
वेतसवृक्षाययासा अहंइहकुंजेकिननिवसामिअपितुवसाग्येव अत्रतुनअस
मस्ताशिरश्चालने एवंविधामपिमांमधुसूदनःरुष्णश्चेतसापिनस्मरतिआश्च
र्यमित्यर्थः

॥ हरिचरणशरणजयदेवकविभारती ॥

॥ वसतुतृदियुवतिरिवकोमलकलावती ॥ ८ ॥

॥ इति श्रीगीतगोविंदे त्रयोदशः प्रबंधः ॥

हरीति हरिचरणौरक्षितारौयस्यसच्चसौजयदेवकावेतस्यभारतीगीतरूपा
संरिक्वती भक्तानांइदिभनतिवसतु कीदृशीभारतीकोमलाअनिष्ठुरवर्णा
कलावतीकवित्वकलायुक्ताच केव युवतिरिवयथाभायकइदयेकोमलक
लावतीसुकुमारीगी वसतुःषष्टिकामकलायुक्ताचमायिकावसति

॥ तत्किंकामपिकामिनीमभिसृतः किंवाकलाकेलिभिः ॥

॥ बद्धोबंधुभिरंधकारेणिवनोपांतैकिमुभ्राम्यति ॥

॥ कांतः क्वांतमनामनागपिपथिप्रस्थातुमेवाक्षमः ॥

॥ संकेतीकृतमंजुवंजुललताकुंजेपियन्नागतः ॥ १ ॥

कृष्णस्यविलंबेतर्कमाह तत्किमिबि कांतःकृष्णःसंकेतीकृतःअभिसरण
स्थानं संपादितःयोमंजुमनोहरः वंजुललताकुंजःवेतसलतागृहंतस्मिन्
पियस्मान्नागतः नायातः तस्मात्कारणात्कामपिकामिनीनाथिकामभिसृतः
तदभिमुखंगतः किंवाथवा बंधुभिर्मित्रैःकलाकेलिभिः हास्यादिक्रीडाभिः
बद्धःयंत्रितःअथवाअंधकारवमोयुक्तेवनोपांतैकिमुभ्राम्यति तमसिमार्गभ्रमात्
भ्रमणंयुज्यतएव अभ्यस्तस्यभ्रमाभावइतिचेत्तत्राह क्वांतमनाःमजिमित्सं
माकुलमंतःकरणयस्यसन्पथिमनागपिअल्पमपिप्रस्थातुंआगतुंअक्षमः किं
असर्थःमीकअत्रअपिशब्दःकिमर्थःउक्ताचेयंनायिकाउक्ताभवतिसायस्याःसं
केतंनागतःप्रियःतस्यनागमनेहेतुंचितयंत्याकुलाययेति संशयाक्षेपालंकारोयं

॥ अथागतंमाधवमंतरेणसखीमियंवीक्ष्यविषादमूकाम् ॥

॥ विशंकमानारामितंकयापिजनार्दनंदृष्टवदेतदाह ॥ २ ॥

अयेतिअथानंतरंदयंराधामाधवंकृष्णमंतरेणविनाआगतांसखीवीक्ष्यदृष्ट्वा ए
तद्वेतेनवक्ष्यमाणमाह कीदृशींसखीविषादेनकार्यासिध्यामूकां वक्तुमक्षमां
कीदृशीराधाजनार्दनंकृष्णकयापिकामिन्यारामितंकीडितंविशंकमानातर्क
यंती कयंदृष्टवत्कामिन्यासहितंकृष्णंदृष्ट्वेत्यर्थः यद्वादृष्ट्वाभिधीयतेतथा
प्राहेत्यर्थःउक्तिःएषाउन्मादतःअत्रोपेद्ववभावृत्तं

॥ वसंतरागेण एकतालीतालैर्गीयते ॥

॥ स्मरस्मरोचितविरचितवेशा ॥

॥ गलितकुसुमदलविलुलितकेशा ॥ १ ॥

॥ कापिचपलामधुरिपुणा ॥ विलसतियुवतिरधिकगुणा ॥

॥ ध्रुवपदं ॥

दृष्ट्वादित्युक्तं तद्गीतेनाह गीतस्यास्य वसंतरागः स्मरेति हेसखिकापि
युवातेः कामिनीमधुरिपुणा कृष्णेन सह विलसति कीदृशेति कीदृशी सा अधिक
गुणा अतिशयित सौंदर्यादिगुणैर्युक्ता स्मरस्मरोचितः कामयुद्धयोग्यः
विरचितः कृतः वेशोलंकारादिर्यथासा पुनः कीदृशी गलिता न कुसुमानि
येभ्यः तादृशाः दरविलुलिता इषदितस्ततो व्यस्ताः केशाः यस्याः सा विपरी
तरति युक्ता

॥ हरिपरिभणवलितविकारा ॥

॥ कुचकुलशोपरितरलितहारा ॥ २ ॥

हरेः परिभणनेनालिंगनेन बलितः संभक्तो ललितो मनोहरो वा विकारो
कामभावो यस्याः सा कुचकुलशयोरुपरिस्तनघटयोर्मस्तके तरलितश्चंचलो
हारो यस्याः सा

॥ विचलदलकुललितानूनचंद्रा ॥

॥ तदधरपानरभसकृततंद्रा ॥ ३ ॥

विचलदिति विचलाङ्घ्रिः कंपमानैरलकैः चूर्णकुंतलैः ललितः सुंदरः आननचं
द्रोमुखचंद्रोयस्याः सा पुनः कीदृशी तस्य रुष्णस्य ओष्ठानुहर्षेण रुतातंद्रार
तिसुखानुभवनिद्राययासा

॥ चंचलकुंडलललितकपोला ॥

॥ मुखरितरशनजघनगतिलोला ॥ ४ ॥

चंचलेति चंचलाभ्यांदलितौसंघृष्टाकपोलयस्याः सा पुनः कीदृशी मुखरि
ताशब्दसहितारशनाकांचीयस्मिन्जघनेतस्यगत्याचांचल्येनलोलाचंचला

॥ दयितविलोकितलज्जितहसिता ॥

॥ बहुविधकूजितरतिरसरसिता ॥ ५ ॥

दयितेति दयितस्यरुष्णस्याविलोकनेनमुखवीक्षणेनलज्जितंसंजातलज्जं
हतितंहास्यंयस्याः सा पुनः कीदृशी बहुविधंपिकशिखिकलहंसादी
नाभिवनानाप्रकारकूजितंयत्रएतादृशोरतिरसः कीडारसस्तेनरसितादृष्टा

॥ विपुलपुलकपृथुवेपथुभंगा ॥

॥ श्वसितनिमीलितविकसदनंगा ॥ ६ ॥

विपुलेति विपुलाबहुलाः पुलकारोमांचायस्याः पृथुर्महान्वेपथुः कंपोभ
गइवयस्याः सा च पुनः कीदृशी श्वसितं सुरसायासेनजानेतोनिःश्वासः
निमीलितं परमानंदावाष्पाजनितं नेत्रनिमीलितंचताभ्यां विकसन्प्रकटीभवन्
अनंगः कामोरेतोलक्षणोयस्याः सा निमीलितेत्यनेनच्युतकालः सूचितः

॥ क्षमजलकणभरसुभगंशरीरा ॥

॥ परिपतितोरसिरतिरणधारा ॥ ७ ॥

श्रमेति श्रमजलकणभरेण सुरतायासघर्मजलाधिक्येनसुभगमनोत्तंशरीरं
यस्याःसा एतेनसाविक्रभावोत्पत्तिःसाचिता साविकाभावाःपूर्वमुक्ताः
पुनःकीदृशी उरसिपरिपतिता कृष्णवक्षस्थलंप्राप्यस्थिता रतिःसुरतरणश्व
तत्रधीरा

॥ श्रीजयदेवभणितमतिललितं ॥

॥ कलिकलुपंशमयतुहरिरमितं ॥ ८ ॥

॥ इतिश्रीगीतगोविंदेचतुर्दशःप्रबंधः ॥

श्रीजयदेवेति श्रीजयदेवभणितमुक्तवर्णितमित्यर्थं यद्वरेःरमितंकृष्णस्यसंभो
गःतत्कलेःकलियुगस्यकलुषपापंगायकानांश्रोतृणांचपरिश्रितंशांतंशमय
तुशमनंकरोतु

॥ घिरहपांडुमुरारिमुखांबुजद्युतिरयांतिरयन्नपिवेदनां ॥

॥ विधुरतीवतनोतिमनोभुवःसुहृदयेहृदयेमदनव्यथां ॥ १ ॥

विरहोति अये हेसखिचंद्रदर्शनविषादेनसखींप्रातिब्रूते अयंविधुश्चंद्रः
ममहृदयेमदनव्यथांकामपीडांअतिवात्यर्थेनतनोतिविस्तारयति उद्दीपक
विभावनत्वात् कीदृशोविधुः विरहेणमद्वियोगेनपांडुधूसरंयन्मुरारेः मुखांबुजं
कृष्णस्यवदनकमलंतस्यद्युतिरिवद्युतियस्यसः पुनः कीदृशः वेदनामपिति
रयन् आच्छादयन्व्यथाजनकंत्वेहेतुमाह मनोभुवः कामस्यसुहृन्मित्रं

॥ गुर्जरर्रागणैकतालीतालैर्गीयते ॥

॥ समुदितमदनैरभणीवदनेचुंभनवलिताधरे ॥

॥ मृगमदातिलकंलिखतिसपुलकंमृगमिवरजनिकरे ॥ १ ॥

॥ रमतेयमुनापुलिनवने ॥ विजयिमुरारिरधुना ॥

॥ ध्रुवपदं ॥

पूर्वगीतेनकस्याश्चिद्विपरीतस्तदुक्तं अधुनाकस्याश्चित्स्वधीनभर्तृकायाना
यककर्तृकांक्रोडामाह समुदितेति स्वाधीनभर्तृकालक्षणं यस्यारतिगुणाक
ष्टः पतिःपार्श्वनमुंचति विचित्रविभ्रमैर्युक्तास्वाधीनपतिकायथा इति
गुर्जरीरागः हेसाखि अधुनाअस्मिन्कालेयमुनापुलिनेयद्वनंतस्मिन् विजयी
जयशीलोमुरारिःरुण्णोरमतेक्रोडाति कथंरमतइत्यतआह रम्यतेऽस्यामिति
रमणीतस्याःमुखेसपुलकरोमांचसहितंयथास्यात्तथा मृगमदतिलकंकस्तूर्याः
तिलकंलिखाति कीदृशेवदने समुदितःसमुपचितःमदनःकामोयत्रसकामइ
त्यर्थः चुंबनेनवलितःसुमुखीकृत्यसंकोचितःअधरोयस्यतस्मिन्चुंबनंदत्वाति
लकंलिखतित्यर्थः कस्मिन्कइव रजनिकरेचंद्रमृगमिवालिखतीत्यर्थः

॥ घनचयरुचिरेरचयतिचिकुरेतरलिततरुणानने ॥

॥ कुरुबककुसुमंचपलासुषमंरतिपतिमृगकानने ॥ २ ॥

घनेति तस्याघनचयरुचिरे मेघसमूहमनोहरोचिकुरेकेशे जातावेकवचनं कु
रुबककुसुमं अम्लानंपुष्पंवाकोटिपुष्पंवा रचयतियथास्थानमर्पयति पुनः
कीदृशे तरलितानिचंचलीकृतानितरुणानामानंनानिमुखेनयेनआतिसुंदरत
यावीक्षणार्थं कीदृशंकुसुमं चपलावत्विद्युदिवसुषमाशोभायस्थलक्ष्यलक्षितं
यालोहितत्वाच्चविद्युत्साम्यंपुनःकीदृशे रतिपतिःकामःसएवमृगस्तस्यकान
ने यथामृगवासोवनेन्रयाचिकुरेकामइति कामंजनकेइत्यर्थःअस्मिन्नेवमेघेविद्यु
द्भवतितरुणानामेघसमयःकामजनकइतिमेघोदयेहरिणानामतिंमुखमुत्पद्यते

॥ घटयतिसूघनेकुचयुगगगनेमृगमदरुचिरूषिते ॥

॥ मणिसरम्ममलंतारकपटलंनखपदशाशिभूषिते ॥ ३ ॥

घटयतीति सुघनेनिबिडेकुचयुगगगनेस्तनूयाकाशेभमलंनिर्मलंमणिसरंमु
क्ताहारमेवतारकपटलंनखत्रसमूहंघटयतियोजयति मृगमदरुचिः कस्तूरि
कादीभिस्तयाभूषितेपुनःकीदृशे नखपदंनखक्षतंतदवशशीद्वितीयाचंद्रस्ते
नभूषितेअलंकृतेगगनपक्षेऽभिताघनामेघायस्मिन्नित्यभूतोपमार्थं

॥ जितबिसशकलेमृदुभुजयुगलेकरतलनलिनदीदले ॥

॥ मरकतवलयंमधुकरनिचयंवितरतिहिमशीतले ॥ ४ ॥

जितेति मृदुभुजयुगले कोमलबाहुद्वयेमरकतवलयंमरकतखचितकंकणमे
वमधुकरनिचयंभ्रमरसमूहंवितरतिददातिविरचतीत्यर्थः कीदृशेभुजयुगले
जितबिसशकलेजितंसदृशीकृतंमृणालखंडंयेन पुनःकीदृशंकरतलमेवनलि
नीदलंपद्मपत्रंयत्र हिमवत्शीतलेसंतापहरत्वात् पादपत्रयुक्तेबिसशक
लेभ्रमरसमूहस्तिष्ठतीतिरूपकालंकारः

॥ रतिगृहजघनेविपुलापघनेमनासिजकनकासने ॥

॥ मणिमयरशनंतोरणहसनंविकिरातिरुतधासने ॥ ५ ॥

रतीति रतेःशृंगारस्यगृहेआश्रयेजघनेनितंबे मणिमयरसनंमुक्तामयीमे
खलांविकिरातिददाति कीदृशेजघनेविपुलंमहतंअपघनंशरीरंयस्य अ
तिमांसल इत्यर्थः पुनःकीदृशे मनसिजस्यकामस्यकनकनिर्मितेसिंहासने
इव कीदृशंमणिमयरसनं तोरणस्यवंदनमालिकायाहसनंउपहासोयस्मा
त् यदाराजासिंहासनेउपविशति तदावंदनमालिकाबध्यते पुनःकीदृशे

रुतं दत्तं वासनं वस्त्रं यस्मिन् वस्त्रोपरि मेखलां बध्नातीत्यर्थः यद्वा रुतं कामेन वासनं
स्थानं यत्र तादृशे

॥ चरणकिसलये कमलानिलयेन खमणिगणपूजिते ॥

॥ बहिरपवरणं यावकभरणं जनयति तद् हृदियोजिते ॥ ६ ॥

चरणेति चरणाकेशयः देवपल्लवे यावकभरणं असक्तकपूरं जनयति करो
तीत्यर्थः कीदृशे चरणकिसलये हृदियोजितेरुष्णानुरागातिशयाः स्वहृ
दयप्रापिते स्वहृदये तस्याश्चरणं कृत्वा यावकं रचयतीत्यर्थः कीदृशे हृदिकम
लायाः निलये आश्रये कीदृशे केशयेन स्वाएव मणिगणाः पुष्पागादिरत्नसमू
हास्तैः पूजिते अर्चिते कीदृशं यावकभरणं बाह्याच्छादयति तद्वितरतीति

॥ रमयति सुदृशं कामपि सदृशं खलहलधरसोदरे ॥

॥ किमफलमवसंचिरमिह विरसं वदसखिविटपोदरे ॥ ७ ॥

रमयतीति हे सखि खले दुर्जेन बलभद्रस्य सोदरे भ्रातरिरुष्णे कामपि सुदृशं शो
भने दृशौ नेत्रेयस्यास्तां नायिकां सदृशं यौवनरूपगुणादिभिस्तुल्यं यथास्या तथा
रमयति सति क्रोडीतसति इह विटपोदरे लतागृहे अफलं निःप्रयोजकं विरसं र
सरहितं यथास्या तथा मित्रैर्बहुकालं किमवसंस्थितास्मि हे सखि त्वं नृदकथय हल
वाहकस्य सोदर इति साभिप्रायं खल इति क्रोधविभावना

॥ इहरसभणने कृतहरिगुणने मधुरिपुपदसेवके ॥

॥ कलियुगचरितं न वसतुदुरितं क्विन् नृपजयदेवके ॥ ८ ॥

॥ इति श्रीगीतगोविंदे पंचदशः प्रबंधः ॥

इहमयिकवीर्णानृपेजयदेवकेकलियुगेचरितमाचरितंकलियुगेनचरितंवादुरि
 तंपापनवसतुनतिष्ठंतु प्रार्थनायांलोष्ट कीदृशेरसस्यशृंगाररसस्यभगनंकयनं
 यस्यमधुरियोः कृष्णस्यचरणसेवकेकर्तारियुक्भक्तएवकृतंहरेर्गुणानांगुणनं
 चितनयेन

॥ नायातःसखिनिर्दयोयदिशठस्त्वंदूतिकिंदूयसे ॥

॥ स्वच्छंदंबहुवल्लभःसरमतेकिंतत्रतेदूषणं ॥

॥ पश्यद्वाप्रियसंगमायदयितस्याकृष्यमाणगुणै ॥

॥ कृत्कंठाभिभरादिवस्फुटदिदंचेतःस्वयंयास्यति ॥ १ ॥

कृष्णस्यागमनात्दुःखितांसखीमाश्वासयंत्याह नायातइति हेसखिहेदूति
 दूत्यकर्मकुशले यदिनिर्दयः दयारहितः शठः धूर्तवंचकः कृष्णोनाया
 तः तर्हि किंत्वंदूयसेसंतप्ताभवासि अनागमनेकारणमाह बद्धबोधवल्लभास्त्रियोय
 स्यसःकृष्णःस्वच्छंदंस्वेच्छयातत्रस्थानेरमतेकीडतितेतवाकिंदूषणं कःअपराधः
 नकोपीत्यर्थःतर्हिकथमत्रागमिष्यतीत्यतआहपश्येतहेसखि अबेदानीममइ
 दंचेतोमनः प्रियसंगमायकृष्णसंभोगार्थस्वयमेवयास्वति इतित्वंपश्यजानीहि
 कीदृशंचेतःदयितस्यकृष्णस्यगुणैः सौंदर्यादिभिः आकृष्यमाणंवशकृतं पुनः
 कीदृशंउत्कंठाऔःसुक्यंआर्तिः कामपीडातयोःभरोतिशयस्तस्मादिवस्फु
 टत्बर्हिभवत् अपरमपिवस्त्वंतरसंकुलेस्थानेस्थितंवस्तुसांकर्याद्वहिर्भवतीति
 स्फुटत्विदलदितिवा अन्योमिगुणैरनुभिराकृष्टः सन्प्रयातीति अत्रोद्वे

क्षालंकारः

॥ देशांकरागेणरूपकतालेगीयते ॥

॥ अनिलतरलकुवलयनयनेन ॥

॥ तपतिनसाकिसलयशयनेन ॥

॥ सखियारमितावनमालिना ॥ ध्रु० ॥ १ ॥

देशांकरागः अनिलेति हेसखियानायिकावनमालिनाकृष्णेनरमिताकी
डिता साकिसलयशयनेनवपल्लवशय्यायांनतपतिनोपतप्ताभवति अथवा
यावनमालिनाअरमिता मादृशीसा किशलयशयनेनतपतिअपितु
तपत्येवेतिकाका कीदृशेनवनमालिना अनिलेनवायुनद्वारलंघंचलंयत्कु
वलयंनीलोत्पलंतद्वत्नयनेयस्यसतेनसाद्वरसावलोकनादिविभावः अस्मि
न्गोतेसंभोगवियोगौज्ञातव्यौ

॥ विकसितसरसिजललितमुखेन ॥

॥ स्फुटतिनसामनसिजविशिखेन ॥ २ ॥

विकसितेति विकसितंप्रफुल्लितंयत्सरसिजंकमलंतद्वन्मनोहरंललितंआननं
यस्यसएवंभूतेनवनमालिनायारमिता सामनसिजविशिखेनकामबाणेनन
स्फुटतिनाविद्वाभ्रवतीतिसंभोगे वियोगेतुनस्फुटत्येवेति काका

॥ अमृतमधुरतरमृदुवचनेन ॥

॥ ज्वलतिनसामलयजपवनेन ॥ ३ ॥

अमृतेति अमृतवत्मधुराणिमनोज्ञानि मृदुतराणिअतिकोमलानिवाक्या
नियस्यतेनवनमालिनायारमिता सामलयजपवनेनमलयानिलेननज्वलति
नसंदीप्यतेसंभोगेवियोगेतुसानज्वलति अधितुज्वलत्येवं

॥ स्थलजलरुहरुचिकरचरणेन ॥

॥ लुठतिनसाहिमकरकिरणेन ॥ ४ ॥

स्थलेति स्थलोद्भवजलरुहाणां पद्मानां रुचिरविरुचिर्येषां तादृशः करौ चरणौ
चयम्यते नवनमालिनायारमितासाहिमकरस्य किरणेन चंद्रस्य दीप्त्या न लुठति
नोत्तमा भवति इति संभोगे वियोगे तु न तपति अपितु तपत्येव स्थले पद्मस्या
तिलोहितवनेनोपादानं

॥ सजलजलदसमुदयरुचिरेण ॥

॥ दलतिनसात्तद्विचिरविरहेण ॥ ५ ॥

सजलेति सजलजलदसमुदयवत् सोदकमेघोदयवत् रुचिरः सुंदरस्तेन
वनमालिनायारमितासाहृदि मनसि विरहभरणेन विरहाधिक्येन न दलति न
विदोषते इति पर्ववत् ज्ञेयं

॥ कनकानिकपरुचिशुचिवसनेन ॥

॥ श्वसतिनसापरिजनहसनेन ॥ ६ ॥

कनकेति कनकानिकवस्य सवर्णरेखायारुचिरविरुचिर्विमलं वस्त्रं यस्य पीतांबरं
रेणेत्यर्थः तेन वनमालिनायारमितासापरिजनहसनेन लोकादहास्येन सखीहा
स्येन न श्वसति संभोगे वियोगे तु परिजनहसनेन सपत्नीहसनेन श्वसति अ
पितु श्वसत्येव

॥ सकलभुवनजनवरतरुणेन ॥

॥ बहतिनसारुजमातिकरुणेन ॥ ७ ॥

सकलेति सकलभुवनेत्रैलोक्येजेनाः युवानस्तेभ्योपिवरेण श्रेष्ठतत्तुणेनय
नाअतिवरुणेनातिदयावतावनमालिनायारमिता सारुजं पीडां न वहति इति
संभोगे वियोगेतु सारुजं वहत्येव कीदृशेनरुष्णेन करुणां दयां अतिक्रान्तिननि
र्हयेत्यर्थः

॥ श्रीजयदेवभणितरमणेन ॥

॥ प्रविशनुहरिरपि हृदयमनेन ॥ ८ ॥

॥ इति श्रीगीतगोविंदेषोडशः प्रबंधः ॥

अनेन श्रीजयदेवभणितं यद्वचनं गीतरूपं तेन हरिः रुष्णोपि हृदयमक्कानाचि
त्तंप्रविशतु पुण्यदातृत्वात् कीदृशं हृदयं हरिचरणचिंतनान् विमृष्टपापमि
ति भावः

॥ मनोभवानंदनचंदमानिलप्रसीदरेदक्षिणमुंचवामतां ॥

॥ क्षणजगत्प्राणविधायमाधवं पुरोममप्राणहरो भविष्यसि ॥ १

पीडयंतं मलयानिलं प्रार्थयते मनोमवेति हेचंदनाऽनिलमलयसंबंधिवात्
प्रसीदममोपरिप्रसन्नो भव रे इत्याक्षेपसंबोधनं दुःखकारिणात् दक्षिणतव वा
मतां प्रति कुलतां मुंचत्यज्ञ चंदनसंस्पर्शित्वात्तव कर्त्तव्यं नोचितमिति भावः न
नुमायेवामत्वं नास्तीत्यत आह हे मनोभवानंदनकाममानंदयसमिति तदुद्धो
धेनैव मयातिकुल्यमाचरसीत्यर्थः यद्विचकामतांमपि न मुंचसितदाहेजगत्प्रा
णजगतां प्राणभूत क्षणअल्पकालमाधवं पुरोविधाय रुष्णमग्रे कृत्वा मम
प्राणहरो भविष्यसि प्राणगमनसमये हिरुष्णदर्शनं अति दुर्लभं इति जगतां
प्राणस्य प्राणंतरक्षणं मुंचितमिति भावः दक्षिणस्य वामत्वं जगत्प्राणस्य प्राणह
रत्वमिति विरोधनामालंकारश्च

॥ रिपुरिवसखीसंवासोयंशिखीबहिमानिलो ॥

॥ विषभिवमुधारश्मिदूरंदुनोतिमनोगते ॥

॥ हृदयमदयेतस्मिन्नेवंपुनर्वलतेबलात् ॥

॥ कुवलयदृशांवामःकामोनिकामनिरंकुशः ॥ २ ॥

पुनरसिखीप्रत्याह रिपुरिति सअसखीसंवासःसखीभिःसहसम्यक्वासो
वामस्थानरिपुरिवशत्रुविमममनोतिसंतापयति हिमानिलः शीतलवायुः
शिखीवान्धारिवममनोदुनोति सुधारश्मिदूरंदुनोति विषकालकूटमिवदुनोत्य
तिसंतापयति तस्मिन्अदयेकरुणागहितेप्रियेएवंविचारितमेव ममहृदयं
पुनःपुनरपिबलात्हठाद्वलते निवार्यमाणमपितत्रवनिर्गच्छतीत्यर्थः यतः
कुवलयदृशांनीलात्पलाक्षीणां कामःकंदर्पोनिकामनिरंकुशःअतिशयेनस्वे
च्छाचारो अपरतत्रइत्यर्थःअतएववामःकूरःतदुक्तंसिकरहस्ये निषिद्धेवर्त
तेप्रायःकामोवामःस्वभावतइति सखीनारिपुवाद्धिमानिलस्यवान्हेवत्सुधांशो
विषवदिति विरोधालंकारश्चात्र

॥ वाधांविधेहिमलयानिलपंचबाण ॥

॥ प्राणान्गृहाणनगृहंपुनराश्रयिष्ये ॥

॥ किंतेकृतांतभगिनिक्षमयातरंगै ॥

॥ रंगानिसिंचममंशाम्यतुदेहदाहः ॥ ३ ॥

पुनरपिजीवितनिरपेक्षत्वेनमलयानिलादीन्प्रत्याह वाधामिति हेमलयानि
लचंदनवायो वाधाममपीडांविधेहेकुरु हेपंचबाणकामत्वंममप्राणान्गृहा
ण यथापुनरपिअहंगृहंनश्रयेनयास्यामि तथाप्राणान्गृहाणेत्यर्थःहेकृतांतभ

गिनि यमस्वसः यमुने तवक्षमयाक्ष्यात्याकिंयमभगिन्यास्तवशांतिनीचि ते
तिभावः त्वत्तरंगैः स्वकीयैः कल्लोलैः मे अंगानिर्वचन्नात्रय तेनममदेहदाहः शरी
रतापः शान्त्यनुमरणमेवभववित्यर्थः

॥ सांद्रानंदपुरंदरादिदिविषद्वंदैरमंददादरा ॥

॥ दानमैर्मुकुटेन्द्रनीलमणिभिः संदर्शितं दीवरम् ॥

॥ स्वच्छंदं मकरंदं सुंदरगलनं मंदाकिनीमेदुरं ॥

॥ श्रीगोविंदपदारविंदमशुभस्कंदाय वंदामहे ॥ ४ ॥

॥ इति श्रीगौतमोविंदमहाकाव्येकविराजश्रीजयदेवकृते ॥

॥ श्रीनागनारायणोनामसप्तमः सर्गः ॥ ७ ॥

सर्गांते कविः नमस्करोति सांद्राति श्रीगोविंदस्य पदारविंदं श्रीरुष्णस्य चरण
पद्मवंदामहे नमामः किमर्थं अशुभस्कंदाय अशुभनाशाय कथं भूतपदार
विंदं सांद्रानंदा निविडहर्षायेषांच त पुरंदरादिदिविषदः इन्द्रादिदेवास्ते
षांवंदैः समूहैरमंदादरात् अतिशयितबहुमाना दानमैः समंतान् प्रतिपुक्तैः कर्तृ
भूतैः मुकुटानामेन्द्रनीलमणिभिः नीलवर्णैः मणिभिः करणभूतैः सदृशितं दी
वरभ्रमोयत्र पुनः कीदृशं स्वच्छंदं यथास्यात्तथामकरंदं सुंदरं पुष्परसवन्म
धुरं यथास्यात्तथागलनं मंदाकिन्यावियद्गंगायामेदुरं सांस्निग्धमित्यर्थः श्री
शब्द उत्कर्षार्थनागरश्चतुरोनारायणोयत्र सः तथा शार्दूलविक्रीडितवृत्त

॥ अथ कथमपि यामिनीं निनीयस्मरशस्त्रजं

रितापि साप्रभाते ॥ अनुनयवचनं वंदंतम

प्रेप्रणतमपि प्रियमाहसाभ्यसूयं ॥ १ ॥

अधुनाराधाप्रियं प्रातरागतं दृष्ट्वा साभ्यसूयवचनमेवमाह अयेति अथांबरे
मंगलार्थं वा कथमपि सकष्टं वा भिनोरात्रिनिनीयनीत्वा स्थिता साराधाप्रियं क
ष्णं साभ्यसूयं सेष्यं यथास्यात्तथाह उक्तवती कीदृशी सा स्मरशरैः कामबाणैः
जर्जरितापि विद्वार्पि कीदृशं प्रियं प्रातः समये अनूनायाय प्रबोधाय वचनं वाक्यं
वदंतं पुनः कीदृशं अग्रे प्रणमंतं मापिनम्रमपि

॥ भैरवरागेण यतिताले गीयते ॥

॥ रजनिजनितगुरुजागररागकषायितमलसनिमेषं ॥

॥ वहति नयनमनुरागमिव स्फुटमुदितरसाभिनिवेशं ॥ १ ॥

॥ हरिहरियाहिमाधवयाहिकेशवमावदकैतववादं ॥

॥ तामनुसरसरसीरुहलोचनया तवहरतिविषादं ॥ ध्रु० ॥

अस्मिन् खंडितानामनायिकावर्ण्यते तल्लक्षणं उल्लंघ्य सप्रयं यस्याः प्रेमान्व्यो
पभोगवान् भांगलक्ष्म्यां कितः प्रातरागच्छेत्सा हि खंडिता ॥ १ ॥ निद्रा
कषायकलुषीकृतताम्रनेत्रो नारी नखव्रणाविशेषाविचित्रितांगः यस्याः कुतो
पि गृहभेतिपतिः प्रभाते सा खंडितेति काथेता कविभिः पुराणैः ॥ २ ॥ सा
भ्यसूयवचनमेव गीतेनाह रजनीति भैरवरागः तल्लक्षणं सरोवरस्थे स्फ
टिकक्षयमंडपे सरोरुहैः शंकरमर्चयंती तालप्रभेदप्रतिपन्नगीतागौरीतनुर्ना
रदभैरवीयं इति हरिहरिखेदानुकारे अल्पं हेकेशवयाहि हेमाधवया
हि कोपाधिक्येन द्विरुक्तिः कैतववादं च कष्टवाक्यं मावद हेसरसीरुहलोच
नकमलनयन तानायासिकां अनुसरं गच्छया तव विषादं हरति दूरीकरोति क
थं विषादत्वमित्याह हेरुष्णतवनयनं नेत्रं स्फुटं व्यक्तं तस्याभुरागमिव वहति धार
यति कीदृशं नयनं रजनीजनितेन गात्रिकृतेन गुरुणातिशयेन जागररा

गेणजागरोत्यन्लोहितरागेणकषावितंआरक्तकृतं पुनःकीदृशं रात्रिजा
गरेणालसोमंशरोनिमेषःपद्मचलनंयस्य कीदृशंभ्रनरागंउदितःकेयितःरस
स्यअन्यकामिनीविषयशृंगाररसस्याभिनिवेशस्तत्परतार्येनमालक्ष्मीःतस्याः
ध्वजत्वनेनतस्यात्वेनचांचन्यंश्रुतितंकेश्वेत्वेननक्षेत्राणांशकत्वेनापिहेशश
ब्दानुश्रुतित्वमनुचितमितिज्ञोतितं

॥ कज्जलमलिनविलोचनचुंबनीवरचितनीलिमरूपं ॥

॥ दशनवसनमरुणंतवरुणतनोतितनोरनुरूपं ॥ २ ॥

ननुत्वदन्वेषणार्थंजागगन्मनेत्रयोर्लौहित्यमलदुःशंकयेत्यतआह कज्जलेनांत
हेरुणतवारुणंतंबूलरागेणलोहितंदशनवसनं अधरःतनोःशरीरस्यानुरूपं
सादृश्यंतनोतिविस्तारयति कीदृशंदशनवसनं कज्जलेनांजनेनमलिने
श्यामेयेविलोचनेनेत्रे तयोश्चुंबनेनवरचितंकृतं नीलिमरूपंश्यामतारूपंय
स्य आरक्ताधरस्यनेत्रचुंबनेनश्यामताप्रतिपादनात् तनोरनुरूपत्वं अ
न्यायांकामिन्यांरुणस्याऽनुरागःसूचितः

॥ वपुर्नुवहतितवस्मरसंगरखरनखरक्षतरेखं ॥

॥ मरकतशकलकलितकलधौतलिपेरिवरतिजयलेखं ॥ ३ ॥

किंच वपुरितिहेरुणतववपुःशरीरंरतिजयलेखंसुरतविजयप्रशस्तिलेख
नपत्रं अनुवहतिअनुकरोति कीदृशंवपुः स्मरसंगरेकामयद्वेखराणांतीक्ष्णा
नानंखानांक्षतान्येखरायत्रकस्याइव मरकतशकलेनीलमणिखंडेकलिता
निर्मितायाकलधौतलिपेःसुवर्णविरचिताक्षरस्यविन्यासस्येव वपुषोनीलत्वा
अखक्षतस्फुटकत्वान्मरकतखंडांपितसुवर्णाक्षरसाम्यं

॥ चरणकमलगलदलक्तकासिक्कमिदंतवत्तदयमुदारं ॥

॥ दर्शयतिवविहिर्मदनद्रुमनवकिशल्यपरिवारं ॥ ४ ॥

न-मागंविस्पृगच्छतोमेवपुषिवनेकंटादिस्पर्शादेवंदृश्यतेनतुनखांकमित्य
तआह चरणेति इदंउदारमनोहरंतवत्तदयं मदनद्रुमस्यकामवृक्षस्यवृ
दयातर्गतस्यनवकिशल्यपरिवारंनूतनपल्लवसमूहंबहिर्दर्शयतीव प्रकटयतीव
कीदृशं तदयं चरणकमलादन्यस्त्रीपादपधातुगलतास्रवताअलक्तकेनसिक्तं
उक्षितकिशल्यपदनैवनूतनत्वग्धानांपुननंबपदं अद्यतनत्वसूचनायं
रूपकालंकारश्चात्र

॥ दशनपदंभवदधरगतंममजनयतिचेतसिखेदं ॥

॥ कथयतिकथमधुनापिमयासहतववपुरेतदभेदं ॥ ५ ॥

ननुतवखेदेनत्वयाएकयान्मत्पृथ्व्येव्यानिर्विक्रियाजाताकथमन्यथाकल्प्यते स
त्वंयदितवमयाऐक्यंनस्यात्तदातवशरीरगतक्षंतनममवेदनानस्यादिताह द
शनेति भवदधरगतंतवाधरोष्ठवर्त्तमानंदशनपदंअन्यकाभिनीदंतक्षतंममचे
तसिखेदंसंतापंजनयतिकरोतीत्यर्थः एतादृशंनवपदंतववपुरधुनापीदानीम
पि मयासह अभेदंकथंकथयतीत्यर्थः नविद्यतेभेदोयस्यपूर्वमयासहतवव
पृषोभेदोनास्तीतिस्थितं इदानींतुतद्विपरीतमितिमयासहएवेति विभावना
लंकारश्चात्र

॥ बहिरिवमलिनतरंतवरुष्णमनोपिभविष्यतिनूनं ॥

॥ कथमथवंचयसेजनमेनुगतमसमंशरज्वरदूनं ॥ ६ ॥

ननुतवोपायनार्थंकमलत्रोटनंरुतवर्तमयिष्यकोशादापतताभृगेणममाधरो

दष्टानेतुदंतक्षतमित्यतआह बहिरिवेति नूनमेवेतिवितर्कहेरुण्यतवचि
 त्तमपिबहिरिवमलिनतरंश्यामभविष्पतीतेनूनंतर्कग्रामि ननुमालिन्यत्वया
 कथंज्ञातमित्यतआह अथाऽन्यथात्वं असमशरःकामस्तस्यज्वरेणपीडया
 दूनमुपतप्तं अनुगतंत्वामनुसृतंमल्लक्षणंजनं कथंवंचयसेप्रतारयसि अतः
 रुण्यत्वंकौटिल्यमेवेति नूनमितिशब्दोपादानादूपेक्षालंकारः

॥ भ्रमतिभवानबलाकवलायवनेपुकिमप्रविचित्रं ॥

॥ प्रथयनिपूतनिकैववधूवधनिर्दयबालचरित्रं ॥ ७ ॥

भ्रमतीति अबलाकवलायस्त्रीणां प्रसनार्थं भवान् वनेषु अरण्येषु भ्रमति अत्र
 स्त्रीपापे किं विचित्रं न किमपीत्यर्थः यतः पूतनिकैवराक्षसीवधूवधेस्त्रीवधा
 र्थनिर्दयं दयारहितं तव बालचरित्रं बालचेष्टितं प्रथयति ख्यापयति यद्वा हे
 वधूवधनिर्दयशिशुना त्वया पाराक्षसीहता तस्मिंस्त्वयि पूनिसंप्रतिकोमलांगी
 नामस्माकं मारणं किंचित्रमिति भावः

॥ श्रीजयदेवभणितरतिवांचितखंडितयुवतिविलापं ॥

॥ शृणुतमुधामधुरांबुधाविबुधालयतोपिदुगपं ॥ ८ ॥

॥ इति श्रीगीतगोविंदे सप्तदशः प्रबंधः ॥ १७ ॥

श्रीजयदेवोते हेविबुधाः पांडिताः श्रीयुक्तोजयं देवेन भणित उक्तश्चासौ रतिवं
 चितखंडितयुवतिविलापस्तं शृणुत आकर्णयत कीदृशां विलापं सुधातोपि
 मधुरं मनोहरं तत्र हेतुमद्ब्रूह विबुधालयतोपि स्वर्गादिपदुरापदुर्लभं तदुक्तं
 तव कयामृतामिति श्रीभागवते

॥ तवेदं पश्यन्त्याः प्रसरदनुरागं बहिरिव ॥

॥ प्रियापां दालकच्छुरितमरुणद्योतिरुदयं ॥

॥ ममाद्यप्रख्यातप्रणयभरभंगेन कितव ॥

॥ त्वदालोकः शोकादपि किमपिलज्जां जनयति ॥ १ ॥

तवेदमिति हे कितव चंचक त्वदालोकस्तव दर्शनं प्रख्यातस्य लोकप्रसिद्धस्य प्रणयभरस्य प्रेमातिशयस्य भंगेन नाशेन यः शोकस्तस्मादपि मम अद्य किं अनिर्वचनीयां लज्जां जनयति कीदृश्यां मम तवेदं हृदयं पश्यन्त्याः कीदृशं हृदयं प्रियायाः पादालक्तकेन चरणसंबंधियावकेन छुरितं व्याप्तं अतएव अरुणारक्ता छायादोषिर्भस्यता दृशं अरुणद्योतीति पाठे अरुणः संध्या रागस्तद्वद्योति तुंशीलमस्येति तादृशं हृदयं समीक्ष्य कृते बहिः प्रसरदनुरागमिव बाह्यप्रसरन् अनुरागो यस्य रागो हि अरुणो वर्ण्यते

॥ प्रातर्नीलनिचोलमच्युतमुरः संवीति पीतांशुकं ॥

॥ राधायाश्च किनं विलोक्य हसति स्वैरं सखीमंडले ॥ २ ॥

॥ व्रीडाचंचलमंचलं नयनयोराधाप्रराधानने ॥

॥ स्वादुस्मेरमुखो यमस्तु जगदानंदाय नंदात्मजः ॥ २ ॥

॥ इति श्रीगीतगोविंदे महाकाव्ये कविराजश्रीजयदेवकृते ॥

॥ खंडितावर्णने विलक्षलक्ष्मिपतिर्नाम अष्टमः सर्गः ॥

इदानीं सर्गांते कविभक्तानां शेषयति प्रातः प्रातः निचोलमच्युतमुरः संवीति पीतांशुकं नंदायास्तु गोकुलार्थं भवतु कीदृशः व्रीडाचंचलं लज्जया चलायमानं नयनयोर्न त्रयोरंचलं अर्पणं कटाक्षः राधाने राधामुखे आधाय अर्पयित्वा स्मेरं मुखं

मीषद्वास्ययुक्तं मुखं यस्य संस्मेरमुखकारणमाह कस्मिन्सति प्रातः उषसि अश्रु-
तं कृष्णनीलनिचोलं वस्त्रं यस्य श्यामवस्त्रधरं विलोक्य दृष्ट्वा अनुचरो धाया उरः
वक्षस्त्रलं संवीतपीतांशुकंपरिधानीकृतपीतांबरंचकितं सविस्मयं यथा स्यात्तथा
विलोक्य सखीसमूहस्वैरंशनैः हसति सति वस्त्रपरिवर्तनमालोक्य हास इत्यर्थः
विलक्षति विस्मयान्वितः विषयीति भावप्रसिद्धः शब्दः शार्दूलविक्रीडितं वृत्तं

॥ अथ तां मन्मथखिन्नारतिरसभिन्नां विषादसंपन्नां ॥

॥ अनुचितितहरिचरितां कलहांतरितामुवाच रहः सखी ॥ १ ॥

प्रणयकोपात्तृहरिमाधेक्षिप्येदानीं कृतपश्चात्तापां सखी आह अथेति अथानंतरं
मंगलार्थं वा सखी तां राधां उवाचोक्तवती कीदृशीं तां मन्मथेन कामेन खिन्नां दी-
नां पुनः कीदृशीं रतिरसेन भिन्नारहितां अतएव विषादेन दुःखेन संपन्नां
युक्तां अतएवानुवारंवारंचितितं हरेश्चरितं पुरा विलासो यथा तां कलहेन प्रीति-
कलहेनांतरितां व्यवहितां अत्र कलहांतरितानायायिकावर्धते तल्लक्षणं भर-
तेनोक्तं प्राणेश्वरं प्रणयकोपभरेण लभ्यं तंचाटुकारमचिरादवधार्य पश्चात् सं-
तप्यते मदनबन्धिशिखासहस्रैर्बाष्पाकुलानुकलहांतरितेति सा स्यादिति

॥ गुर्जरैरागेण यतिताले गीयते ॥

॥ हरिरभिसरति वहति मधुपवने ॥

॥ किमपरमधिकमुखं सखि भुवने ॥ १ ॥

॥ माधवे माकुरुमानि निस्मानमये ॥ ध्रु० ॥

गुर्जरैरागः यतितालस्तु हरिरिति अये हे मानिनि अभिमानवति राधे माधवे क-
ष्णे मानं अभिमानं माकुरु माकर्षीरिति प्रार्थनायां लोट् यतः मधुपवने वसंतवा-

मौनहृत्सतिहरिः अभिसरति स्वयमेवत्वदीयांसंकेतभूमिमगच्छतीति
हेसाखिराधेभुवनेपिगृहेपिअपरंअधिकसुखंअतिशयसुखंकिं अपितुनकिंचिद
स्तिनायकस्यस्वयमागमनात्कोपोनयुक्तइत्यर्थः

॥ तालफलादपिगुरुमतिसरसं ॥

॥ किंविफलीकुरुषेकुचकलशं ॥ २ ॥

अपिच तालेति हेराधेतालफलादपिकाठिप्येन स्थौल्येनवर्तुलत्वेनच ता
लफलादपिगुरुंअधिकंकुचकलशंस्तनघटंकिंकिमर्थविफलीकुरुषेकृष्णहस्त
व्यापारपरिशीलनाभावाद्वैफल्यमितिभावः कीदृशं अतिसरसंअतिशयर
सयुक्तं तस्मिन्दृष्टेयूनांरसाविर्भावात्पृथुदयाल्हादकरमिति यावत्

॥ कतिनकथितमिदमनुपदमचिरं ॥

॥ मापरिहरहरिमतिशयरुचिरं ॥ ३ ॥

ननुयदाहरिरागतस्तदात्ययानकथितमित्यतआह कतीति हेराधेइदंअ
नुपदंस्थाने अचिरंसंप्रतं कतिकतिवारान्मयानकथितं किंतुबहुक
थितमेवांकतदित्यतआह त्वंअतिशयरुचिरंअतिकमनीयं हरिरुष्णमाप
रिहरमावज्ञासीरितिमात्यज

॥ किमितिविषीदसिरोदिषिविकला ॥

॥ विहसतियुवतिसभातवसकला ॥ ४ ॥

एवंसुमुखींप्रत्याह किमितीतिविकलाअसायधानैर्द्रियाः किमिति कस्मान्
विषीदसि दुःखिताभक्षसि रोदिषिचक्रंदसि मद्युक्तनिराकरणात् इदा

नीविषदोरोदनंचव्यर्थाभिति सकलासंपूर्णापुवतिसंभातरुणसिमाजः भव
त्याविहसतिउपहासंकरोति तवेतिकर्मण्यपीतिकेचिदितेषष्टी

॥ मृदुनलिनीदलशतिलशयने ॥

॥ हरिमवलोकयसफलनयने ॥ ५ ॥

तार्हिकिकरोमीत्यतआह मृदुनलिनीदलेनकोमलपत्रेणशीलितेरुतेशयने
शय्यायांस्थितंहरिरुष्णमवलोकयपश्य दर्शनाभयनेनेत्रेसफलनयसफलेकुरु

॥ जनयसिमनसिकिमितिगुरुखेदं ॥

॥ शृणुममवचनमनीहितभेदं ॥ ६ ॥

विचारयंतींप्रत्याह हेराधेत्वंमनसिगुरुमहत्खेदं दुःखंकिमितिजनयसिउत्पा
दयसि तस्मान्ममवचनंवाक्यशृणु आकर्णय कीदृशंवचनंअनीहितःअ
नाकांसितोभेदोविरहोयन भवत्याहितमेववचनंवदामीत्यर्थःअतएवशृणु

॥ हरिमुपयातुवदतुबहुमधुरं ॥

॥ किमतिकरोषिटदयमतिविधुरं ॥ ७ ॥

कीदृशंवचनमित्यतआह हरिरिति हरिः रुष्णउपयातुत्वदतिकंआगच्छतु
बहुमधुरंतवानुनयवचनंवदतु त्वत्तदयमनःअतिविधुरंअतिविह्वलंकिमिति
करोषिनाकेचिद्योजनामित्यर्थः

॥ श्रीजयदेवभणितमंतिलालितं ॥

॥ सुखेयतुरसिकजनंहरिचरितं ॥ ८ ॥

श्रीजयदेवेति श्रीजयदेवभणितं उक्त हरिचरितं कर्तृ रसिकजनरूपेभ्यः
विक्रजनसुखयतुसुखिनं करोतु कीदृशं भवति ललितं अति मुदं श्राव्यमित्यर्थः
कीदृशं जन सुविनतिं अति विनययुक्तं पाठे

॥ स्निग्धेयत्परुषासियत्प्रणमतिस्तब्धासियद्रागिणि ॥

॥ द्वेषस्थासियदुन्मुखे विमुखतां यातासितस्मिन्प्रिये ॥

॥ तद्युक्तं विपरीतकारिणितवश्रीखंडचर्चाविषं ॥

॥ शीतांशुस्तपनो हिमं हुतवहः क्रीडामुदोयातनाः ॥ १ ॥

इदानीं प्रणतमपि प्रियमतिरोषात् त्यजंतीराधानिदतीसखीप्राह स्निग्ध इति
हो विपरीतकारिणि विपर्ययविधायि निराधे त्वं स्निग्धे मधुरवादिनि तस्मिन्प्रिये
रूपेण यत्पुरुषासिनिष्ठुरभाषिणोऽसि वर्तसे किंच तस्मिन्प्रिये प्रणमति सति विन
ययुक्ते सति यस्तत्त्वासि स्थाणुवत् स्थितासि यत्रागिणिसानुरागे प्रिये द्वेषस्था
सि असंतुष्टासि यत्तुन्मुखे संमुखे तस्मिन्प्रिये विमुखतां परावृत्ता यातासि
तस्मात् श्रीखंडचर्चाचंदनकथापितव विषमिव शीतांशुश्चंद्रस्तपनः सूर्य इव
हिमंतुषारः हुतवह अभिरिव क्रीडामुदः क्रीडासंतोषाः यातनावेदनावृत्तियुक्तमे
व योग्यमेव तव मदीयवचना विपरीतकारित्वात् विरोधालंकारः शार्दूलविक्री

डितवृत्तं

॥ अंतर्मोहनमौलिघूर्णनवलन्मंदारविस्त्रंसनः ॥

॥ स्तब्धाकर्षणदृष्टिहर्षणमहामंत्रः कुरंगीदृशां ॥

॥ दृप्यद्दानवदूयमानदिविषदुर्वारदुःखापदां ॥

॥ भ्रंशः कंसरिपोर्व्यपोहयतु वोश्रेयांसिवंशीरवः ॥ २ ॥

॥ इतिश्रीगीतगोविंदेमहाकाव्येकविराजश्रीजयदेवकृते ॥

॥ मुग्धमुकुंदवदनोनामनवमःसर्गः ॥ ९ ॥

इदानीं कविर्भक्तानां शिष्यति अंतरिति कसारिपोः कृष्णस्य वंशीरयो वेणुना
दः वः युष्माकं भक्तानां श्रेयांसि अशुभानि व्यपोहयतु खंडयतु कीदृशो वंशीरवः
कुरंगीदृशां हरिणनयनानां अतर्भो हनं मनो मोहः मौलिघूर्णनं साधुसाध्विति शि
रः कंपनं वलनं दारयिस्त्रं सनं गुंफितपारिजातपुष्पाधः पतनं सात्विकभावात्स्तं
ब्धाकर्षणं स्तब्धस्य आनिच्छोराकर्षणं दृष्टिर्हर्षणं नेत्रोत्साहः एतेषु सर्वेषु महामंत्रः
वंशीरवाकर्षे सर्वानायिकाः कामभावापन्ना भविष्यंतीति भावः पुनः कीदृशः दर्प
यद्विद्वानवैदेत्यैर्दूयमानां दिविषदां देवतानां दुर्वारा अनिवार्याः आपदः स्वसा
धनीभूताः विपत्तयस्तासां भ्रंशः नाशकः वंशीगवंश्रुत्वा दुःखितापि देवाः मुदमुद्वहं
तीत्यर्थः मूग्धो मूढः अलसः

॥ अत्रांतरे मसृणरोषवशमसीम ॥

॥ निःश्वासनिःसहमुखीमुखीमुपेत्य ॥

॥ सव्रीडमीक्षितसखीवदनं दिनांते ॥

॥ सानंदगद्गदपदं हरिरित्युवाच ॥ १ ॥

इदानीं सौत्कंठः कृष्णो राधां दृष्ट्वा अनुनयनाहं अत्रेति अत्रांतरे अस्मिन्
वसरे हरिः दिनांते संध्यासमये तां सुमुखीं राधां सुपेत्य समीपमागत्य सानं
दानि अतएव गद्गदानि कंठादव्यं निर्गच्छति यस्यां क्रियायां तदथाभवति तथा
वक्ष्यमाणं उवाच कीदृशीं राधां मसृणस्य कर्कशस्य क्रोधस्य वशां अधीनां
पुनः किंभूतां असीमस्य महतो निश्वासस्यानिः सहसोऽहं असमर्थं मुखं यस्याः सातां

कोपवदनामित्यर्थः पुनः किंभूतां सतीडं सलज्जं किं तं दृष्टं सख्याः वदनं मुखं यथा
सातां पश्य कृष्णचोष्टितमित्यर्थः

॥ देशवराडीरागेण आढवतालैर्गयिते ॥

। वदसियादिकिंचिदपि दंतं रुचिकौमुदी ॥

॥ हरतिदरतिमिरमतिधोरं ॥

॥ स्फुरदधरसंधिवेतववदनचंद्रमा ॥

॥ रोचयतिलोचनचकोरं ॥ १ ॥

॥ प्रियेचारुशीले प्रियेचारुशीले ॥

॥ मुंचमयिमानमनिदानं ॥

॥ सपदिमदनानलोदहतिमममानसं ॥

॥ देहिमुखकमलमधुपानं ॥ धृ० ॥

उक्तमर्थगीतेनाहवदसीति गीतस्यास्य देशवराडीरागः अष्टतालीतालः रागः

लक्षणं आरब्धगमनमुद्रानिद्राघूर्णायमाननयनयुग्माद्व्या सुखशायिनिनिज

वयिते देशवराडीभवेद्वीरितिलघुदुतौलघुश्चेत्यष्टतालीप्रकीर्तितेति गीतार्थ

स्तु हेचारुशीले मनोहरसदृत्ते प्रियेराधे त्वमयि अनिदानं अकारणं मानं मुंचत्यज

किमिति मानत्यागस्तत्राह मदन्नानलः कामाभिर्मममानसं दहति अतः कार

णात्सपदि दाहानंतरमेव मुखकमलमधुपानं मुखे वेषयंतस्त्वं धिमधुपानं देहि म

धुनावन्निद्राहः प्रशाम्यति ध्रुवपदं हेराधेत्वयि दयदा किंचिदपि वदसितदानव

दंतानांयारुचिः दीप्तिःसैवकौमुदीचंद्रज्योत्स्ना अतिघोरंअतिशयेनभयंकरं
 दरःभयंसएवतिमिग्मधकारंहरतिनाशयति अनुचतववहनचंद्रमाइवसः
 स्फुरदधरसीधवेदीप्यमानाधरामृतार्थं तादर्थ्यंचतुर्धा ममलोचनचकोरंनेत्र
 पक्षिविशेषंरोचयतिरुचिच्छांकारयति ममलोचनकोरंचकोरःपक्षिविशेष
 चंद्रामृतलोलुपोभवत्येव

॥ सत्यमेवासियदिसुमतिमयिकोपिनी ॥

॥ दोहेखरनखरशरघातं ॥

॥ घटयभुजबंधनंजनयरदखंडनं ॥

॥ येनवामवतिमुखजातं ॥ १ ॥

मृषारोषप्रकारयंतीमाहसत्यमिति हेसुदतिशोभनदंतेयदिमपिविषयेसत्य
 मवकोपिनीक्रोधवतीअसि तदाखरास्तीक्ष्णायेनखराःनखास्तेएवशगना
 राचास्तैर्घातंप्रहारंदेहि तेनापिचेन्नतुष्यसिताहिंभुजाभ्यांबंधनंघटयकुरुरदैः
 दंतखंडनंघातंजनयविरचय वाअथवायेनमुष्ट्यादिनासुखजातंसुखममूहोभव
 तितदेवकुरु प्रभूणांहिसापराधेषुजनेषुताडनबंधनखंडनादयोदंडाःसमुचिताः

॥ त्वमसिममभूषणंत्वमसिममजीवनं ॥

॥ त्वमसिममभवजलधिरत्नं ॥

॥ भवनुभवतीहमयिसततमनुरोधिनी ॥

॥ तत्रममत्तदयमतियत्नं ॥ ३ ॥

ननुयातप्रियासादंडंविधातुकिंमयाऽतआहं त्वमसीति हेराध्वेत्नंममजी
 वनंप्राणोसि त्वाविनास्थातुमशक्यत्वात् त्वममभूषणंअलंकारोसि त्वमम

भवजलधौसंसारसागरेरत्रमासि जातौजातौयदुल्लुष्टं तद्रत्नमभिधीयते इ
तिस्त्रीरत्नंउक्तं इहएतादृशेमयिभवतीसततनिरंतरंअनुरोधिनीअनुकूला
भवतु तवानुकूल्येममदृढदयंमनः अतियत्नंअतिशययत्नयुक्तंभवति तवानु
कूल्यार्थंअतिशययत्नंकरोतीत्यर्थः

॥ नीलनलिनाभमपितन्वितवलोचनं ॥

॥ धारयतिकोकनदरूपं ॥

॥ कुसुमशरबाणभावेनयदिरंजयसि ॥

॥ कृष्णमिदमेतदनुरूपं ॥ ४ ॥

नीलेतिहेतन्विकृशांगि नीलनलिनस्यनीलोत्पलस्येवाभाकांतिर्यस्यतत्तवलो
चनंकोकनदरूपंरक्तोत्पलसरूपतांधारयतिधत्तेरोषारुणत्वात् यदिइदंचक्षुः
कृष्णंश्यामंकुसुमशरःकामस्तस्यबाणः पुष्पाणितेभ्योभावउत्पत्तिर्यस्यमधुनस्ते
नरंजयसिरक्तंकरोषितदाणतद्रक्तरूपंअनुरूपंयोग्यंभवति यदिमधुपानंकरो
षितदानेत्रस्यरक्तत्वमुचितंनरोषादितिभावः

॥ स्फुरतुकुचकुंभयोरुपरिमणिमंजरीरंजयतु तवदृढदयदेशं ॥

॥ रसतुरसनापितवघनजघनमंडलेघोषयतुमन्मथनिदेशं ५

किंचप्रसन्नांवीक्ष्याह स्फुरत्विति हेराधेमणिमंजरीहारलतावत्कुचकुंभ
योःकुचकलशयोरुपरिस्फुरतुशोभतां सारत्नलतातवदृढदयदेशंवक्षःप्रदेशं
जयतुस्वरश्मिभिःशोभयतु तवजघनमंडलेनिबिडकटिपुरोभागदेशोरज्ञानापि
कांच्यपिरंसंतुशब्दं करोतु साकांचोर्मन्मथनिदेशंकामाक्षाघोषयतुशब्दायतां
वचनचातुर्येणस्फुरतुत्रणिमंजरीरसतुरसनादिइत्यादिनाविपरीतरतंयाचते

॥ स्थलकमलगंजनंममहृदयरंजनंजनितरातिरंगपरभागं ॥

॥ भणमसृणवाणिकरवाणिचरणद्वयंसरसलसदलककरागं ॥

हेमसृणवाणिस्निग्धवचनेभणाज्ञापयअहंतवचरणद्वयंसरंसःसांद्रःसहरसेनशं
गारेणवर्त्ततेइतिवासरसंयथास्यादेवलसत्शोभमानः अलक्तकरागोयावक
रागोयत्रएतादृशंकरवाणिकुर्यांप्रार्थमायांलोड् कथंभूतंचरणद्वयंस्थलकमल
स्वगंजनंतिरस्कारकंसदृशमित्यर्थः पुनःकीदृशं ममहृदयरंजनंअनुराग
कारकं पुनःकीदृशं जनितउत्पादितोरतिरंगेसुरतकौशलेसंभोगरागस्य
वापरभागःपरस्परशोभायेन मयाऽलक्तकेनचेदिदंरज्यते तदेदमपिक्वीच
बंधादौममहृदयेलभेलमांमत्परांशोभांपरस्परंदास्यतीतिभावः

॥ स्मरगरलखंडनंममशिरसिमंडनं ॥

॥ देहिपदपल्लवमुदारं ॥

॥ ज्वलतिमयिदारुणोमदनकदनानलो ॥

॥ हरतुतदुपहितविकारं ॥ ७ ॥

स्मरेति त्वंददारंमनोहरपदपल्लवममशिरसिमंडनंअलंकारमिवदेहिअर्पय
कीदृशंपदपल्लवंस्मरगरलस्यकामविषस्यखंडनंनाशकंकामपीडानिवर्त्तकमि
त्यर्थः मयिदारुणः क्रूरकर्मांमदनकदनानलःकामपरितापबन्धिःज्वलतिदीप्य
तेपदपल्लवंकर्तुं तदुपहितविकारंमदनरुतोपतापंहरतु शिरःपीडानिवर्त्त
नेनशरीरपीडानिवृत्तिरितिश्चिरसिदानं अथवापल्लवंच्छादितशिरसः मूर्ध
तापोनभवतीति.

॥ इतिचटुलचाटुपटुचारुमुरवैरिणो ॥

॥ राधिकामधिवचनजातं ॥

॥ जयतिजयदेवकविभारतीभूषितं ॥

॥ मानिनीजनजनितशातं ॥ < ॥

॥ इतिश्रीगीतगोविंदेऊनविंशतिमःप्रबंधः ॥ १९ ॥

इतीति इत्यमुनाप्रकारेणमुरवैरिणःकृष्णस्यराधिकांअधिअनुराधिकांलक्षी
कृत्यप्रोक्तं वचनजातंवाक्यसमूहोजयतिउत्कर्षेणवर्द्धते कीदृशंचटुलंचा
टुप्रीतियुक्तंचटुचतुरं चारुसुकुमारं पुनःकीदृशंचयदेवकवेःभारत्यावाण्याः
भूषितंमानिनीजनस्यजनितंशातंसुखंयेनतत्तादृशं जयतिपद्मावतीरमणज
यदेवकविभारतीभूषितमतिशातंभितपाठांतरेपद्मावतीजयदेवस्यपत्नीत
स्याःरमणोवल्लभोयोजयदेवस्तेनभारतीसंज्ञायाकवित्वंविर्णितं पुनःकीदृशंचअ
तिशातंअतिशायितमुख्यस्मान्तादृशमितिर्व्याख्यानंभदंतथासातिपौनरुक्त्या
पत्तेःप्रथमपाठस्तुसमीचिनएव

॥ परिहरकृतातंकेशंकांत्वयासततंधन ॥

॥ स्तनजघनयाक्रांतेस्वांतेपरानवंकाशिनि ॥

॥ विशतिवितनोरन्योधन्योनकोपिममांतरं ॥

॥ स्तनभरपरीरंभारंभेविधेहिविधेयतां ॥ १ ॥

इदानीमात्मानंनिरपराधंज्ञापयन्संभोगार्थंप्रोत्साहयन्नाहु परिहरेति हेकृतातं
कोविहितकोपेराधेवंशंक्रांत्यजत्वयाक्रांतेव्याप्तेसतिवितनोःकामादन्योधन्यः

जनः कोपिममांतरं अभ्यंतरं न विज्ञाति न प्रविज्ञाति कीदृश्यात्प्राघने कठिने स्तन
जघने यस्याः तथा कीदृशे स्वांते अतएव परानवकांशिनि अन्यस्यावकाशश्च
हे प्रणायिनि यतो ममांतरं काम एव विज्ञाति अतस्तनभरपरिरंभारंभे स्तना
तिशया लिंगनोद्योगे विधीयतां कर्तव्यतां विधेहि कुरु मां मालिगेत्याशयः

॥ मुग्धे विधेहि मयि निर्दयदंतदंशं ॥

॥ दोर्वलिबंधनिविडस्तनपीडनानि ॥

॥ चंडित्वमेव मुदमंचय पंचबाण ॥

॥ चंडालकांडदलनादसवः प्रयांति ॥ २ ॥

यद्येवं प्रत्येषितदामय्यापराधानुकुलदंडमाचरेत्याह मुग्धेति हे मुग्धे मूढे
मंदारिवा मयि निर्दयदंतदंशं दधारहितदंतक्षतं विधेहि कुरु किंच दोर्वलि
बंधो भुजलताबंधस्तेन निविडदंडयथास्यात्तथा स्तनाभ्यां पीडनानि विधेहि हे
चंडिकोपनशीले त्वमेव मम मुदं प्रीतिं अचजनयनत्वन्वस्यां ममानुराग इत्यर्थः
उद्वहेति पाठे कुरु नोचेत् पंचबाणः कामः स एव चंडालस्तस्य कांडदलनाद्वा
णक्षतात् असवः मम प्राणाः प्रयांति गच्छंति अतो मयि प्रसीदेत्यर्थः

॥ शशिमुखितवभ्रातिभंगुरभूर्युवजनमोहकरालकालसर्पः ॥

॥ यदुदितभयभंजनाय यूनां त्वदधरसीधुसुधैव सिद्धमंत्रः ॥ ३ ॥

ननु कोपो नास्तेत्यत आह शशीति हे शशिमुखि चंद्रवदने तव भंगुरभूकुटिः कु
टिलाभूर्भाति शोभते कीदृशी युवजनानां तरुणजनानां मोहनाय करालाभीष
णा कालसर्पः रुष्णाद्दिव्यधूः तस्याः भुवः सकाशादुदितं उत्पन्नं यद्वयंतस्य भंजना
यनाशाय यूनां तरुणानां तवाधरसीधुमद्यतं देवे सुधापानसाम्यामाधुष्याच्च

सेवसिद्धमंत्रःसाधितमंत्रःविषापहरणार्थअभरपानदत्त्वा तवकोपसर्पदष्टस्य

ममजीवनसंपादयेतिभावः

॥ व्यथयतिवृथामौनंतन्विप्रपंचयपंचमं ॥

॥ तरुणिमधुरालापैस्तापंविनोदयदृष्टिभिः ॥

॥ सुमुखिविमुखिभावंतावाद्धिमुंचनवंचय ॥

॥ स्वयमतिशयस्निग्धोमुग्धेप्रियोहमुपस्थितः ॥ ४ ॥

व्यथयतीति हेतन्विसुंदरि तववृथामौनंमंन्यथयसि मांशतिज्ञातव्यंत
स्मात्हेतरुणिमधुरालापैःकोमलवचनैः पंचमरागंप्रपंचय उद्गिर दृष्टि
भिःअवलोकनैस्तापमानसतापंविनोदयअपसारय हेसुमुखिसुबदनेविमुखी
भस्वंदुष्टदृष्टिवांविमुंचत्यज हेमुग्धेज्ञानशून्ये अहंप्रियःस्वयंआकरणांविनैव
उपस्थितःआगतःअतएवमेयचननवंचयनोल्लंघस्व कीदृशःप्रिय अतिश
यस्निग्धःमहावत्सलःस्वयमागतःहातुंनोचितमितिभावः

॥ बंधूकयुतिबांधवोयमधरःस्निग्धोमधूकच्छवि ॥

॥ गंडश्रृंङ्गिचकास्तिनीलनलिनश्रीमोचनलोचनं ॥

॥ नासाभ्येतितिलप्रसूनपदवींकुंदाभदंतिप्रिये ॥

॥ प्रायस्त्वन्मुखसेवयाविजयतेविश्वंसपुष्पायुधः ॥ ५ ॥

अधुनामानापनोदनापतदंगस्तुतिकरोति बंधूकेति हेचंडिकोपनशीले
तवाममधरः बंधूकपुष्पस्ययुतिः कांतिस्तस्याबांधवोमित्रसदृशश्चकास्तिशो
भते तयास्निग्धाधिकरणःगंडःकपोलश्चकास्तिकीदृशः मधुकपुष्पवत्छवि

दीप्तिर्वस्वसः तयातंबलोचननेत्रनीलनलिनभ्रिपंनीलोत्पलस्यंकांतिमोच
यति तवनासानासिकातिलप्रसूनस्यातिलपुष्पस्यप्रदवीमार्गसादृश्यमित्यर्थः
अभ्येतिप्राप्नोति हेकुंदाभदंति कुंदपुष्पस्येवाभायेषांतादृशादंतायस्यास्तादृ
शिहेप्रियेवलभेप्रापइतितर्क्याभिप्रसिद्धः पुष्पायुधः पुष्पमेवायुधंशस्त्रयस्यसः का
मस्त्वन्मुखसेवयाविश्वंजगद्विजयतेवशीकरोतीत्यर्थः यानिकामस्यपुष्पायुधा
नितानिबन्धूकमधूकनिलोत्पलतिलकुंदपुष्पादीनिस्त्वन्मुखेवर्त्तंतइतिसेवाकार
बन्धूकइतिदुपहरियामधूकइतिमहुआंइतिकन्यकुब्जभाषायां

॥ दृशौतवमदालसेवदनमिंदुमत्यान्वितं ॥

॥ गतिर्जनमनोरमाविधुतरंभमूरुद्वयं ॥

॥ रतिस्तवकलावतीरुचिगचित्रलेखेभ्रुवा ॥

॥ वहोविबुधयौवनंवहसितन्विपृथ्वीगता ॥ ६ ॥

दृशाविति अहोइत्याश्चर्यं हेतन्विसुंदरि त्वंपृथ्वीगताभूम्यास्थितापि
विबुधयौवतं देवयुवतीनांसमूहंवहसि केनप्रकारेणेत्यतआह तवदृशौन
यनेमदेनालसेमंधरे अवलोकनायमंदायतः तववदनंमुखंइदुमत्याचंद्रबुध्या
अन्वितंयुक्तं त्वन्मुखदर्शनेनसादृश्याच्चंद्रबुद्धिर्भवतीत्यर्थः तवगतिर्गमनंज
नमनोरमा तवोरुद्वयंजंघायुग्मंविधुतास्वशोभयातिरस्कृतारंभाकदलीये
नतवरतिःमुरतक्रीडाकलायती कलमकलाकौशलयुक्ता तवभ्रुवोरुचि
राचित्राणालेखायोस्ते यथाचित्रेन्रूयामालेखाबिलिख्यसि तथेति तदं
नयापदयोजनयामदालसाइदुमती मनोरमा रंभाकलावतीचित्रलेखा
संज्ञकाःअप्सरसःप्रतिपादिताः पृथ्वीगतेत्यपिच एकस्यामपित्वायिसर्वा
सामप्सरसांगुणाःवर्त्तंतइत्याश्चर्यं प्रेयोनांमालंकारःपृथ्वीकंचेदलंदः

॥ प्रीतिवस्तनुतांहरिःकुवलयपीडेनसार्धरणे ॥
 ॥ राधापीनपयोधरस्मरणरुत्कुंभेनसंभेदवान् ॥
 ॥ पत्रेविभ्यतिमीलितिक्षणमपिक्षिप्रंतदालोकना ॥
 ॥ द्वयामोहेनजितंजितंजितमभूत्व्यालोलकोलाहलः ॥ ७ ॥
 ॥ इतिश्रीगीतगोविंदेमहाकाव्येकविराजश्रीजयदेवकृते ॥
 ॥ मानिनीवर्णनेचतुरचतुर्भुजोनामदशमःसर्गः ॥ १० ॥

कविःसर्गातेआशिषंप्रयुक्ते प्रीतिमिति हरिःरुष्णोवःयुष्माकंगायतांशृण्व
 तांप्रीतिमानंदंतनुतांविस्तारयतु कीदृशःरणसंग्रामेकुवलयापीडेनकंसह
 स्तिनासार्द्धसह कुंभस्थलेहस्तेनसंभेदवान्संबद्धःअतस्तत्रकुंभेराधापीनप
 योधरस्मरणरुत्राधिकाया मांसलस्तनस्मृतियुक्तःहस्तिदर्शनेनपीनकुचस्मर
 णंयुज्यतएव तदुक्तं सदृशादृष्टिचिन्ताद्याःस्मृतिजीवस्यबोधकाः पत्रेवा
 हनेविभ्यतिभयंगतेसति अथचमीलितिमृतेसतिजितंजितंजितमिति
 कंससंबंधीव्यालोलश्चचलःकोलाहलः अभूत्जातःकंसोबालेनजितःइतिसर्वै
 र्जनैःकलकलशब्दःरुतइत्यर्थःवचनकौशलेनमानिनीमानदानात्चतुरःचतु
 र्भुजःरुष्णोयत्र

॥ सुचिरमनुनेनप्रीणयित्वामृगाक्षीं ॥

॥ गतवतिरुतयेकशवेकुंजशय्यां ॥

॥ रचितरुचिरभूषांदृष्टिमोक्षेप्रदोषे ॥

॥ स्फुरतिनिरवसादांकापिराधांजगाद ॥ १ ॥

अधुनाराधांप्राप्तितत्सखीब्रूते रुचिरमिति कापिसखीप्रदोषेरजनिमुखेस्फुर
तिदीप्यमानेसतिप्राप्तेइत्यर्थः राधांजगाद वक्ष्यमाणाभितिशेषः कस्मिन्सति
केशवेरुष्णेअनुनयेनप्रीतिवचनेन रुचिरंबहुकालंमृगाक्षीराधांप्रीणयित्वा
संतोषयित्वा कुंजशय्यालतागृहशयनंगतवातिसति कीदृशेकेशवेरुतवेषेरुत
शृंगारालंकारेराधायाइति कीदृशीराधां रचिताकृतांरुचिरामनोहराभूषालं
कारोयया कृष्णस्येति अन्योन्यालंकारकरणेनान्योन्यरागःसूचितः कीदृशे
प्रदोषे अंधकाराधिक्येनदृष्टिमुष्णातीति दर्शचोरेके पुनः कीदृशीराधां
निरवसादांनिर्गतः मानसभंगरूपोऽवसादःउपतापोयस्यास्तां

॥ वसंतरागेणरूपकतालैगियते ॥

॥ विरचितचाटुवचनरचनंचरणैरचितप्रणिपातं ॥

॥ संप्रतिमंजुलवंचुलसीमनिकेलिशयनमनुयातं ॥

॥ मुग्धेमधुमथनमनुगतमनुसरराधिके ॥ ध्रु० ॥

वसंतरागः उक्तार्थगीतेनाह विरचितेति हेराधिके मुग्धेमूढे अनुगतंअनुक
लं मधुमथनंरुष्णं अनुसरअनुगच्छ विरचिताउक्ताचाटुप्रियावचनरचना
परंपरायेनतं पुनःकीदृशं चरणेषादेरचितःरुतःप्रणिपातःप्रणामोयेनतं त
न्मानभंगाय पुनःकीदृशं संप्रतिइदानीमंजुलमनोहरोऽशोकोवेतसावात
स्यसीमनिपर्येततटे केलिशयनंसुरतार्थशय्यांअनुयातंप्राप्तमित्यर्थः अतस्त्व
याशीघ्रंगंतव्यमिति

॥ धनजघनस्तनभारभरेदरमंथरचरणविहारं ॥

॥ मुखरितमणिमंजीरमुपैहिविधेहिमरालविकारं ॥ २ ॥

ताम्रोत्साहयंतीत्वरयति घनेति घनयोर्मांसलयोर्जघनस्तनयोर्भारस्यभरो
भाराधिक्ययस्यास्तत्संबोधनेदरमंथरईषमंदश्चरणविहारःपादक्रमोपस्यांकि
यायां मुखरितःशब्दितःमणिमंजीरोमणिसहितमंजीरोयस्यां क्रियायांतंरु
ष्णमुपैहिउपगच्छअतएवमरालानाराजहंसानांविकारंविलासंविधेहिक्व

॥ शृणुरमणीयतरंतरुणजिनमोहनमधुरिपुरावं ॥

॥ कुसुमशरासनशासनबांदिनिपिकनिकरेभजभावं ॥ ३ ॥

अन्यमप्युद्गीपनविभावंवर्णयति शृण्वति त्वंरमणीयतरंअतिमनोहरंश्रा
व्यं तरुणीजनानांमोहनंमधुरिपोःरुष्णस्यरावंवंशशब्दंशृण्वाकर्णय मधुप
विरावमितिपाठे भ्रमरशब्दं किंचपिकनिकरे कोकिलसमूहे कुसुमान्ये
वशरासनंधनुर्यस्यतादृशःकामस्तदाज्ञातयाबांदिनिस्तावकेसति भावंरुष्णे
ऽनुरागंभजआश्रय हेमानिन्यःमानंत्यक्कायूंभजनंकुरुतेति कोकिला
घोषयंतीत्यर्थः

॥ अनिलतरलकिसलयनिकरेणकरेणलतानिकुरंबं ॥

॥ प्रेरणमिवकरभोरुकरोतिगतिंप्रतिमुंचविलंबं ॥ ४ ॥

अनिलेति हेकरभोरु कनिष्ठांतोमणिबंधपर्यंतंकरस्यबाहिर्भागस्तद्बदूरुजंघा
द्वयंस्यास्तत्संबोधनं गतिंगमनंप्रतिविलंबमुंच शीघ्रंगच्छेतियावत् यतः
लतानिकुरंबंलतासमूहंअनिलेनतरलश्चंचलोयःकिसलयनिकरः पल्लवसमूह
स्तद्रूपेणकरेणहस्तेनतवप्रेरणमिवज्ञापनमिवर्करोतिअचेतनालतापित्वांप्रेरय
तिकिंपुनरहं

॥ स्फुरितमनंगतरंगवशादिवसूचितहरिपरिरंभं ॥

॥ पृच्छमनोहरहारविमलजलधारममुंकुचकुंभं ॥ ५ ॥

अपिचस्फुरितमिति हेराधेत्वामुंकुचकुंभस्तनद्वयंपृच्छ सम्यग्गतिवर्तुलत्वात्काठिन्यत्वाच्चकुंभसाम्यं कीदृशंकुचकुंभं अनंगस्यकामस्येतरंगाविकारास्तद्वशादिवस्फुरितंसकंपं अतएवसूचितःहरेःपरिरंभः आलिंगनयेनअन्योपिकलशोनांतरंगैःप्रेर्यमाणः सकंपोभवति इवशब्दोऽत्रोत्प्रेक्षकाद्योतकःपुनःकीदृशं मनोहरोयःहारःसएवविमलानिर्मलालधारायत्र

॥ अधिगतमखिलसखीभिरिदंतववपुरपिरतिरणसज्जं ॥

॥ चंडिरसितरशनारवडिंडिमभिसरसरसमलज्जं ॥ ६ ॥

अधिगतमिति हेचंडि अत्यंतकोपनेइत्याक्षेपेसंबोधनंअखिलसखीभिरपितवेदं वपुःशरीरंरतिरणेसुरतसंग्रामेसज्जंसज्जं अधिगतंज्ञातंतवमनसिअभिमानोनास्तीत्यर्थः एवंसतिरसिताशब्दितारसनासुद्रघाटिकासैवआरवाडिंडिमोवाद्यविशेषोयस्याक्रियायांसरसंसोत्कंठययास्यात्तथा अलज्जंलज्जाराहितंययास्यात्तथाऽभिसररुष्णमित्यध्याहारः

॥ स्मरशरसुभगनखेनसखीमवलंब्यकरेणसलीलं ॥

॥ चलवलयकणितैरवबोधयहरिमपिनिजगातिशीलं ॥ ७ ॥

स्मरोति हेराधेत्वंकरेणहस्तेनसखीमवलंब्यसलीलंसखिलांसंययास्यात्तथा चलगच्छकीदृशेनकरेणस्मरशरवत्कामबाणवत्सुभगानिसुंदराणिनखानियस्मि

नृणेशस्त्राणि भवति रतिरनेतुत्वमस्त्रान्येव स्मरस्य शस्त्राणोतिभावः गत्वा च
 वलयकणितैः कंकणशद्वैः हारैरुष्णं अवबोध्य अहमागतेति ज्ञापयेत्यर्थः; अ
 पिक्रियासमुच्चये कथं भूतं हरिं निजे आत्मनि गतिर्धस्य स निजगतिः कामस्त
 स्मिन् शीलसमाधिश्चित्तैकाग्र्यस्य कामपरवशाभित्यर्थः

॥ श्रीजयदेवभाणितमधरीकृतहारमुदासितवामं ॥

॥ हरिविनिहितमनसामधितिष्ठतुकंठतटीमभिरामं ॥ ८ ॥

॥ इति श्रीगीतगोविंदे विंशतिमः प्रबंधः ॥

श्रीजयदेवेन श्रीजयदेवेन भाणितं गीतं हरौ रुष्णे विनिहितमारोपितं मनश्चित्तं
 यैस्तेषां भक्तानां कंठतटीं अविरामं सर्वदा अधितिष्ठतु कंठदेशे वसतिव्यर्थः; अ
 धिशोडश्याशामाधारिकर्म कीदृशं भाणितं अधरीकृतः स्वगुणैर्हो नः कृतः मु
 क्तहारो येन पुनः कीदृशं उदासीनतास्वगुणैस्तिरस्कृता वामासुंदरी येन यद्यपि
 हारस्परमणं च कंठदेशस्थितस्य याशोभातः प्रदत्तं स भवति तथापि तयोरागि
 णामेव शोभाप्रदत्वं न तु मुमुक्षूणां तन्नीपिता रूप्य एव न तु सर्वदा जयदेवभाणितं तु
 रुष्णकथात्वेन हारापेक्षया चाधिकमित्यर्थः

॥ सामांद्रश्यतिवश्यति प्रियकथां प्रत्यंगमालिङ्गनैः ॥

॥ प्रीतियास्यति रंस्यसे सखिसमागत्योति चिंताकुलः ॥

॥ सत्त्वां पश्यति वेपते पुलकयत्यानंदतिस्विद्यति ॥

॥ प्रत्युद्रच्छति मूर्च्छति स्थिरतमः पुंजे नि कुंजे प्रियः ॥ १ ॥

इदानीं सखीरुष्णस्य स्नेहातिशयमाह सामाभिति हेराधेसप्रियः रुष्णः

स्थिरः निश्चलः तमः पुंजे अंधकारसमूहेऽन्यत्र तस्मिभिकुंजेलतागृहेत्वाप्य
 श्यति ध्यानेन दृष्ट्वापि किमियं पुरुषं मधुरं बहिष्यतीति भयात् वेप्रेते कपते पुलक
 यति अंगानीत्यर्थात् ध्यानेनैव त्वदालिंगनं पारिकल्प्य सरोमांचो भवतीत्यर्थः
 ध्यानेन त्वत्सुरतकलिं पारिकल्प्य स्विद्यति पश्चात्कलिकृत्वा उत्थाय गंतुं प्रवृत्ता
 यां त्वपि प्रत्युद्गच्छति प्रत्युत्थानं करोति ततः ध्यानेन विच्छेदे त्वामदृष्ट्वा मूर्छति
 कीदृशः प्रियः चित्ताकुलः चित्तापुक्तः इतीति किं हे सा खिसारा धामां
 क्ष्यति अनुकूलतया ईक्षते दृष्ट्वा च प्रियकथां मनोहरां कथां वक्ष्यति वादिष्यति
 उक्ताप्रत्यंगं प्रति अवयवं प्रति आलिंगनैः प्रीतिं संतोषं यास्यति प्राप्स्यति
 समागम्य भिलित्वारंभ्यते मया सह कीडिष्यति इति प्रभ्रंसमागम्येति पूर्वाहं स
 वेत्रयोज्यं दीपकालंकारः शार्दूलविक्रीडितं वृत्तं

॥ अक्ष्णोर्नाक्षिपदं जनः श्रवणयोस्तापिच्छगुच्छावलीं ॥

॥ मूर्ध्नि श्यामसरोजदामकुचयोः कस्तूरिकापत्रकं ॥

॥ धूर्तानामभिसारसत्वरत्नदं विष्वक्निकुंजे साखि ॥

॥ ध्वांतं नीलनिचोलचारुसुदृशां प्रत्यंगमालिंगति ॥ २ ॥

गमनकालयोग्यं अंधकारं वर्णयति अक्ष्णोरिति हे सा खिराधे ध्वांतं अंधकारः
 सुदृशानां यिकानां प्रत्यंगं प्रत्यवयवं आलिंगति आल्लिष्यति किं कुर्वत् अक्ष्णो
 र्नेत्रयोरंजनं कज्जलं निक्षिपत् विन्यस्यत् श्रवणयोः कर्णयोः तापिच्छगुच्छाव
 लीं तमालपुष्पस्तबककर्णपूरपांकिनिक्षिपत् कुचयोः स्तनयोः कस्तूरिकाप
 त्रकं मृगमदपत्रावलीं निक्षिपत् मस्तकेश्यामसरोजदामनीलकमलमालां निक्षि
 पत् कीदृशीनां मुदृशां धूर्तानां परिर्वचकानां पुनः कीदृशीनां विष्वक् सवंत्रा
 निकुंजेलतागृहे अभिसारसत्वरंगमनाय साहसं दृष्ट्वा सांस्तस्तासां कीदृशं ध्वांतं

नीलनिचोलवत्श्यामवस्त्रवत्चाक सदृशमित्यर्थः नीलवस्त्रस्थानेध्वातंजा
तमित्यर्थः अतोमूषणादिनिर्माणेनापेकालातिक्रमोनयुक्तशतिभावः

॥ काश्मीरगौरवपुष्पामभिसारिकाणा ॥

॥ मावद्धरेस्त्रमभितोमणिमंजरीभिः ॥

॥ एतत्तमालदलनीलतमंतमिच्छं ॥

॥ तत्प्रेमहेमनिकषोपलतांतनोति ॥ ३ ॥

अंधकारमेववर्णयति काश्मीरेति हेराधेएतत्तमिच्छंअंधकारःतत्प्रेमतासा
मभिसारिकाणांयत्प्रेमप्रीतिस्तदेवहेमसुवर्णतस्यनिकषोपलतां घर्षणपाषा
णतांतनोतिविस्तारयति कीदृशंतमिच्छंकाश्मीरकुंकुमतद्द्वैरपीतंवपुर्यासां
तासामभिसारिकाणांस्त्रीणांमंजरीभिःमणिकिरणैःअभितःसर्वतःआवद्राक
तरेखायस्मिन्तमालदलंनूतनपत्रंतद्वनीलतमंअतिश्यामं कांतार्थिनीतुयाया
तिसंकेतंसाभिसारिकेत्यमरः इत्यभिसारिकालक्षणं अभिसारिकाणांप्रेमपरि
क्षासमयस्त्वयमेव यदंधतमसिगमनमिति

॥ हारावलीतिरलकांचनकांचिदाम ॥

॥ केयूरकंकणमणिद्युतिदीपितस्य ॥

॥ द्वारेनिकुंजमिलयस्यहरिंनिरीक्ष्य ॥

॥ ब्रीडावतीमथसखीनिजगादराधां ॥ ४ ॥

हारावलीति अथानंतरं सखीराधांनिजगाद पुनरपिउवृचकथंभूतांराधांनि
कुंजनिलयस्यलतागृहेमेवनिलयंनिभृतगृहंतस्यद्वारेहरिरूपंनिरीक्ष्यदृष्ट्वा श्री

डावर्तोलज्जांअस्मिन्मयाकतीनिनिष्ठुराणिवचंसिउक्तानिसंप्रतितत्समक्षं
 कथयामातिलज्जा कीदृशस्यनिलयस्म मुक्ताहस्मध्यद्युमणेःद्युत्याकांचनकां
 चीदाम्नःसुवर्णकांच्यारसनायाःकेयूरस्यबाहुभूषणद्युत्याःस्पृणतेषुखचितायेम
 णयस्तेषांद्युत्यास्युयेमणयस्तेषांशुत्यादीपितस्यप्रकाशितस्यएतेनध्वांतेपिदर्श
 नयोग्यताउक्ता

॥ वराडीरागेणआडवतालैगीयते ॥

॥ मंजुतरकुंजतलकेलिसदने ॥ प्रविशराधे

॥ माधवसमीपमिहविलस ॥ रतिरभसहसितवदने ॥ १ ॥

तदेवगीतेनाह वराडिरागे मंजुतरेपि हेराधेरतिरभसेनसरतोत्साहेनहसि
 तं हास्ययुक्तंवदनंमुखंयस्यास्तत्संबोधनं इहअस्मिन्मंजुतरंमनोहरंनिकुंजा
 भ्यंतरदेशस्तदेवकेलिसदनंकीडागृहंतस्मिन् माधवसमीपंप्रविशगच्छपश्चा
 द्विलसक्रीडांकुरु

॥ नवभवदशोकदलशयनसारे ॥

॥ प्र०॥ कुचकलशतरलहारे ॥ २ ॥

अपिच नवेति हेकुचकलशयोश्चंचलहारोमुक्ताहारोयस्यास्तत्संबोधनं हे
 राधेइहकीडागृहेमाधवसमीपंप्रविशविलसच कीदृशे इह नयानिनूतना
 निभवंतियानिअशोकदलानिपर्णानितंरुताशय्या रुष्णशय्यातदेवसारोम
 हाधनंयस्मिन्

॥ कुसुमचपरचितशुचिवासगेहे ॥

॥ प्र० ॥ कुसुमसुकुमारदेहे ॥ ३ ॥

कुसुमेति हेकुसुमकसुकुमारदेहोयस्यास्तत्संबोधनं कीदृशेइह कुसुमचयेनपुष्प
समूहेनरचितंरुतं शुचिअनुपहतनायिकांतरेणानुपभुक्तयद्वासगृहतत्राविलस

॥ मृदुचलमलयपवनसुरभिशीते ॥

॥ प्र० ॥ रसवलितललितगीते ॥ ४ ॥

मृदुचलेति हेरसवलितंरुतंललितंमनोहरंगीतययातत्संबुद्धिः हेराधे इह
केलिसदनेयिलस कीदृशेइह चलश्चंचलोयमलयपवनस्तेनसंपर्कवशा
त्सुरभिएवंभूतंसत्शीतलंतस्मिन्

॥ विततबहुवाछिनवपल्लवघने ॥

॥ प्र० ॥ चिरमीलितपीनजघने ॥ ५ ॥

विततेति हेचिरमीलिते बहुकालेअन्योन्यसंबंधे पीनेमांसलेजघनेयस्या
स्तत्संबुद्धिः हेराधेइहविलस कीदृशेइह वितताइतस्ततोवीशीर्णाबहुवलयः
वलयस्तासांनवपल्लवास्तैर्घनेनिबिडे शयनमित्पद्याहरः निबिडशयनेत्यर्थः

॥ मधुमुदितमधुपकुलकलितरावे ॥

॥ प्र० ॥ मदनरभसरसभावे ॥ ६ ॥

मध्विति हेमदनरभसःकामरभसःशृंगारभावोऽभिप्रायोयस्यास्तत्संबुद्धिः की
दृशेइह मधुनिपुष्परसेमीलितानितत्पानार्थमित्यर्थः यानिमधुपकुलानिभ्रमर
समूहास्तैःकलितःरुतोरावःशब्दोयस्मिन्

॥ मधुतरलपिकनिकरनिनदमुखरे ॥

॥ प्र० ॥ दशनरुचिरुचिरशिखरे ॥ ७ ॥

मधुतरलेति हेदशनरुचिरे तत्रदंतदोषिरेवरुचिरांशखरंमाणिक्यविशेषो
 यस्यास्तत्संबुद्धिः कीदृशेह मधुनापुष्परसेनतरलशृङ्गलःपिकनिकरोभ्रम
 रसमूहस्तस्यनिनदेनशब्देनमुखरेशद्वययिते एकदादिमबोजाभंमाणिक्यांशख
 रंविदुःइतिशाश्वतः

॥ विहितपद्मावतीमुखसमाजे ॥

॥ कुरुमुरारेमंगलशतानिभणतिजयदेवकविराजराजे ॥८॥

॥ इतिश्रीगीतगोविंदेएकविंशतिमःप्रबंधः ॥

विहितेति हेमुरारुष्णत्वंजयदेवकविराजेमंगलशतानिकुरु कीदृशे जय
 देवकविराजे विहितःकृतःपद्मावत्याःस्वास्त्रियःसुखसमाजःसभासमूहोयस्मिन्
 एतेनस्वनायिकायामेवप्रेमाविशयोदर्शितः नत्वन्यस्याः पुनःकीदृशे भण
 तिचगुणान्वदति कचित्प्रविशराधेमाधवसमीपभाणतेतिपाठः

॥ त्वांचित्तेनचिरंवहन्नयमतिश्रांतोभृशंतापितः ॥

॥ कंदर्पेणचपातुमिच्छातिसुधासंवाधबिंबाधरं ॥

॥ अस्यांकंतदलंकुरुक्षणमिहभ्रूक्षेपलक्ष्मीलव ॥

॥ क्रीतेदासइवोपसेवितपदांभोजेकुतःसंभ्रमः ॥ १ ॥

त्वामिति हेराधे अयंरुष्णस्तयसुधाऽमृतेनसंवाधंगहनंविंबाधरंपातुमिच्छति
 कीदृशःरुष्णःयतःचित्तेनमनसात्वांचिरंवहन्अतिश्रांतः यतःकंदर्पेणभृशं
 तापितःअन्योपिभारुवाहीसूर्यतापितश्चजलानिपातुमिच्छतिइदित्यर्थः तत्त
 स्मादस्यरुष्णस्यांकंक्रोडंघणंमुहूर्तमात्रंभलंकुरुभूषय तस्मिन्पुनस्तुविभेमीत्य

तआह इहंरुणोसंभ्रमःभयंकृतःकीदृशोइह दासइवं सेवकइवस्थिते पुनः
कीदृशोभ्रक्षेपःकटाक्षक्षेपःसएवंलक्ष्मीः संपत्द्रव्यंतेनलयक्रीतेनूतनःक्रीतोदा
सोऽतिभीतोभवतीतिभावः अतएवउपसेवितंपदांभोजंचरणकमलंयेन

॥ सांससाध्वससानंदगोविंदेलोललोचना ॥

॥ सिंजानामंजुमंजीरंप्रविवेशनिवेशनं ॥ २ ॥

सेति साराधानिवेशनंलतागृहंप्रविवेश सखीवचनात् कीदृशिराधा
ससाध्वसंविदग्धःरुणःकथंमयारंजनीयइति सानंदसहर्षचइतिनैकटयात्
गोविंदेरुणेलोललोचनेयस्याः सलज्जत्वात् पुनःकीदृशीमनोहरशब्द
युक्तंमंजीरनूपुरंसिंजाना गमनवशात् सशब्दंकुर्वती कचिन्साध्वस
सानंदगोविंदइतिपाठःतदाससाध्वसःपूर्वापराधात्सानंदःराधायाःआगमना
त्एवंनागरयोःसमागमेरसोत्पत्तिरुक्ता

॥ वराडीरागेणरूपकतालेगीयते ॥

॥ राधावदनविलोकनविकासितविविधविकारविभंगं ॥

॥ जलनिधिमिवविधुमंडलदर्शनतरलिततुंगतरंगं ॥ १ ॥

॥ हरिमेकरसंचिरमभिलषितविलासं ॥

॥ सांददर्शगुरुहर्षवशंवदवदनमनंगनिवासं ॥ धृ०

लीलागृहप्रवेशनिरूप्येदानोदर्शनमहोत्सवेनरसविक्रियांगीतेनाह वराडीरा
गःरूपकतालः साराधाएवंभूतंहर्षिंददर्शसप्तपदांसर्वाणिहरिविशेषणानि की
दृशंहर्षं राधावदनाविलोकनेभूविकासितःप्रकाशितःविविधःनानाप्रकारःवि
भागःविभंगोःकटाक्षादिरचनयेनतं पुनःकीदृशं जलनिधिसमुद्रमिवस्थितं

कीदृशं जलनिधिं विभुमंडलदर्शनेन चंद्रमंडलालोकेन तरलितश्रृंखलीकृताः
तरंगाः कल्लोलायस्यतं पुनः कीदृशं एकरसं एकस्याराधायामेवरसः प्रीतिर्य
स्यतं पुनः कीदृशं चिरं बहुकालं अभिलषितः प्रार्थितः विलासः केलिर्येन तं पुनः
कीदृशं गुरुहर्षस्यातिशयस्य हर्षस्य वशंवदं अधीनं वदनं मुखं यस्य सानंदं मुखमि
त्यर्थः पुनः कीदृशं अनंगस्य कामस्य निवासं स्थानभूतं कंदर्पकोटिलावण्य
मित्यर्थः अत्रागाधशृंगाररसाश्रयत्वेन रूपस्य जलनिधिसाम्यं राधामुखस्या
ल्लाहकारित्वादिना चंद्रसाम्यं बोध्यं उपमालंकारश्च

॥ हारममलतरतारमुरसि दधतं परिलंबितदूरं ॥

॥ स्फुटतरफेनकदंबकरंबितमिव यमुनाजलपूरं ॥ २ ॥

हारमिति पुनः कीदृशं हारं मुक्ताहारं दधतं धारयतं उरसि हृदये कीदृशं
हारं अमलतरतारं अत्यंतविशुद्धवृत्तरं पुनः कीदृशं स्फुटतरोयोफेनक
दंबस्तेन करंबितं मिश्रितं यमुनाजलपूरमिव श्रीकृष्णशाम्बायमुनाप्रवाहसा
म्यं हारशुभ्रत्वात् फेनसाम्यं बोध्यं

॥ श्यामलमृदुलकलेवरमंडनमधिगतगौरदुकूलं ॥

॥ नीलनलिनमिव पीतपरागपटलभरवलयितमूलं ॥ ३ ॥

श्यामलेति श्यामलं रूपं मृदुलं कोमलं कलेवरमंडनं शरीरालंकारो यस्य तं पु
नः कीदृशं अधिगतं परिहितं गौरदुकूलं पीतवस्त्रं येन कमिव नीलोत्पलमि
त्यर्थः कीदृशं नीलनलिनं पीतपरागानां कुंकुमरेणूनपटलस्य समूहस्य भरः
अतिशयस्तेन नलयितं वेष्टितं मूलं यस्य तत्तथा

॥ तरलदृगंचलघलनमनोहरवदनजनितरतिरागं ॥

॥ स्फुटकमलोदरखेलितखंजनयुगामिव शरद्वितडागं ॥ ४ ॥

तरलेति कीदृशंहरि तरलश्चंचलोयोकटाक्षस्तस्यचलनेनमनोहरंसुंदरंय
द्वदनंतेनजनितउत्पादितोरसोरागोऽभिलाषोऽर्थात्नारीणांयेन नारीणा
मातेकामकरमितिभावः कमिव शरदिशरत्कालेतडागमिव कीदृशंत
डामं स्फुटकमलस्यविकाशितपद्मस्योदरमध्येखेलितं क्रीडितंखंजनयोर्युग्मं
युगलयत्रतथाशरत्कालेखंजनवर्णनमुचितमेव

॥ वदनकमलपरिशिलनमीलितमिहिरसमकुंडलशोभं ॥

॥ स्मितरुचिरुचिरसमुल्लसिताधरपल्लवकृतरतिलोभं ॥ ५

वदनेति वदनकमलस्यपरिशिलनायमीलितेमिहिरसममूर्धनुल्येयकुंडलेता
भ्यांशोभायस्यतंतथा पुनःकीदृशं स्मितरुचिरोहास्यदीप्तिमुभगःसमुज्ज्वलि
तोदाप्यमानोयाऽधरपल्लवस्तेनकृतोरतौलोभोयुवतीनारताभिलाषोयेनतं
तथा तत्पक्षेत्वयिरतिलोभमित्यत्रगमकत्वात्समासः

॥ शशिकिरणचक्षुरितोदरजलधरसुंदरकुसुमसुकेशं ॥

॥ तिमिरोदितविधुमंडलनिर्मलमलयजतिलकनिवेशं ॥ ६

शशिकिरणेति कीदृशंहरिशशिकिरणेनचंद्रदीप्यालुरितंमंडितंसुंदरमभ्यं
तरंयस्य जलधरस्यमेघस्यतद्वत्सुंदराःपुष्पसहिताःकेशाःयस्यतं अत्रकेशा
नांश्यामतयामेघसाम्यं तत्रस्थंकुमुमानांचमेघांतश्चारिचंद्रशिकिरणसाम्यंबो
ध्यं पुनःकीदृशंतिमिरैऽधकारेऽदितउत्थितोयोविधुमंडलश्चंद्रबिबस्तद्व
न्निर्मलमलयजतिलकंचंदनबिंदुस्तस्यनिवेशोऽवस्थानयत्रतं शृंगारिणां
नागराणांतिलकंवर्तलमेवेति तस्यचंद्रसाम्यंचंद्रोदयेतिमिरस्यासंभवादभूतोप
मेयंबोध्या

॥ विपुलपुलकभरदंतुरितरतिकेलिकलाभिरधीरं ॥

॥ मणिगणकिरणसमूहसमुज्ज्वलभूषणसुभगशरीरं ॥ ७ ॥

विपुलेति कीदृशंहरिं विपुलोऽधिकोयःपुलकभरोरोमांश्चातिशयःस्तेनदंतुरितंनिम्नोन्नतंव्यासमित्यर्थः पुनःकीदृशं रतिकेलिकलाभिःमुरतकीडा कथाभिरधीरंचंचलं पुनःकीदृशं मणिगणानांकिरणसमूहेनसमुज्ज्वलंदोप्यमानंयद्भूषणतेनसुभगंसुंदरंशरीरंयस्यतंतथा

॥ श्रीजयदेवभणितविभवेद्विगुणीकृतभूषणभारं ॥

॥ प्रणमतत्तदिविनिधायहरिंभवजलमुकृतोदयसारं ॥ ८ ॥

श्रीजयदेवेति श्रीजयदेवस्यभणितविभावेन भाषितप्रपंचेनद्विगुणीकृत स्यालंकारस्यभारोयस्यतंहरिं हेरुष्णभक्ताःप्रणमतनमस्कृत किंरुत्वा मुचिरंचिरकालंहदिविनिधायस्थाप्य कथंभूतंहरिं सुकृतस्ययोदयस्तस्यसारं यद्वा सुकृतोदयएवसारोधनंपस्मात्तं

॥ अतिक्रम्यापांगंश्रवणपथपर्यंतगमन ॥

॥ प्रयासेनेवाक्ष्णोस्तरलतरतारंपतितयोः ॥

॥ इदानींराधायाःप्रियतमसमालोकसमये ॥

॥ पपातस्वेदांबुप्रसरइवहर्षाश्रुनिकरः ॥ १ ॥

एवंभूतस्यरुष्णस्यदर्शनाद्राधायास्तदानींकिंजातभित्तिहरिराहअतिक्रम्येति इदानींप्रियतमसमालोकसमयेप्रवाहसदृशःराधायाःहर्षाश्रुनिकरः सात्विक भावेननेत्रांबुपूरःपपाततत्रोप्रेक्षते अपांगंनेत्रमात्रंअतिक्रम्योल्लेख्य श्रवणप

॥ इति श्रीगीतगोविंदे महाकाव्ये कविराजश्रीजयदेवकृते ॥

॥ सानंदगोविंदो नामैकादशः सर्गः ॥

जयेती मुरजितः कृष्णस्य भूजदंडो दंडाकारबाहुर्जयति सर्वोत्कर्षेण वर्त्तते भक्ता
नारक्षणार्थमिति शेषः दंडशब्देन आजानुबाहुत्वं बोधितं कीदृशो भुजदंडः
प्रकीर्णाः सर्वत्र लघ्नाः अमृगिबद्वोरक्तबिंदवो यास्मिन् अतएव कुवलययापी
डसंग्रामसंतोषेण स्वयंसिंदूरेण मुद्रित इवाचित्रित इव द्विपश्चेत्सिंदूरेण मुद्रि
तस्तर्हि मदीयो बाहुरपि सिंदूरमुद्रितो भवतु पुनः कीदृश इव जयश्रिया जय
लक्ष्म्या विन्यस्तैर्विक्षिप्तैः मंदारकुसुमैः पारिजानपुष्पैर्महित इव पूजित इव जयि
नः शूरस्योपरि पुष्पवृष्टिरुचिता कीदृशस्य मुरजितः भुजापीडस्य बाहुदंडस्य
क्रीडया हतः कुवलययापीडनामा करीहस्तीयेन अनेन सामर्थ्यलक्षणो नायकगु
णउक्तः एवम्भूते भुजदंडे गाढालगनादिना श्रीराधायाः निःशकक्रीडनसूचि
तमिति भावः अत्रोत्प्रेक्षालंकारः सानंदो राधासमागमेन सौंदर्येति शेषकः

॥ गतवतिसखीवृंदे मंदत्रपाभरानिर्भर ॥

॥ स्मरशरवशाकूतस्फीतस्मितस्नपिताभरां ॥

॥ सरसमनसं दृष्ट्वा राधां मुहुर्न वपलव ॥

॥ प्रसवशयने विक्षिप्ताक्षीमुवाच हरिः प्रियां ॥ १ ॥

गतवतीति अथ हरिः कृष्णः प्रियां वल्लभां राधां सरसमनसं सो नुरागस्तत्सहितं
मनोयया स्तां दृष्ट्वा उवाच वक्ष्यमाणमिति शेषः कस्मिन्सति सखीवृंदे सखी
समूहे गतवतीति कीदृशी राधां मंदोत्प्रेक्षया भरोल्लजाभरस्तेन निर्भरा
तिशयितोयः स्मरस्तत्परवशस्तदा यत्तो आकूतोभिप्रायस्तेन स्फीतं प्रवृद्धं यं

तस्मिन्तमोषद्वसितं तेन स्नपितौ व्याप्तावधरीयस्यास्तं । अयमदक्रूर इति स्मर
विशेषणं पुनः कीदृशं मुहुः पुनः पुनः नवपल्लवप्रसवशयनेन नवपल्लवपुष्पमये
शयनेन विक्षिप्ताक्षो निहितनयनां शय्यालोकनेन सुरतेच्छा ध्वन्यते अस्मिन्सर्गे
स्वाधीनभर्तृकानां यिकावर्ण्यते यस्या रतिगुणाच्छ्रुतिः पतिः पार्श्वं न मुंचति वि
चित्रविभ्रमासक्ता सा स्यात्स्वाधीनभर्तृका

॥ विभासरागेण एकतालीतालैर्गीयते ॥

॥ किसलयशयनतले कुरु कामिनि चरणनलिनविनिवेशं ॥

॥ तव पदपल्लववैरिपराभयमिदमनुभवतु सुवेशं ॥

॥ क्षणमधुना नारायणमनुगतमनुसरभोराधिके ॥ ध्रु० ॥ १ ॥

किशलयेति विभासरागः तल्लक्षणं स्वच्छंदसंमानितपुष्पचापः प्रियाधरस्वा
दुसुखातिवृत्तः पर्यंकमध्यास्यरुतोपवेशोभासेविपूर्वः किल हेमपौरः इति हेरा
धेअधुनाक्षणं अनुगतं आधीनं मानारायणं अनुसरं अनुगच्छ अनुसरणप्रकार
माह हे कामिनि कामुके त्वं किशलयैरचितशयने शय्यातले उपरिभागे
चरणनलिनस्य विनिवेशं पादपद्मस्पर्शं कुरु इदं किशलयशयनं तव पदपल्लवे
ण वैरीतस्मात्पराभयंतिरस्कारं अनुभवतु प्रामोतु तव पदपल्लवस्य कांतिहर
णात् शत्रुमस्तु केहि चरणोदीयते कीदृशं इदं सुवेशमपि पत्रचरणादिनाऽलं
कृतमपि

॥ करकमलेन करोमि चरणमहमागमितासि विदूरं ॥

॥ क्षणमुपकुरु शयनोपरि मामिव नूपुरमनुगातिशूरं ॥ २ ॥

हेराधे अहं करकमलेन ते चरणं करोमि संवाहयामि धातूनामनेकार्थत्वात्

यतः त्वं विदूरं आगमितासि मया आनीतासि दूरागतस्य चरणसंवाहनमुचि-
तं त्वं शयनोपरिक्षिप्तं नूपुरं उपकुश कभिव अनुगतिशूरं तवानुसरणे शूरं मा भिष
यथा आलिंगनादिनामा मुपकरोषि तथा नूपुरमपिशय्यातलमलंकुरु शते भावः

॥ वदनसुधानिधिगलितममृतमिव रचय बचनमनुकूलं ॥

॥ विरहमिवापनयामि पयोधररोधकमूरसिदुकूलं ॥ ३ ॥

वदनेति त्वं अनुकूलं वचनं वाक्यं अमृतमिव रचय वद कीदृशं वदनमेव सुधा-
निधिश्चंद्रस्तस्माद्गलितमुत्पन्नं अनंतरं उरासि वक्षसि वर्त्तमानं दुकूलं पटवत्त्वं
विरहमिव अपनयामि स्फोटयामीत्यर्थः कीदृशं पयोधररोधकस्तनाच्छादकं वि-
रहपक्षेस्तनाश्लेषप्रतिबंधकं

॥ प्रियपरिरंभणरभसवलितमिव पुलकितमन्यदुरापं ॥

॥ मदुरसिकुचकलशं विनिवेशय शोषय मनसि जतापं ॥ ४ ॥

कुटिलमवलोकयंती मतिविह्वलः सन्नाह प्रियेति हेराधेत्वं मदुरसिममवक्ष-
सिकुचकलशं विनिवेशय स्तनकलशार्पणेन मनसि जतापं कामपीडां
शोषय खंडय कीदृशं प्रियपरिरंभणाय ममालिंगनायरभसोत्साहेन वलित-
मिव संमुखमिव पुनः कीदृशं संजातरोमांचं पुनः कीदृशं अतिदुःखेन प्राप्य
ते इति दुरापं सजलकुंभक्षेपेण तापशान्तिं पुंज्यत एव

॥ अधरसूधारसमुपनयभामिनि जीवय मृतमिव दासं ॥

॥ त्वयि विनिहितमनसं विरहानलदग्धवपुषमविलासं ॥ ५ ॥

त्वदेकजीवनं मां त्वमेव जीवयेत्याह अधरेति हे भामिनि कामकुशलं वं

धररसंओष्ठाभृतरसं उपनयदेहि अनेनदासंसेवकंमामृतमिवजीवय कीदृ
शं त्वयिविबिहितमनसंदत्तमानसं पुनःकीदृशं विरहानलेनवियोगाभि
नादग्ध्वषुःशरीरयस्यअतएवाविलासंनिश्चलमृतस्तुनिश्चलोभवति

॥ शशिमुखिमुखरयमणिरसनागुणमनुगुणकंठनिर्वहं ॥

॥ ममश्रुतियुगलेपिकरवविकलेशमयचिरादवसादं ॥ ६ ॥

चाटुकेनप्रसन्नाप्रत्याह शशीति हेशशिमुखिचंद्रवदनेत्वंमणिरसनागुणम
णियुक्तंकांचीदाममुखरयशब्दितंकारय कीदृशं अनुगुणःसदृशः कंठनिना
दोयस्य कंठगीतनादसदृशमित्यर्थः तेनशब्देनत्वंममश्रुतियुगलेकर्णयुग्मोचि
रात्तवविरहेणयोवसादःखेदस्तंशमयनाशय खेदकारणमाह कीदृशेश्रुतियु
गलेपिकरुतैःकौकिलशब्दैर्विकलेदुःखितेविरहिणोहिपिकरुतंदुः सहंभवति

॥ मामतिविफलरूपाविफलीकृतमवलोकितुमधुनेदं ॥

॥ मीलतिलज्जितमिवनयनंतवविरमविसृजरतिखेदं ॥ ७ ॥

किंचिदवलोकयंतीमाह मामिति हेराधेतवेदंनेत्रंनयनंअधुनामामवलो
कितुंद्रष्टुंलज्जितमिवमीलितमिव धत्ते कीदृशंमां अतिविफलरूपाअति
विफलकोपेनविफलीकृतंदुःखितंनयनविशेषणंवा विकलीकृतंकर्णांतरंप्रापि
तंअतएवरोषाद्विरमविरक्ताभवरतिखेदंक्रीडादैन्यविसृजत्यज कोपंत्यक्ता
मयासहरमणंकुर्वित्यर्थः

॥ श्रोजयदेवकवेरिद्रमनुपदनिगदितमधुरिपुमोदं ॥

॥ जनयतुरसिकजनेषुमनोरमरतिरसभावविनोदं ॥ ८ ॥

॥ इतिश्रीगीतगोविंदेत्रयोविंशतिमःप्रबंधः ॥

श्रीति श्रीजयदेवंभणितमिदंगीतरसिकजनेषुशृंगाररसलोकेषुमनोरमं
नःप्रीतिकरं रतिःसंभोगःरसःशृंगाररसःभावाःसंचारिसाविकावयस्तेतेषां
विनोदंकीतुकंजनयतुउत्पादयतुकीदृशमिदं अनुपदंपदेपदेनिगदितंउक्तंभू-
रिपोःकृष्णस्यमोदोहर्षोयत्रगीतं .

॥ प्रत्यूहःपुलकांकुरेणानिविडाश्लेषेनिमेषेणच ॥

॥ क्रीडाकृतविलोकितेधरसुधापानेकथाकेलिभिः ॥

॥ आनंदाधिगमेनमन्मथकलायुद्धेपियस्मिन्नभू ॥

॥ दुद्रुतःसतयोर्वभूवसुरतारंभःप्रियंभावुकः ॥ १ ॥

इदानीं सुरतारंभं निरूपयति प्रत्यूह इति तयोः राधाकृष्णयोः सुरतारंभः
प्रियंभावुकः प्रियंभावितुं शील्यस्य सः उद्रुतः प्रकटो बभूव सकः यस्मिन् सुरता-
रंभे निविडाश्लेषे गाढालिंगने कर्तव्ये पुलकांकुरेण रोमोद्गमेन प्रत्यूहः विघ्नोऽ-
भूत् व्यवधानकर्तृत्वाद् रोमोद्गमस्य यस्मिन् सुरतारंभे क्रीडाकृतविलोकिते
क्रीडासु अभिप्रायपूर्वकं याद्वेलोकितं तस्मिन् कर्तव्ये निमेषेण पक्ष्मचलनेन प्रत्य-
हो भूत् यस्मिन् धरसुधापाने भोष्ठा मृतपाने कर्तव्ये कथाकेलिभिः प्रत्यूहो भूत्
अपि समुच्चये यस्मिन् मन्मथकलायुद्धे कामकलान्वितसुरतसंग्रामे कर्तव्ये आ-
नंदाधिगमेन आनंदप्राप्त्या प्रत्यूहो भूत् प्रीत्या आनंदप्रप्तिः

॥ दोर्भ्यांसंयमितः पयोधरभरेणापीडितः पाणिजै ॥

॥ राविद्धोदशनैः क्षताधरपुठः श्रोणीतटेनाहतः ॥

॥ हस्तेनानमितः कचेधरमधुस्यंदेन संमोहितः ॥

॥ कांतः कामपितृक्षिमापतदहो कामस्य वाग्मांगतिः ॥ २ ॥

तदेवविपरीताख्यं उक्तिवैचित्र्येण कथयति दोर्भ्यामिति कांतः कृष्णः का
मपि अनीर्वचनीयं तृप्तिस्तोषमापि प्रापत् कीदृशः कृष्णः दोर्भ्यां हस्ताभ्यां संयमि
तः नन्दः अर्थान्नाधिकायाः पुनः कीदृशः पयोधरभरेण स्तनभरेण पीडितः पाणि
जैर्नखैराविद्धः खंडितः दशनैर्दंतैः क्षतमधरपटुं यस्य सः पुनः कीदृशः श्रोणीतटे
नकाटे प्रदेशेनाह तस्ताडितः कचेकेशबन्धे हस्तेन आनमितः नग्नः कृतः पुनः की
दृशः अधरमधुस्पंदेन अधरामृतरेसेन मोहितः यत्क्रोधजनकं तदेवातिस्तोषका
रकमत एव कामस्य मदनस्य वामाविपरीतैव गतिरित्यर्थः

॥ मारां केरतिको लिसंकुलरणारं भेतया साहस ॥

॥ प्रायं कांतजयाय किंचिदुपरि प्रारंभयत्संभ्रमात् ॥

॥ निष्पंदाजघनस्थली शिथिलितादोर्वल्लिरुत्कंपितं ॥

॥ वक्षोमीलितमक्षिपौरुषरसः स्त्रीणां कुतः सिद्ध्यति ॥ ३ ॥

तदेव पुनः कथयति मारां के इति मारां के मारां कसंज्ञं केरतिको लिसंकुलरणा
रं भेतया साहसं प्रायं कांतजयाय किंचिदुपरि विपरीतरतं प्रारंभ आरब्धं तदेव जघनस्थली
निष्पंदास्तब्धा जातादोर्वल्लिभुजलता शिथिलिता जाता वक्षस्थलमपि कंपयुक्त
मभूत् तथा अक्षिनेत्रयुग्मं मीलितमभूत् अतएव स्त्रीभिरिति साहसात् प्रारब्धम
ः षिपौरुषकुतः सिद्ध्ये नैव सित्थ्यतीत्यर्थः

॥ तस्याः पाटलपाणिजां कितमूरो निद्राकषाये दृशौ ॥

॥ निर्धूताधरशोणिमाचिलुलितस्तस्तजोमूर्धजाः ॥

॥ क्रांतीदामंदरश्चलांचलमिति प्रातर्निखातैर्दृशौ ॥

॥ रेभिः कामशरैस्तदद्भुतमहोपत्युर्मनः कीलितं ॥ ४ ॥

तस्याइति एभिः पूर्वोक्तैः कामशरैर्यत्पत्युः स्वामिनो मनः कीलितं विद्धं एत
 दद्रुतमाश्वर्यमभूत् कथंभूतैः कामशरैः प्रातः काले दृशोर्नेत्रयोर्नेखातैरासि
 तैः इतीति किं तस्या राधाया उरः पाटलपाणिजैः श्वेतरक्तनखैश्चिह्नितं
 तस्यानिद्रा कषाये निद्रालोहिते दृशौ नेत्रे तस्यानिर्दूतः पतिः अधरशोणि
 मा अधरलौहित्यं तस्याविलुलिता मालाः स्रस्ताः शिथिलिता स्रजो मालायेभ्य
 स्ते मूर्द्धजाः केशाः दरः षष्ठ्यं शिथिलं अंचलं वस्त्रं यस्य तादृशं कांचिदाम
 मेखलागुणः कामशरैः नखक्षतजागृचुंबनकेशाकर्षण नीवीमोचनानि पंच
 शराः निरूपिताः अन्यत्रानि खातैर्बाणैरन्यत्कीलितमित्याश्वर्यमित्यर्थः

॥ त्वामप्राप्य मपि स्वयं वरपरां क्षीरोदतीरोदरे ॥

॥ शंके सुंदरि कालकूटमपि बन्नुढो मृडानीपतिः ॥

॥ इत्तं पूर्वकथाभिरन्यमनसो विक्षिप्य वामांचलं ॥

॥ राधायास्तनकोरकोपरिलसन्नेत्राहरिः पातुवः ॥ ५ ॥

त्वामप्राप्येति हरिः कृष्णः वः युष्मान्पातु कीदृशो हरिः राधायाः स्तनकोमल
 त्वापतितत्वादिना गुणेन कोरकाविवतयोरुपरि चलन्ती संबद्धेनेत्रे यस्य कृत्वा
 वामांचलं हृदयवामदेशलमांचलं विक्षिप्य दूरीकृत्य कीदृश्याः राधायाः इत्थं शीत
 पूर्वकथाभिः अन्यमनसः कथादत्तचित्ताया इत्यर्थः कथां मेवाह हे सुंदरि क्षीरो
 दतीरोदरे क्षीरसमुद्रतीरमध्ये मृडानीपतिर्महादेवस्त्वामप्राप्य कालकूटीवध
 मनिबदित्यहं शंके तर्क्यामि यतः मूढः ज्ञानरहितः कीदृशो वामयिमभिभि
 त्तिनिमित्तं तस्य मीस्वयं वरपरां मेदे कपतिकामाभित्यर्थः इत्थं पूर्वकथा अनेन
 गौरीपतित्वेपितबालाभाद्विषमपि बन् इति गौर्याभिः अधिकगुणेति भावः

॥ व्यालोलः केशपाशस्तरलितमलकैः स्वेदलोलौकपोलौ ॥

॥ क्लिष्टादष्टाधरश्रीः कुचकलशरुचाहारिताहारयष्टिः ॥

॥ कांचीकांचिद्रताशांस्तनजघनपदंपाणिनाच्छाद्यसद्यः ॥

॥ पश्यंतीचात्मरूपंतदपिविलुलितं स्रग्धरेयं धिनोति ॥ ६ ॥

व्यालोलइति इयंराधातदपितथाधिनोतिप्रीणयति अर्थात्कृष्णं कीदृशीराधापाणिनाहस्तेन जघनयोः पदं आभोगंसद्यः आच्छाद्य आत्मरूपंपश्यंती विलुलितां म्लानां स्रजं धारयतीति पुनः कीदृशी आत्मरूपंपश्यंती आत्मरूपमेवाह केशपाशो व्यालोलः इतस्ततो विक्षिप्तोऽभूत् अलकैश्चूर्णकुंतलस्तरलितं स्थान्नाञ्चलितं कपोलैस्वेदेन घर्मजलेन लोलौ व्यासौ दष्टाधरः श्रीः खंडिताधरलक्ष्मीः स्पष्टाव्यक्ता कुचकलशरुचास्तनघटदोषा हारयष्टिः मुक्ताकलापः दूरीकृत्य कांचीरसना कांचीदाशां दिशंगता चलितायद्यपीति सर्वत्रयोजनीयं स्रग्धरानामकंचुदश्चेदं

॥ ईषन्मीलितदृष्टिमुग्धहसितः सीत्कारधारावशात् ॥

॥ वक्तव्याकुलकेलिकाकुविकशद्वंतांशुधौताधरं ॥

॥ श्वासोत्कांपिपयोधरोपरिपरिष्वंगः त्कुरंगीदृशो ॥

॥ हर्षोत्कर्षविमुक्तनिःसहृतनोर्धन्यो धयत्याननं ॥ ७ ॥

ईषदिति कुरंगीशो हरिणनयनायाः आननं मुखंधन्यो भाग्यवान्जनो धयति पिबति कीदृश्याः कुरंगीदृशः श्वासेन कामभजनि तेन स्वरपवनेन उज्ज्वलौ किं चिञ्चलितौ पयोधरौ स्तनौ तयो रूपारिपरिष्वंगादालिंगनात् यः हर्षोत्कर्षः हर्षाधिक्यं तेन विमुक्तात्यक्ता सालसाभतएव निःसहाकार्याक्षमा तनुः शरीरं यस्याः प

रिष्वंगं कृत्वा आर्लिग्य ध्वन्यो धयति पिबतीति भावः कीदृशमाननं ईषत्मीलितं
दृष्टिमुकलितनयनं मुग्धसुंदरं हसितं हास्यं यस्मिन् पुनः कीदृशं सत्कार
धारावशात् कामविकारपरंपरावशात् अव्यक्ता आकुलाया केलिस्तस्याय
काकुः श्लोकभीत्यादिभिः ध्वनिविशेषस्तेन विकसंतः प्रकटीभवन्तो ये दन्ताः दश
नास्तेषामंशुभिः किरणैर्धौतः क्षालितः अधरो यस्मिन्

॥ अथ सानिर्गतबाधाराधास्वाधीनभर्तृका ॥

॥ निजगादरतिक्लांतं कांतं मंडनवाञ्छया ॥ ८ ॥

॥ इति सहसामुप्रीतं सुरतांते मानितां तखिन्नांगी ॥

॥ राधाजगादसादरमिदमानंदेन गोविंदं ॥ ९ ॥

अयेति अयानंतरं राधासुरतांतरे आनंदेन गोविंदं रुष्णमिदं वक्ष्यमाणं सादरं नि
जगाद कीदृशी सहसा ईषद्वास्य युक्तानिर्गता आसमंताद्वावेन बाधाकामपी
डायस्याः सा सुखेनाधीनः भर्ता प्रियो यस्याः सा किमर्थं निजगादेत्यत आह
मंडनवाञ्छया प्रियकर्तृकालं करणवाञ्छयेत्यर्थः तस्याः स्वाधीनभर्तृकायाः लक्ष
णं भरतशास्त्रे उक्तं क्षणं कराहते नैव क्षणं चरणपातिते कंदुके नैव कांतेन
क्रीडेत् स्वाधीनभर्तृका कथं भूतं रुष्णं कांतं प्रियं कमनीयं सुंदरं पुनः कीदृशं
रतौ सुरते क्लान्तं परिश्रान्तं

॥ राम करीरागेण याति ताले गीयते ॥

॥ कुरु यदुनंदनचंदनशिशिरतरेण करेण पयोधरे ॥

॥ मृगमदपत्रकमन्त्रेणो भवसंगलकलशसहोदरे ॥

॥ निजगादसायदुनंदने ॥ क्रीडति हृदयानंदने ॥ ध्रु० ॥

यद्राधानिजगादतदेवगीतेनाहकुर्विति रामकरीरागः हृदयानंदनेचिन्न
 हर्षके यदुनंदनेरुण्णेकीडालिसातिसाराधानिजगादउक्तवती किंनिजगा
 देत्यत्ताह हेयदुनंदनरुण्णत्वंममअत्रास्मिन्पयोधरेकरेणस्वहस्तेनमृगमदप
 त्रकं कस्तूरिकापत्रावलींकुरु कीदृशेनकरेण चंदनवच्छिशिरेणअतिशी
 तलेनकीदृशेपयोधरेमनोभवस्यकामस्यमंगलायकलशः पूर्णकुंभस्तस्यसहोदरे
 तुल्ये मंगलहिरण्यम्रितिवा

॥ अलिकुलगंजनसंजनकरतिनायकसायकमोचने ॥

॥ त्वदधरचुंबनलंबितकज्जलमुज्ज्वलयप्रियलोचने ॥ २ ॥

अलीतिहेप्रियरुणा त्वंलोचनेमदीयेनेत्रेऽवदधराभ्यांचुंबनेनलंबितंगलितंक
 ज्जलंउज्ज्वलय पुनरुदीपय कीदृशंकज्जलं अलिकुलस्यधरसंघस्यगंजनमभि
 भवं संजनयतीतिसंजनकंविधायकं कीदृशेलोचने रतिनायकस्यकामस्य
 सायकान्मोचयतेतस्मिन्नयनकटाक्षप्रत्येचिकामासाद्यकामोबाणान्मोचय
 तीतिभावः एतत्प्रेरणायकामोबाणंमुंचतीत्यर्थः

॥ नयनकुरंगतरंगविलासनिरोधकरेश्रुतिमंडले ॥

॥ मनसिजपाशविलासधरेशुभवेशानिवेशयकुंडले ॥ ३ ॥

नयनेति हेशुभवेशरुचिरालंकारवेशरुण्ण त्वंममश्रुतिमंडलेकर्णप्रदेशेकुंड
 लेनिवेशय कुंडलयुगमंस्थानंस्थापय कीदृशेश्रुतिमंडलेनयनेएवकुरंगोमृगस्त
 स्यतरंगविलासस्यउत्कालगमनस्यनिरासंनिषेधकरोतीति पुनःकीदृशे मन
 सिजस्यकामस्ययः पाशस्तस्मैविलासंसादृश्यंलीलांधारयतीति पाशः पशु
 गमननिरोधकोभवतीति

॥ भ्रमरचयंरचयंतमुपरिहृचिरंसुचिरंमसन्मुखे ॥

॥ जितकमलेविमलेपरिकर्मयनर्मजनकमलकंमुखे ॥ ४ ॥

भ्रमरेति हेरुष्णमसन्मुखेसुंदरमुखेअलंककेशपाशंकर्मयप्रसाधयमंडयेत्यर्थः

कीदृशमलकंउपरिमुखोपगिसुचिरंबहुकालंव्याप्यरुचिरंभ्रमरसमूहंरचयंतं

कारयंतं स्वजातीयबुध्याभ्रमरस्तत्रपततीतिभावः यद्वामुखकमलस्थानी

यंकमलेभ्रमरास्तिष्ठतितद्वत् कीदृशेमुखे जितंकमलयेनतादृशे विमले

निर्मलेकीदृशमलकं नर्मजनकंक्रीडाकारकं

॥ मृगमदरसवलितंललितंकुरुतिलकमलिकरजनीकरे ॥

॥ विहितकलंककलंकमलाननविश्रमितश्रमसीकरे ॥ ५ ॥

मृगमदेति हेकमलाननरुष्णत्वंअलिकरजनीकरेललाटचंद्रे तिलकंकुरु

मृगमदरसेनवलितंनिर्मितंअतएवललितंमनोहरं पुनःकीदृशं विहिताक

ताकलंकस्यांकस्यषोडशभागोयत्र अथवाकलाशोभायत्राद्वतीयाचंद्रप्रायं

तिलकंकुर्वित्यर्थः कथंभूतेऽलिकरजनीकरे विश्रमिताःउपशांताःश्रमसी

कराःप्रयासजलकणायत्र एतेनचंद्रोपिप्रकटलांछनञ्छविदृश्यतइति

॥ ममरुचिरेचिकुरेकुरुमानदमनसिजध्वजचामरे ॥

॥ रतिगलितेललितेकुसुमानिशिखंडिशिखंडकडामरे ॥ ६ ॥

ममेति हेमानदमानखंडन मानदायकवा ममरुचिरेसुंदरेचिकुरे जात्ये

कवचनंकुसुमानिपुष्पाणि कुरुरचत्येयर्थः कीदृशेचिकुरमनसिजस्यकामस्य

ध्वजचामरतुल्ये पुनःकीदृशे रतिगलिते सुरतसमयेमुक्तबंधने पुनःकीदृ

शे ललितेशृंगारचेष्टयायुक्ते पुनःकीदृशे शिखंडिनोमयूरस्यशिखंडस्येव
पिच्छस्येवाडाभरआटोपोयस्यआटोपोआडंबरमित्यर्थः

॥ सरसघनेजघनेममशंबरदारणवारणकंदरे ॥

॥ मणिरसनावसनाभरणानिशुभाशयवासयसुदरे ॥ ७ ॥

सरसेति हेशुभाशय महोदारचित् त्वममसुदरेजघनेमणिरशनामणियु
क्तघंटिकावसनानिवस्त्राणे आभरणानिअलंकरणानि वासयपारिधानं का
रय कीदृशेजघने सरसःकामजनकः घनोनिबिडश्च पश्चात्कर्मधार
यः पुनःकीदृशेशंबरदारणः कामः सएववारणःकुंजरस्तस्यकंदरेवासस्थाने

॥ श्रीजयदेववचसिशुभदेवदयंसदयंकुरुमंडने ॥

॥ हरिचरणस्मरणामृतनिर्मितकलिकलुषज्वरखंडने ॥ ८ ॥

॥ इतिश्रीगीतगोविंदेचतुर्विंशतिःप्रबंधः ॥

श्रीजयदेवेति हेभक्तजनत्वमंडनेअलंकारभूते शुभदेकल्याणप्रदे श्रीज
यदेववचसिगीतरूपे हृदयमनःसदयंदयायुक्ततत्परंकार्वैत्यर्थः कीदृशेवच
सि हरिचरणस्मरणामृतेनरुतंकलिकलुषज्वरस्य कलिकृतपापलुषज्वरस्यखंड
नंनाशोयेन

॥ रचयकुचयोःप्रत्रंचिभ्रंकुरुष्वकपोलयोः ॥

॥ घटयजघनेकांचीमंचसजाकबरीभरं ॥

॥ कलयवलयश्रेणीपाणौपदेकुरुनूपुरा ॥

॥ वित्तिनिगदितःप्रतिःपीतांबरोपितथाकरोत् ॥ १ ॥

रचयेति इति राधयानिगदितः उक्तः प्रीतः संतुष्टः पीतांबेरापितथाऽकरोत्
 इति किं हेरुष्णममकुचयोः स्तनयोश्चित्रं चित्रविशेषं रचय कपोलयोः पत्रं प
 त्रावलीं करेण रचय कुरुष्व जघने कांचिक्षुद्रघांटिकां अपर्य स्रजापुष्पमालया क
 बरीभरं केशपाशं अचय पूजय बंधनं कूर्वित्यर्थः हस्ते वलयश्रेणीं कंकणपक्तिं
 स्थापय पदे चरणयोः नूपुरौ कुरु स्थापय गीतोक्तस्य संक्षेपार्थं कथनेन न दोष उक्तः

॥ पर्यं कीरुत नागनायक फणाश्रेणी मणीनां गणे ॥

॥ संक्रांतं प्रतिबिंबं संवलनया बिभ्रद्वपुर्विक्रियां ॥

॥ पादांभोरुहधारिवारिधिसुतामक्ष्णां दिदक्षुः शतैः ॥

॥ कायव्यूहमिवाचरन्नुपचिताकूतो हरिः पातुवः ॥ २ ॥

पर्यं कीरुतेति उपचितं समृद्धं आकूतं कामभावो यस्य स हरिः रुष्णः वः पुष्मा
 न्पातु कीदृशो हरिः वपुर्विक्रियां देहविक्रियां शरीरपराभित्यर्थः बिभ्रद्धारयन्
 किं कुर्वन् पर्यं कीरुतः शय्यास्थाने रूतो नागनायकः शेषस्तस्य फणाश्रेणी फणास
 मूहस्तस्य मणयस्तेषां गणे समूहे संक्रांतं संबद्धं तत्प्रतिकृतिस्तस्य संकलनया अ
 न्वयेनास्ति तेत्यर्थः ॥ कायव्यूहमिव बहुशरीरतामिवाचरन् कुर्वन् कि
 मिति कायव्यूह इत्यत आह पुनः कीदृशः पादांभोरुहं श्रीरुष्णचरणकमलं धा
 रयतीति धारिणीया वारिधिसुता लक्ष्मीस्तां अक्ष्णां शतैर्नैत्रसहस्रैर्दिदक्षुः द्रष्टुमि
 च्छुः लक्ष्मीदर्शनं नेत्रद्वयेन तथानसंभवतीति कायव्यूहेन नेत्रबाहुल्यात्

॥ यद्वाधर्वकलासु कौशलमनुध्यानं च यद्वैष्णवं ॥

॥ यच्छृंगारविर्वेकतत्त्वरचना काव्येषु लीलायितं ॥

॥ तत्सर्वं जयदेवमांडितकवेः कृष्णैकतानात्मनः ॥

॥ सानंदाः परिशोधयंतु सुधियः श्रीगीतगोविंदतः ॥ ३ ॥

यद्वाधर्वैति यत्तज्जयदेवकवेः गांधर्वकलासुगानविदाम्कौशलपटुत्वंप्रावीण्य
 भित्तर्यः अस्तीत्यध्याहारः यद्वैष्णवंविष्णोरनुष्ठानमस्ति तथा शृंगारस्तस्य
 योविवेकः संभोगविप्रलंभादिरूपेणयद्विवेकं तस्यतत्त्वंअर्थज्ञानंतत्स्परच
 नासुलीलायितंक्रौडाविलाससर्वस्वंयद्वालीलायुतं शृंगारादिरसविभावनम
 स्ति तत्सर्वजयदेवपंडितकवेः श्रीगीतगोविंदतः गीतगोविंदग्रंथात्सु
 धियः परिशोधयंतु विवेकिनः विचारयंतु सर्वतोभावेनशुद्धंकुर्वन्वित्य
 र्थः कीदृशस्यजयदेवपंडितकवेः कृष्णैकतानात्मनःकृष्णपरायणस्येत्यर्थः
 जयदेवपंडितःशास्त्राध्यापकः कविःकाव्यकर्ताचेतिजयदेवपंडितकवेःश्रीश
 ब्दस्तुग्रंथातिमंगलायं

॥ श्रीभोजदेवप्रभवस्यराधादेवीसुतश्रीजयदेवकस्य ॥

॥ पराशरादिप्रियवर्गकंठेश्रीगीतगोविंदकवित्वमस्तु ॥ ४

श्रीभोजदेवेति पराशरादयःकविश्रेष्ठास्तेषांवर्गोगोष्ठीतस्यकंठेगलदेशेअस्तु
 तस्यश्रीगीतगोविंदकवित्वंभोजदेवप्रभवस्यभोजदेवोत्पन्नस्यतथाराधादव्याः
 सुतस्येत्यनेनस्वपितृप्रतिपादनेनमंगलमाचरितं निजग्रंथे आशीरपिद
 तेतिरावास्मरणात्आनंदयुक्तताबोधितता

॥ साध्वीमाध्वकिंचित्तनभवतिभवतःशर्करेकर्कशासि ॥

॥ द्राक्षेद्रक्ष्यंतिक्तेवाममृतमृतमासिक्षौरनौरंसस्ते ॥

॥ माकंदक्रंदकांताधुरधरणितलंगच्छयच्छंतिभावं ॥

॥ यावच्छृंगारसारस्वतमिहजयदेवस्यविष्वग्वचांसि ॥ ५ ॥

॥ इति श्रीगतिगोविन्दे महाकाव्ये जयदेव ॥

॥ पंडितरुतौ प्रीतिपीतांबरोनामद्वादशःसर्गः ॥

॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥

साध्वीति विष्वक् सर्वतः यावच्छृंगारसारस्वतं भावं जयदेवस्य वचांसि यच्छंति त
वत् हे माध्वी क मधो भवतस्त्वमधुरमहमिति चिंता साध्वी न भवति हे द्रक्षे
केद्रक्षंष्यास्वादयंति अमृतमृतमसि हे क्षीरनीरं रसस्ते माकंदकंद आकोशं क
किंच हे कांताधारं च पातालं गच्छा श्रीजयदेवकाव्यमधुराख्य भगवद्रसास्वा
दनिर्वृता जनास्तदेकनिष्ठाः संतः एतेषां तिरस्कारं करिष्यंतीति भावः

लक्ष्मीदासतनूजेन भीषदासेन धीमता कारिता गीतगोविंदटीकेयं सुखदास्तु वः
भीषदासनि युक्तेन कृष्णपण्याभमसेविना नारायणेन सुकृतगीतगोविंदटिप्पणं
टिप्पणे च न्मदिये वैस्खलितस्याप्रमादतः न कर्तव्यो ममाक्षेपोगंनुहिं सव
लित भवेत्

इति गतिगोविंदसटीकं

समाप्तं

राधाविनोदकाव्यंसटीकं

॥ मालीनोधनमालीमालीनोवनमाली ॥
॥ मालीनोबलमालीमालीनोवतुमाली ॥ १ ॥

श्रीगणेशायनमः श्रीराधारुष्णायनमः पितृवचनमवश्यमेवपाल्यंजगतिजना
नितिशाशितुंवनांतं गतमतिकरुणारसार्द्रचित्तरंघुपातिमेवमुपास्महेसदारं १
राधाविनोदाख्यंकाव्यंचकीर्षुर्निर्विघ्नप्रारोपितसमाप्तिकामोरामचंद्रकाविः
परमेश्वरप्रार्थनारूपमंगलमाचरति वनमालीवनमालाआपादलंबिनीमाला
तद्वान्विष्णुःआपादलंबिनीमालावनमालाविदुर्बुधाः इत्यभिधानात् नोस्मान्प्रं
थकर्तृन्श्रोतृन्वाभवतुरक्षतु कीदृशः मालीनःमालक्ष्मीःमातुलक्ष्म्यांचमाया
यांचेत्येकाक्षरः दर्पणइवददिलगनायस्यसः यद्वामायांलोनोलोकपरंपरयाकामा
द्युत्पादनेनतदासक्तइत्यर्थः एतादृशःपुनःकीदृशःमालीनःमायांमायायांअली
नःनिरंजननिराकारत्वात्स्यामसक्तःमायांलक्ष्म्यांअलीनः सातुलीनासतुनोस
क्तइत्यर्थः एकोदासिनत्वात् पुनःकिंभूतःमांशोभांअलंतिव्रजंतितेमालयःयदु
गोपादयस्तेषांइनःस्वामी इनःसूर्येप्रभौरात्रिमृगांकेक्षत्रियेनृपशतिविश्वः यद्वा
मालंतेशोभंतंतेमालिनःइंद्रादयःतेषांइनःस्वामी ईश्वरेश्वरइत्यर्थः पुनःकीदृशः
मालीनः मालापुष्पस्रक्सायस्यास्त्येतिमालसिद्धामातस्यइनःस्वामी दारि
द्र्यभंजनत्वात् यद्वाभेशिवेअलीनःतदभिन्नत्वात् यद्वाभःवेधासएवअलीकम
लानुषंगित्वात्भूंगौपम्यंतस्यइनःमःशिवचंद्रमावेधाइत्येकाक्षरःपुनःकीदृशःधन
मालीधनवत्तस्यामइत्यर्थः पुनःकीदृशः बलमालीबलभद्रेणमालतेसौबलमा
लीपरसामर्थ्यान् पुनःकीदृशःमालीमालापुष्पस्रक्सायस्यास्त्येतिमालीपुष्प
सूक्तवानित्यर्थः यद्वामाअलीतिपदछेदःकर्तव्यः कीदृशःअलीअलतिसर्वव्या

मोतीतिअलीपरमात्मरूपेणसर्वातर्यामीत्यर्थः विश्वव्यापीत्यर्थः १ अथदशा
 वतारवर्णनमारभते वनजौवनजौल्लसिरामीसरूपोरूपः अवतारादशैवे
 तेरुणस्तुभगवान्स्वयं १ वनमालीवनेजलेमालतेशोभतइतिवनमालीवनेस
 लिलकाननेत्यमरः मत्सरूपीविष्णुःनोवतु कीदृशःबलमालीबलेनशंखासुरो
 मूलनकरणेनबलेनमालतेसौ पुनःवनमालीकूर्मरूपीविष्णुःनोस्माकभवतु की
 दृशःबलमालीसकलभूभरणनिष्पंदफणामंडलानंतोद्बहनकरणेनबलेनमालते
 सौ पु० व० वनेरण्येमालतेसौ० वराहरूपीविष्णुःनोवतु की० ब० सागर
 निमग्नमहिमंडलोद्धारणकरणेनमालते पुनःवनमालीनृसिंहरूपीविष्णुः
 नोवतु की० ब० हिरण्यकशिपुसमुच्छेदकरणेनबलेनमालतेसौ पुनःअघनमा
 ली अश्वरुद्रश्वघनंयथातथामालतइतिअघनमालीयद्वाअघनंइत्वंमालीवाम
 नरूपीविष्णुःनोवतु की० ब० बलेनबलिच्छलनकरेणमालतेसौ पुनःवनमा
 लीरुद्रस्वर्यानत्यातीर्थायवनेपरिभ्रमन्जामदग्न्यरूपीविष्णुःनोवतु की० ब०
 सकलक्षत्रियोत्पाटनकरणेनबलेनमालतेसौ पुनःवनमालीदंडकारण्यदेशे
 रामरूपीविष्णुःनोवतु की० घनमालीघनवत्श्यामः पुनःकी० ब० पील
 स्थाशुच्छेदकरणेनमालतेसौ की० ब० बलरामेतिसरामपदेनमालतेसौबल
 लभद्राऽरूपीविष्णुःनोवतु कीदृशःबलमालीकालिदीकषणेनबलेनमालतेसौ
 की० ब० घनमालीशरदंबुदगौरः पुनःअवनमालीअवनेनरक्षणेनमालतेसौ
 बुधरूपीविष्णुः नोवतु की० ब० प्राण्यहिंसादिकरणेनबलेनमालतेसौ पुनः
 की० ब० बलेनम्लेच्छेच्छेदनकरणेनमालतेसौ कल्कीरूपीविष्णुःनोवतु अयसं
 मोहनकाममंत्रोत्धारणपक्षमाह संमोहनकाममंत्रमयरूपोहरिःनोवतु मंत्रमयत्वं
 विशिनाष्टि मालीनःमाशक्तिःसामान्यस्वरास्तेषुआलीनः ककारः तद्रतत्वेनैवो
 चार्यमाणत्वात् प्रथमत्यागेकारणाभावात्इतित्यायेनककारोग्राह्यः तथा
 चकारात्मकइत्यर्थः घनमालीघनेनमायस्यसः घनमःइंद्रःतस्यइदंबीजघनं
 मंतर्दलतीतिघनमालीतथाचलकारात्मकइत्यर्थः मालीनःमायाःइदतस्मिन्

इकारेआलीनः पुनःमालीनःमःचंद्रः अलीनोअस्मिन्असौ तदुक्तंशारदा
तिलकेवह्याभूम्यांसमासीनः शांतिविंदुविभूषितः बीजंमनोभुवः प्रोक्तंजग
त्रितयमोहनं १

॥ विधुसुहृद्विरहानलपीडिता ॥

॥ विधुसुहृत्तरलानिलपीडिता ॥

॥ विधुसुहृद्वदनालिमपीडिता ॥

॥ विधुसुहृत्सुगिरोकिरदीडिता ॥ २ ॥

विधुसुहृदिति विधुसुहृत्विधुःविष्णुः सुहृत्प्रियोयस्याः साराधिकाविधुश्चंद्रम
सिविष्णौविधुःकर्पूरकामयोरितिविश्वः अलीसखींप्रतिईडिताःस्तुत्याःसुगिरः
अकिरत्तुवाचेत्यर्थः कीदृशीविधुसुहृद्विरहानलपीडिता विधुःविष्णुःसएवसु
हृत्प्रियःतस्यविरहःवियोगः सएवअनलःबन्धिःतेनपीडितापुनःकीदृशी विधु
सुहृत्तरला विधुश्चंद्रस्तस्यसुहृन्मन्मथःतेनतरलाचचला चंचलंतरलंचैवपारि
प्लवपारैप्लवइत्यमरःयद्वाविधुःकर्पूरः तस्यसुहृत्समस्तरलोहारमध्यमाणिर्यस्याः
सा तरलःस्यान्मध्यगोमणिरितिशाश्वतःकामज्वरान्निस्तेजस्कमुक्ताइत्यमरः
पुनःकीदृशी अनिलपीडिताअनिलोमलयानिलः तेनपीडितापुनःविधुसुहृद्व
दनाविधोश्चंद्रस्यसुहृत्समंतुल्यंवदनंयस्याःसा विरहसमयत्वात्चंद्रसाम्यंस्फुट
मेव यद्वाकर्पूरपांडुरवदना पुनःकीदृशी ईडितास्तुत्या पुनःकीदृशी अपो
डिताएनरुष्णनपीडिताअपीडिता यद्वाअपिईडिताइतिपदच्छेदः कर्तव्यः
रुष्णविरहपीडितेत्यर्थः

॥ उदयतेदयतेतिमिराकरैशशिकरैरकरै ॥

॥ स्तिमिराकरैः ॥ दिशमिमांचरमांचरम ॥

॥ रमंकमलक्तेमललोललोचनं ॥ ३ ॥

उदयतेइति हेसखिशशीचंद्रः उदयतेचपरंकरैः शमांस्तेवर्तमानांदिशं उदयते
 प्राप्नोति रूपयतीत्यर्थः रूपयितुं त्वेहेतुमाह कीदृशैः करैः तिभिराकरैः तिभिरस्य अ
 करैः अकर्तृकैः यद्वा तिभिरं आसमंतात्किरंति हिं संतीति भिराकरैः तद्रवध्वांत
 नाशकैरित्यर्थः चपरंकरैः मांदयते पीडयतीत्यर्थः दयदानगतिहिंसादर्शनेषु
 भौवादिकः पीडनत्वमाह कीदृशैः करैः अकरैः अकंदुःखं रातिददतीति दुः
 खदैरित्यर्थः यद्वा कंजलं रातिस्वीकुर्वतीति कराः न भवन्तीति अकरास्तैरुष्णैरि
 त्यर्थः अतस्त्वं रमारमं लक्ष्मीकांतं प्रति चरगच्छसः रमासकोरित अतः सनागमि
 ष्यति कीदृशं रमारमं कमलकोमललोलललाचनं लुप्यते तल्लोललोललला
 तः तेलोलले कमलसरोजमिव शृंगीयास इव कोमले मनोहरे लोलले चंचले लोच
 नेयस्पृशं यद्वा कीदृशः शशी अंकमलकः अंकः कलंकः स एव मलयस्मिन्तदंक
 मलंकं मूर्धायस्य सः एतत्पक्षे कीदृशं रमारमं लक्ष्म्या कीडंतं यद्वा चरमांदिशं अं
 त्यामवच्छादयते प्रापयति पुनः कीदृशं रमारमं लक्ष्मीरमं यद्वा शशी कमलः के
 सुखेमलकः दुःखदइत्यर्थः

॥ कुमुदबंधुरबंधुरबंधुरः सतनुते ॥

॥ तनुते तनुते ततः ॥ हिमकरो हिमतां हिमतां ॥

॥ नतां किमनुमांसदृशंसदृशं विधोः ॥ ४ ॥

कुमुदबंधुरिति हेसखि हिमकरः चंद्रः मां अनुद्दिश्य अहिमतां उष्णतां तनु
 ते विस्तारयति हियत्तत्विधोः सदृशं कुलपरंपरागतं विरहिणी पीडनं उ
 चितं किं कीदृशं मानं तमांतां मान्यां पुनः कीदृशी मांसदृशं सज्ज्ञानं दृक्ज्ञाने ज्ञात
 रि त्रिष्वित्यमरः कीदृशः हिमकरः अबंधुरः अपाबंधुः कूपः तं राति प्राप्नोती
 त्यबंधुरः शीतलः पुंस्येवांधुः प्रहीकूप इत्यमरः पुनः कीदृशः कुमुदबंधुरबंधुरः कु

मुदानांबंधुरः प्रियः बंधुरित्यर्थः पुनः कीदृशः अतनुतेततः अतनुतां महत्वंतनु
तेप्राप्तः अबलवनुतांस्तौतृवंतः सएवइतिततः यद्वाअइतिपदच्छेदः हिमकरः
शोसहस्तः अः विष्णुः मांअनूद्विश्यविधोः चंद्रमसः सदृशंसमानंअहिमतांउष्ण
तांपरितापंतनोति की० अः कौपृथ्व्यांमुत्तर्हर्षोएषांतिकुमुदः कुमुदांजला
नांअबंधवः राक्षसादयः तान्त्रातिगृण्हातिइतिकुमुदबंधुरः दुष्टहंतासचासौबंधुरबंधुः शिष्टसुखदित्यर्थः

॥ कमलिनीमलिनामलिनालिनाविचलता ॥

॥ चलतासुलताशुभां ॥ विधुतभांविधुतांविधु ॥

॥ भानुभिर्नयनयोरनयोनयसीनयोः ॥ ५ ॥

पुनःप्रकारांतरेणचंद्रंनिदाति कमलिनीति हेअलिखंडमांकमलिनींनयोदीर्घ
योः अनयोःनामनयोःनानयसिनापास्यसि कीदृशः मलिनालतासुविचल
तालिनाविधुतांत्यक्तां पुनःकी० लताशुभांलताश्रेष्ठां की० चंद्रश्मिभि
र्विधुतभांत्यक्तकांति यथाकेनचित्पुंसाकरस्पृष्टांकाचित्प्रोषितभर्तृकांत्यजति
यद्वामलीरुष्णः गोपीविहारत्वादित्यर्थः मलिनारुष्णेनविधुतांत्यक्तांलताशु
भांगोपीश्रेष्ठांतनुत्वाल्लतासाम्यं विधुभानुभिःविधुतभां दुःखीरुतांमांपश्य
सिअतोरुष्णानयनायगच्छेत्यर्थः

॥ सखिविभातिविभातिविभाविभानसरसी ॥

॥ सरसासरसारसैः ॥ अलिकुलैश्चधुताविधुता ॥

॥ धुताविन्मदब्जमुखीविमुखीस्थिता ॥ ६ ॥

पुनःअग्यंतरेणचंद्रंनिदाति सखीति हेसखिविधुनेंदनाविधुतामुकुलितपंके

रुहाकृता अतएव अलिकुलैः शिलीमुखवृन्दैः सरसासरसारसैः सरसंसेविलासमा
 सरांतिशब्दकुर्वातिते सरसाः हंसाः तैश्च तैश्च धुतात्यक्ता अतएव अतिविभावि
 भिः पक्षिभिः यत्कांतिः तस्या अति कांता अतएव विभा गतकांतिरविभारुण
 कांति सदृशी विनमदब्जमुखी विनमार्ति अब्जमुखानियस्याः सा तएव विमुखी मु
 खी पराङ्मुखी स्थिता सरसीन विभाति एतादृशी दृष्ट्वा दुःखातिशयं प्राप्नोति अ
 तः रुणमानयेत्यर्थः

कुमुदिनी दयितो दयितो न तां निजकरै
 रकरैर्दहतिस्रुटं ॥ यदयमेकपदे विपदे
 भवद्विकचपुष्करिणी हरिणीदृशः ॥ ७

पुनः भग्यंतरेण चंद्रं निदति कुमुदिनीति हे सखि कुमुदिनी दयितः चंद्रः अक
 रैः अकंदुःखं राति ददाति ते अकरास्तैः दुःखदैरित्यर्थः निजकरैः स्वकिरणैः दयि
 तो न तां दायिते न भर्त्रा ऊनतां स्वामी शून्यां विरहिणीमित्यर्थः स्फुटं अत्यर्थं यथा त
 था दहति ता पयति पीडयतीत्यर्थः अथ दृष्टांतमाह कुतः यतो यतः कारणात् अयं
 चंद्रः विकचपुष्करिणी प्रफुल्लपद्मिनी सैव हरिणीदृक् कांता तस्याः विपदे विपत्तये
 एकपदे विपत्तये तत्क्षणे क्षणमात्रं अभवज्जातः

विधुरिता धुरिता धुरिता दहन् विधुरयंजनिं
 तो जनितो कंभृत् ॥ इहतदक्षिगते क्षिगते
 ब्जिनीरविमतिर्विमतिर्निमिमिलसा ॥ ८

विधुरिति धुरिप्रथमतः विधुरिताः विरहिण्यः ताः प्रसिद्धाः वनिताः दहन्ता पय

नू अयंविधुःविध्यतिविराहिणमिति विधुः चंद्रःजनितःजन्मतःअंकभृतजनितः
 जातः संभूतःनहन्याद्विपदंप्राप्तंकातरंवाप्रातिक्षतमितिभावः कीदृशाःताःधुरि
 ताःधुरंमुख्यत्वंइताः प्राप्तःअतःइष्टांतमाहकुतःयतःहेतोः क्षिगतेक्षिक्षीणत्वंग
 तःक्षिगतःतस्मिन्नामैकदेशग्रहणंनमग्रहणमिति न्यायात्क्षिणत्वंगतइत्यर्थः
 इहचंद्रमसिअक्षिगतेसतिदृक्प्राप्तेसतिरविमतिः सूर्यसत्ताविमतिःविस्तृब्धबुद्धिः
 चंद्रमसीतिभावः अब्जिनीपाशेनीनिमिमिलमुकुलिताबभूवसकलंकिनिदृष्टेस
 तिनेत्रोन्मीलनंरविदर्शनंकुर्यादितिभावः

मलयपन्नगपन्नगमंडलीकवलितोवलि
 तोनुवनानिलः ॥ अदयमंगमदंगमदं
 गकंदहतियत्भ्रमयंभ्रमयन्नयं ॥ ९ ॥

मलयपन्नगोति हेआलिवालितःआगतःकवलिःकामधेनुःवनानिलःवनवायुःमल
 यंस्यपदः प्रांतपर्वताः पादाःप्रत्यंतपर्वताइत्यमरः तेषुनगाः वृक्षाः तेषुपन्नगाः
 सर्पाःतेषांमंडलीआलिःतयाकवलितःपीतः नुवितकैनुःपृच्छायांवितकैवेत्यमरः
 कुतःअंगआलिहेआलि स्युःप्याट्पांडंगहेहैभोरेहोसंबोधनार्थकाइत्यमरः यत्त
 तः कारणात्भ्रमयन्भ्रांतिंकारयन्अंगमत्अंगांनिमथ्नातीतिअंगमदंगमय
 कःअयंवायुःभ्रमयंभ्रमंप्राप्तमदंगकंनहस्वशरीरंसयौवर्नमित्यर्थः अदयंदयारहि
 तंयथातथादहतिताप्रयतीत्यर्थःअन्यथाकथंपीडयतीत्यर्थः

अयिरसालवनीनवनरीनरीनवननीनवनी
 पवनीवती ॥ अलिकुलालिकुलालिकुला
 कुलाप्रतिहिमरमाहिमामहिमाहिमा ॥ १०

नवमशोकमशोकमशोकदेसुरभितारभि
तालिरतारतं ॥ सखिसमाश्रयमाश्रयमा
श्रयकमलिनीमलिनीपइवागतः ॥ १२ ॥

नवमशोकमिति हेअशोकदेशोकंदातिसाशोकदानशोकदाअशोकदातस्याः
संबोधनेहेअशोकदेहेदुःखितेत्वंनवंअशोकंअशोकनामानंवृक्षआश्रय की० अ
शोकंशोकरहितं पु० की० सुरभितारभितालिरतारतंसुरभितयासुगं
धतयारभिताअनन्यशोभासंजाताःपुष्परागरंजिताइत्यर्थः तेचतेअलयश्चते
षारतंरतिसुखंतस्मिन्नारतं आश्रितं भ्रमराणांसुखमस्तिअतस्तेदुःखंहारि
ष्यंतीत्यर्थः पु० की० माश्रयंमायाःशोभायाःआश्रयंस्थान अतोहेसखि
सःमाश्रयः लक्ष्मीपतिःआगतएवेतिअवोहे कइवयथाअलिनीपःभ्रमरिणीप
तिः कमलिनींप्रतिआगच्छति तथाहारिलक्ष्मीमुक्तात्वांप्रत्यागतएवजानि
हीत्यर्थः १२

॥ सखिहितासिमतासिमतात्थमांनवमशो ॥

॥ कमशोकमशोकेदां ॥ तदिहमाम्ब्रमामव ॥

॥ माममांनजहरिनवनीरदनिरदं ॥ १३ ॥

सखीति हेसखित्वंहितापूर्वप्रियाअधुनात्वंअसिमताअसेरिवमतंअभिप्रायं
स्याः असिवत्पीडाकर्त्रीत्यर्थः मतामान्यासि कुतःयतःत्वंमांनवंअशोकं
अत्यब्रूषे की० अशोकंअस्याविष्णोःशोकोयस्मादसौतंतदर्शनादभिन्दुःख

दमित्यर्थः की० मांअशोकदांअस्यविष्णोःशोकंदुःखंदातात्यात्मनैत्यर्थः
अशोकदातांतत्तस्मात्वंहर्त्रिजगच्छ मांअवाहुःखतःअवरक्ष की० मांअ
मांअशोभांविष्णुविरहेणकांशितां की० इहंइंकांमंजिहीतेप्राप्नोतिइहसकामुक
मित्यर्थः यमकःवादनस्वारच्युतांकारः पु०की० मामंवंमलक्ष्मीमोब्रह्मा
तौवातिगच्छतिइतिमामं लक्ष्मीब्रह्मभ्यामपिसेविनमित्यर्थः पुनःकीदृशःनव
नीरदनीरदं नवोनूतनोनीरदःमेघःतस्यनीःनितराईःयाशोभातांदतिप्रा
प्नोतिनवानुदयाममित्यर्थः

॥ इतिसखीगदितागदितादितानवनरा
यवरायवरायवा ॥ इतिगिरंकलयाकल
याकलापटुगिरामृदुतामृदुतादुता ॥ १४ ॥

इतीतिकलानांनीसखीकलयागंभीरयागिराअनवनरायनवनरःनवनरःनन
वनरःअनवनरःतस्मैपुराणपुरुषायइतिवक्ष्यमाणांगिरंयत्पटुयथातथाआदितद
दातिस्मकी०गिराकंसुखंलातेददातिसाकलातयाप्रियोपेतेनसुखकारिणेत्य
र्थःपु०की०मृदुतामार्दवंअमृदुताकेठारंत्वताभ्यांदुनोतीतितयाकी०कलातयाइ
तिगदिताउक्तापु०की०अगादितावाशब्दइवार्थेस्वचातुर्यादनुक्तेवकीदृशाय
वरायवराय वरःअयमस्यवरायःसचासौवरश्चशुभावहविधिमतेश्रेष्ठायच

॥ मलयजंतनुतेतनुतेतनौसहचरीनलिनिलिनीदलं ॥
॥ मुनयनानलदंज्वलदंचसातदपिसिदितिसिदतिबंधुता ॥ १५ ॥

मलयजेति हेरुण्णतेसहचरीसखीतनौअतनुंभूरिमलयजंमलयाचलसंबंधि
बुद्धंस्तनुतेविस्तारयति लेपनंकरोतीत्यर्थः पुनःतेकमालिनीप्रियातनुत्वात्

प्राग्निनीसाम्पतनौ अतनुबहुलं नालिनीदलं तनुते पुनः तैः सुनयनादीर्घलोचनाभ
नलदंतापनाशकं नलदं उशिरं तनौ तनुते तदपि सासीदतिदुः खंप्राप्नोति अपरं
बंधुताभस्मदादिसखितांसीदति परितापयति नश्यति वेत्यर्थः

॥ समुदिते मुदिते मुदिते क्षणे हि मकरे मकरे न करे श्रुती ॥

॥ पिकरवेबरवेबरवेति साहरिणलांछनलांछनलांछना ॥ १६ ॥

समुदितेति ईवरलक्ष्मीपते अमुदिता मुद्रहिता साते प्रिया ईक्षणे अमुदिते मुद्राहिते
मुकुलिते करोति संकोचयतीत्यर्थः कस्मिन्सति हि मकरे चंद्रे समुदिते सति उद
यति सति की० मकरे न करे मकराणां मत्स्यानां इनः प्रभुः स मुद्रस्तस्य कंराति
निकरः सुखदः तस्मिन्संस्थापितुं सुखकरे तस्यास्तुदुःखद इत्यर्थः च पुनः श्रुती क
र्णौ अमुदिते करोति आच्छादयतीत्यर्थः कस्मिन्सति पिकरवे कोकिलाकूजिते स
मुदिते सति कीदृशी अवरवा अवेति शब्दं कुर्वाणा पुनः कीदृशी वेत्यर्द्धाक्षरेणा इ
ति उक्त्वा हरिणलांछनश्वंद्रः स एव लांछनं चिन्हं यस्य सः शिवः लीसः लांछनं चिन्हं
यस्याः सा शिवशिवेति जपतीत्यर्थः

॥ न सहते सहते सहते सखी तव वियोगवियोगमयोगत्तद् ॥

॥ सपदितां तरुणिं सरणिं मणिं किरतुना मज्जवं न वनीविजं ॥ १७ ॥

न सहते इति हे अयोगत्तद् अयः लोहतत्वं गच्छति तत्तद्दयं यस्य हे कठिणत्तद्दय
हे वियोगगण्डारूढे सहहे शांतते सखी प्रिया तव वियोगं न सहते सहते अतीतदुःखि
त्वाद्विप्तार्थत्वं अतः सपदिता मधुना मनसि वर्तमानां तरुणिं किरतुः यजतु स
रणिं किरतु सरणिं प्रिया कुंजमार्गं राधावनमार्गं किरतु गच्छतु सरणिः पदतिः पदे
त्यमरः च परं न वनं न वनीविजं वसनं ग्रंथिस्थं मणिं किरतु क्षिपतुना मणिं वने

॥ अयतयाकलयाकलयाशुभांवनजदामजदामजदीप्तिभिः॥

॥ हरिरगात्तमगात्तमगाच्चसामुदमतीवमतीवदृशोःस्थितं ॥८॥

अयतयेति हरिः तयाकलयासहशुभांराधिकां अगात्कीदृश्याकलयाकंसुखं
लातिप्राप्नोति तदृष्टचित्ताकीदृशः हरिः वनजानिकमलानितेषां दीप्तमूहः तस्मा
ज्जातं दाममालातस्याः जातायाकांतिः साविद्यते यस्य तथोक्तः साप्रियातं वीक्ष्य
अतीवमुदं अगात्प्राप आगतं विष्णुं आलोक्य दृष्ट्वा भूदित्यर्थः कीदृशं अगातं अ
गः गोवर्धनः अतोयेन तं पुनः कीदृशः अतीयत अनौद्धत पुनः कीदृशं दृशोः स्थितं

॥ रामचंद्रकविनाकविनादः पूरुषोत्तमसुतेन सुतेन ॥

॥ राधिकात्तदयशोकदमासीद्राधिकात्तदयशोकदमासीत् ॥९॥

रामचंरेति अदः राधिकात्तदयशोकदं राधिकायाः तदयं तस्य शोकः तं द्याति
खंडयति तत्काव्यं रामचंद्रकविना कृत्वा आसीत् रामचंद्रेण कृतमभूदित्यर्थः की
दृशेन कविना कः ब्रह्मा उः शिवः अः विष्णुः अः वायुः अः अग्निः अः सूर्यः ते विद्यंते
अराधनीयत्वेन यस्य तेन पुनः केन पूरुषोत्तमः द्विजः तस्य सुतः जनार्दनः तस्य ईने
न ज्येष्ठसुतेन राधिकाच्च तदयशोकदं राधिकात्तदयशोकदः खनाशिका कला
मश्वं द्रश्च अः विष्णुः अः वायुश्च अस्यति विरहिणमिति असः मधूश्च अः कामश्च तेषां इ
त्प्रापकं वर्णनीयत्वेन तत्प्राधिकात्तदयशोकदमासीत्

॥ इति श्रीपूरुषोत्तमात्मजनार्दनस्तस्य नंदन ॥

॥ रामचंद्रकविकृतं ॥

॥ राधाविनोदाख्यं काव्यं सटीकं ॥

॥ समाप्तं ॥

॥ शुद्धिपत्रं ॥

पृष्ठांकः	पत्रयंकः	अशुद्धं	शुद्धं
१४	१७	गड	गंड
१५	१३	मृग्ध	मुग्ध
२७	७	मूला	बाला
३२	१६	पल्लवो	पल्लवं
३२	१८	देतावया	देवताया
४२	१	रसा	रसात्
४२	२	स्व	स्व
४४	१५	सखा	सखी
४७	४	तीर्थे	तीर्थे
४७	१७	समोप	समीरे
७०	८	रुक्कंठार्थि	रुक्कंठार्ति
८५	१४	मदनां	वदनं
९४	१७	रुतवे	रुतवेषे
९५	१०	चरण	चरणे
१०३	१३	भिच्छीत	भिच्छति
११०	८	पराभाव	पराभव
१११	५	मुरसि	मुरसि
११२	४	निदानं	निनादं
११७	१९	दनोभव	मनोभव
१२२	१७	क्षरिनरि	क्षरिनीरं
१२८	१८	अलिकुलौ	अलिकुलै

